



FORUM VSEH FORUMOV

ŽUPANOVO POVEZOVALNO SREČANJE
SPREMLJALO SPROŠČENO VZDUŠJE,
POLNO SMEHA IN DOBRE VOLJE

11

MAGNINA TOVARNA ŽE DOBILA PODOBO

NASLEDNJI KORAK BO MONTAŽA NOTRANJE
OPREME, VKLJUČNO S PROIZVODNO LINIJO

18

PODPISANA POGODBA

PO SEDMIH LETIH TRUDA IN DELA SE BO TAKO
PRIČELA IZGRADNJA GASILSKEGA DOMA NA
BOHOVI

31



utrinki

BREZPLAČNA REVUIJA OBČINE HOČE-SLIVNICA

UTRINKI

glasilo Občine Hoče-Slivnica,
letnik 18, številka 1, javno glasilo

IZDAJATELJ

Občina Hoče-Slivnica,
Pohorska cesta 15, 2311 Hoče
t. (02) 6165 320
f. (02) 6165 330
davčna št.: 24685844
www.hoce-slivnica.si

ČLANI UREDNIŠKEGA ODBORA

Majda Strašek Januš
Mojca Rakovič
Valentina Čufar
Simona Ornik
Aleš Andlovič
utrinki@hoce-slivnica.si

ODGOVORNI UREDNIK

Aleš Andlovič

LEKTORIRANJE

Majda Strašek Januš

OBlikOVANJE

Biro Biro, d. o. o.
info@birobiro.si

FOTOGRAFIJA na naslovnici

Forum vseh forumov
avtor: Mediaspeed.net

TISK

Studio 55 s.p., info@studio55.si

Naklada 4000 izvodov.

Javno glasilo Občine Hoče-Slivnica je vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo pod zaporedno številko 72. Za glasilo se plača 8 % DDV.

Vse prispevke za objavo pošljite na naslov uredništva utrinki@hoce-slivnica.si. Nadalje vas naprošamo, da fotografij ne vstavljajte v Word zraven besedila, temveč jih posebej pripnete v elektronsko pošto v .jpg ali drugem formatu. Navedite avtorja fotografije in opis vsebine fotografije. Prispevki naj bodo podpisani, razvidna naj bosta datum in kraj pisanja, opremljeni naj bodo z naslovom in avtorjem besedila. Članki za glasilo naj bodo iz obdobja med dvema številčkama glasila in naj ne bodo daljši od 1800 znakov s presledki (polstranske objave) in 4000 znakov (celostranske objave). Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in spremembe naslovov. Članki niso honorirani. Ponatis v celoti ali posameznih delov glasila je mogoč le s predhodnim pisnim dovoljenjem. Zadnji rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko je 9. marec 2018.

Naslednja številka izide konec
marca 2018.



Preteklo življenje

➡ Marko Soršak, župan

Vstopamo v pomembno leto. Zame, ker smo si zastavili velike načrte v proračunu in jih želim uresničiti. Za občino, ker postaja vedno bolj prepoznavna in močna tako v gospodarskem, infrastrukturnem in splošnem smislu. Obenem pa želim, da ostane prijetna in prijazna za bivanje vas občanov in občanov. Potrudil sem bom, da bo to leto ostalo v lepem spominu in da bo vsak izmed vas občutil kakovost opravljenega.

Naj naštejemo nekaj največjih poudarkov, ki nas čakajo v tem letu: nadaljevanje projekta »premoženjsko-pravno urejanje proizvodne cone«, izgradnja večnamenskega objekta na Bohovi, izgradnja nizkoenergetskega vrtca Hoče, izgradnja garderob v podružnični šoli Reka-Pohorje, sekundarna kanalizacija v Rogozi, gradnja in investicije v ceste v višini 688.000 €, investicije v vodovodna omrežja in infrastrukturo v višini 387.300 € in še vrsta manjših projektov, ki bodo izboljšali kvaliteto bivanja vsem nam.

Poleg dobrega splošnega razvoja občine potrebujemo jasna obzorja za nova znanja in ideje, potrebujemo zaposlitvene možnosti za mlade, ki so v naši občini, potrebujemo prostore za medgeneracijsko druženje in povezovanje, potrebujemo več strpnosti, medsebojnega zaupanja in sodelovanja, spoštovanja različnosti, tudi ob izrekanju resnic o preteklosti, sedanjosti in prihodnosti.

Leto 2018 je evropsko leto kulturne dediščine. Leto najrazličnejših dogodkov, projektov in počastitev po vsej Evropi, organiziranih z namenom vzbuditve zanimanja za kulturno dediščino v javnosti, pri otrocih in mladih ter pri drugih generacijah.

Naša občina bo mladim omogočila, da bodo lahko spoznavali kulturno dediščino na drugačen način. Zavod za kulturno dediščino v okviru evropskega projekta bo izkopavanja na Čreti prikazal zainteresiranim čisto od blizu. Tako bodo lahko na inovativen in strokoven način spoznavali preteklo življenje na našem območju.

Kulturna dediščina nam pomaga razumeti preteklost in ustvariti boljšo prihodnost. To se odraža tudi v sloganu, ki je zapisan za leto 2018: "Naša dediščina: kjer preteklost sreča prihodnost." Za vse to nam ne bi smelo manjkati dobre volje, še posebej, ker nas v teh dneh greje tudi kulturna beseda. Ob tej priložnosti izrekam čestitke vsem občanom in občanom ob kulturnem prazniku.

Vse dobro.

Dr. Marko Soršak

ŽIVLJENJE V OBČINI

- 8 **Pohorje pozitivno vpliva na nas**
Majda Strašek Januš
- 12 **Občinska stojnica sredi Budimpešte**
Srečko Ornik
- 15 **Vzbuditi družbeno odgovornost**
Vanja Jus



4 / Domače je najboljšje, a ga premalo cenimo

NOVICE Z OBRONKOV POHORJA

- 16 **Magnina tovarna že dobila podobo**
S.G.
- 17 **Kultura nam podarja praznik**
Majda Strašek Januš
- 18 **Petnajstletnik bere 8523 besed na minuto**
Vanja Jus



16 / Posebna zadnja sobota

KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

- 31 **Od junija z dvema novima voziloma**
Iris Samastur
- 33 **Za zaključek leta trening vseh generacij**
Mojca Lubanjšek Pehant
- 40 **To soboto pustna povorka**
TD Hotinja vas



38 / Z glasbo je vse mogoče

VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

- 41 **»Vesel, a vseeno malo živčen«**
Eva Štern
- 42 **Poznate vse »Pasti današnje vzgoje«?**
Mojca Rakovič



41 / Samozavestno premagali tekmece

ZANIMALO VAS BO

- 43 **Beseda in o besedi**
Metka Lipnik
- 44 **Skromen partizan z junaškim srcem**
Vanja Jus
- 46 **Ko ljubežen zadene denarnico**
Valentina Čufar



47 / Navdih in opus večja iz leta v leto

Domače je najboljše, a ga premalo cenimo

Pohorski turizem na območju Občine Hoče-Slivnica? Vsak se trudi sam, po svojih najboljših močeh

Slovenci se lahko pohvalimo z dolgoletno tradicijo obiskovanja gora. Pohorje je zelena oaza prečudovite narave in nešteti možnosti za sprostitve in rekreacijo ter mir in počitek v naravi. Na Pohorju je kar nekaj možnosti, kjer lahko prenočimo, potešimo lakoto in žejo, pa še za otroke je poskrbljeno. Zanimalo nas je, kako ocenjujejo uspešnost sezone upravitelji in lastniki nastanitev na Pohorju v predelu Občine Hoče-Slivnica v primerjavi z lansko sezono, kako je pozimi s prevozom do smučišč, kaj bi lahko izboljšali, spremenili. Pred njimi so veliki izzivi, predvsem okoliščine, pogojene z vremenom. Vsi se strinjajo v kar nekaj stvareh: treba je držati skupaj in Pohorje bi se lahko veliko bolje promoviralo in izkoristilo. Nekateri so bolj zadovoljni s preteklo sezono, nekateri manj. Vse preveč je iskanja lepote v drugih regijah, državah,

In na drugih kontinentih, ko pa imamo naše Pohorje tako na doseg roke. Dajmo ga skupaj raziskati, pustimo se razvijati znova in znova. Domače je najboljše!

Vila Zelena vas Ruševce

Z decembrom 2013 je svoja vrata odprla butična, pravljica Zelena vas Ruševce, edinstven primer ekološkega, trajnostnega ali zelenega turizma v Sloveniji. Pet ekoloških brunaric in Permakulturni krog Ruševce z desetimi postajami vam želijo pričarati naravno, zeleno zgodbo s Pohorja. Na Mariborskem Pohorju, le 2 km od zgornje postaje Pohorske vzpenjače, stoji pet ekobrunaric zgrajenih po najstarejšem priznanem sistemu gradnje masivnih lesenih hiš na svetu Log Homes. V svoje zavetje vas vabijo stilsko opremljeni apartmaji štirih zvezdic, namenjeni za družine, pare in skupine. Zakaj ne bi izbrali Dobre misli, pa Materine dušice ali Črnega bezga? Dovolite, da vam vsak apartma posebej prišepne svojo zgodbo, zgodbo o cvetlicah, tistih, ki zdravijo, ki pomirjajo, ki imajo v sebi moč narave.

»Pojavljamo se kot manjši ponudnik turističnih nastanitev na Pohorju. Uspešnost sezone je pogojena z vremenom, včasih je malo boljše, včasih slabše, včasih več tujih gostov, včasih domačih,« je za Vilo Zelena vas Ruševce povedala Sintija Kri-

žnič in nadaljevala: »Turizem ni samo ponudnik. Turizem je destinacija. Je okolica. In če se to ne zlije, nihče ne more biti uspešen. To je tisto, kar na Pohorju ne funkcionira: ko govorimo o destinaciji, o viziji razvoja destinacije, o strategiji razvoja destinacije, da mi manjši vemo, v katero smer bo šel razvoj te destinacije in da se znajo drugi, tudi tuji interesenti, v to vključiti.«

Vsak po svoje se trudijo. Če bi imeli naravnan dolgoročni plan, bi se pojavile tudi športne in druge aktivnosti. Gospa Križnič še dodaja: »Na vseh nivojih je Pohorje pozabljen destinacija. In na takšen način še propada tisto, kar je bilo. Gostje odhajajo s Pohorja razočarani. Danes je gost vedno bolj zahteven. Na Pohorju pač niso rožnati časi.«

V Zeleni vasi Ruševce se trudijo že 14 let, da bi bili gostje zadovoljni in da bi se še radostno vračali na Pohorje. Gospa Križnič je povedala, da se s trajnostnim turizmom ukvarjajo pet let. Dodaja: »Težko se je boriti z mlino na veter. Športni center je v stečaju, propada, nihče ne ve, kaj bo s tem. Če si predstavljamo sebe v vlogi turista: vprašanje je, kaj si predstavlja, ko pride poleti na Pohorje in ne ve, če bo dobil sladoled in če se bo otrok lahko igral na igralih. Pri zimski sezoni je težava vreme, kjer nihče nima vpliva. Nihče se ne vpraša, če bi se bilo dobro preusmeriti v poletni turizem, kjer imamo več možnosti in manj investicij. To je pot, dolga 20 let, kjer se najprej začrti plan. Temu planu primerno bi se potem vsak posameznik razvijal in se priključil tej skupni strategiji.«

Hotel Tisa ***

»Pohorje se nahaja v prelepem naravnem okolju pohorskih gozdov na 912 metrih nadmorske višine, kjer lahko zadihate s polnimi pljuči ter začutite lepoto in bogastvo neokrnjene narave. Mariborsko Pohorje je največje in najbolj urejeno smučišče pri nas, z najdaljšo nočno smuko v Evropi,« je zapisano v predstavitvi hotela.

Sezona na Hotelu Tisa v letu 2017 je bila v primerjavi z letom



Vila Zelena vas Ruševce je najlepša v lepoti jesenskih barv.



Hotel Tisa je po svoji arhitekturi še vedno najprivlačnejša pohorska 'koča' - poleti in pozimi.

2016 vsekakor boljša. Porast v zasedenosti se je poznala na vseh nivojih, od izvenpenzijske ponudbe (kosila, pijača, zaključne družbe, praznovanja, obletnice, birme, obhajila, seminarški turizem ...) do prometa pri sezonskih turistih, nočitvah – tudi tukaj se pozna porast.

Gospod Robert Jeršič, vodja Hotela Tisa, je pojasnil: »Sam vidim rezultat porasta gostov v odlični domači hrani, ki jo naši kuharski mojstri pripravljajo za goste, in prijaznemu osebjem, ki skrbi, da se gosti v hotelu počutijo kot doma. Ponošni smo, da so se odlično prišla vikend in nedeljska kosila, na katere se je potrebno predhodno najaviti – in tudi na originalno pohorsko omleto, ki je leta 1952 nastala v naši hiši (takratnem Poštarskem domu). Organizirali smo dve od sedaj že tradicionalnih prireditev (tekmovalstvo v pripravi divjačinskega golaža iz kotlička in festival Pohorske omlete), ki sta odlično uspeli. Prav tako pa smo se udeleževali ostalih prireditev v bližnji in širši okolici. Lotili smo se oglaševanja na posameznih spletnih portalih in smo tudi iz tega naslova dobili v poletnih mesecih kar nekaj tujih gostov. Bili so sicer v osnovi v tranzitu – na poti na Hrvaško ali kam drugam, pa so se potem tu ustavljali. Gosti so bili nad našo ponudbo v večini vsi zelo zadovoljni.«



Privlačnosti in slastem pohorske omlete se je težko upreti.

Zanimalo nas je, kako je pozimi s prevozom do smučišč iz Hotela Tisa. Gospod Jeršič je povedal, da sami organizirajo oz. naročijo avtobusni prevoz do smučišč, v kolikor je to za goste potrebno. Na tem področju so prepuščeni sami sebi – saj smučarski avtobus vozi, vendar žal ne pobira na tej lokaciji. K temu še doda: »Tako smo nekoliko zapostavljeni, saj nismo neposredno na smučišču, imamo že tako nižje cene ... Morda se bo v prihodnje kaj spremenilo, da najdemo skupni jezik z odgovornimi.«

Silvestrovanje na Tisi je bilo tudi letos polno. »Kar nekaj naših gostov, ki so se želeli prijaviti, pa je bilo že prepolno, smo napotili drugam. Razen leta 2014, takrat, ko je bila res največja kriza, je bilo malo težje zasesti silvestrske kapacitete. Ostala leta pa ne. Letos je bilo več turistov za več dni. Tudi tukaj se kaže sprememba oz. napredek za dvig prometa. Včasih so prišli ljudje samo na silvestrovanje, letos pa so ostali za dva ali celo več dni. Pozna se, da naš hotel ni neposredno

na smučišču, zato je infrastruktura bolj naklonjena ostalim (avtobusni prevozi in še kaj). Bolje bi lahko bile označene in objavljene pohodniške in kolesarske poti. V kolikor bi bilo Pohorje malo bolj promovirano tudi v drugih regijah po Sloveniji, bi se tudi nam boljše godilo. Vsi bi morali skupaj stopiti, potem bi bilo lažje.«

Občasno v Hotelu Tisa izvedejo tematske vikende. Sogovornik navdušeno pove: »V januarju smo imeli joga vikend, ki ga bomo v marcu ponovili (Joga vikend v hotelu Tisa: joga, meditacija, razstrupljanje in sprostitve – od 16. do 18. marca 2018), v februarju od 8. –11. 2. 2018, pa sledi vikend na temo bioenergije (Za boljše počutje z bioenergijo). Izvajamo tudi druge aktivnosti, ki so v trendu šport in rekreacija, zdrave prehrane, zdravega načina življenja ... Vsekakor je pri nas veliko zanimivosti, ki jih želimo deliti z našimi gosti, zato vas vabimo, da nas obiščete in se o naši ponudbi prepričate sami.«

Mariborska koča

Koča stoji na mali planoti na južni strani pohorskega hrbta pod Reškim vrhom (1142 m) in Ledinekovim koglom (1182 m). V sobah je 16 postelj, na dveh skupnih ležiščih pa 27 ležišč. Dostopi do Mariborske koče so naslednji: peš po Slovenski planinski poti (SPP) prek Pošte in Bolfenka 3 ure, od spodnje postaje Pohorske vzpenjače 2 uri in 15 minut, iz Hoč in Slivnice poltretjo uro.

»Poslovanje v primerjavi z lanskimi leti je bolj kot ne večinoma enako vsako leto,« je povedala gospa Tanja Dajčman, najemnica Mariborske koče. Letos bo že sedmo leto, odkar skuša v največji meri dobro poskrbeti za goste. Poleti imajo na Mariborski koči več gostov, pozimi se ne dogaja prav veliko, tako da pozimi nimajo povezave do smučišč. Silvestrovanja so do zdaj organizirali, letos pa ga ni bilo. Med tednom se lahko gosti oglasio na toplih napitkih, enolončnicah, za vikend pa imajo v ponudbi še dodatno kosila. Ob topli krušni peči in domačem ambientu se boste na Mariborski koči lahko okrepčali tudi s »kmečkim krožnikom«.



Mariborska koča je najstarejša planinska koča na našem delu Pohorja – zaslužila bi si temeljito obnovo, saj je njena lega enkratna.



Najbolje, da sami odkrijete, katera kuhinja v teh kočah in domovih vas najbolj zadovolji.

CŠOD Planinka

CŠOD Planinka stoji sredi Pohorja, najizrazitejšega gorovja severovzhodne Slovenije, na višini 890 m. Obdan je z gozdovi in travniki, od njega je prečudovit razgled na Dravsko dolino, Boč in Donačko goro. Dom je primerno izhodišče za vse vrste pohodov in ekskurzij v bližnjo in daljno okolico. Za ljubitelje gorskega kolesarjenja imamo v domu kolesa ter pripravljene lažje in težje kolesarske ture. V bližini doma je večnamensko asfaltirano rokometno igrišče, ob njem pa je možno tudi šotorjenje.

»Dom Planinka deluje v okviru Centra šolskih in obšolskih dejavnosti, ki ima v Sloveniji 24 domov. Ti so v prvi vrsti namenjeni šolskim skupinam, ki na domovih izvajajo šolo v naravi s poudarkom na različnih področjih (naravoslovje, družboslovje, šport...). Od septembra do konca junija domove obiskujejo otroci iz vseh koncev Slovenije in tudi iz zamejstva, saj je eden izmed namenov šole v naravi tudi spoznavanje lepote različnih koncev naše domovine, med drugim tudi Pohorja,« je povedala Aleksandra Janc, vodja doma Planinka.

»V času, ko ni pouka, torej med vikendi ter v času počitnic, je dom odprt tudi za druge obiskovalce. K nam prihaja precej kulturnih društev (pevske zbori, folklorne skupine), ki pri nas izvajajo intenzivne vaje, nekatera športna društva izvajajo priprave, sicer pa dom obiščejo tudi družine in individualni



Planinka je bila nekoč gostoljubna kočica, sedaj pa v novi podobi in s svojim prijetnim okoljem ohranja to svojo gostoljubnost za mlade.



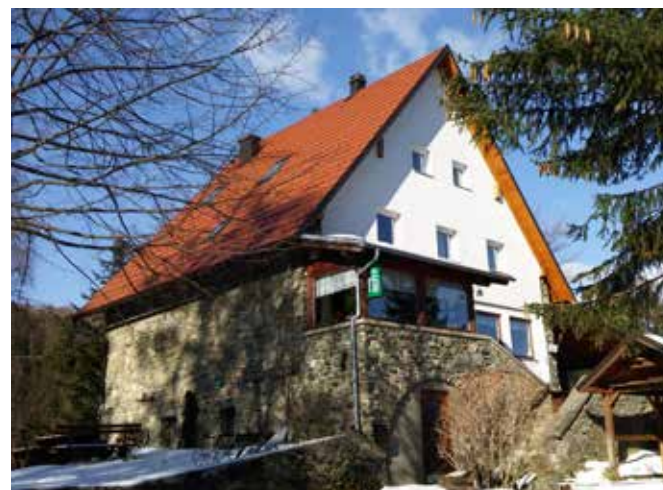
Pohorski potočki so lepi v vseh letnih časih!

gosti. Med šolskim letom imamo tudi med vikendi veliko šolskih skupin, ki pri nas izvajajo programe za nadarjene učence, intenzivne pevske vaje, športne dejavnosti in druge aktivnosti. Dom je v vseh letnih časih približno enako zaseden, tudi med sezonami ne opažamo večjih nihanj števila naših gostov. V poletnem času na domu Planinka organiziramo dva tedna »aktivnih počitnic«, to so tabori z naslovom Prave počitnice na Pohorju, ki so namenjeni otrokom starim od 9 do 13 let. Zanje pripravimo pestre športno – razvedrilne vsebine; glavni namen pa je druženje otrok iz različnih koncev Slovenije ter zamejstva in aktivno preživljanje prostega časa. V letu 2018 bo prvi tabor 1. do 6. julija, drugi pa od 8. do 13. julija. Velika pridobitev za vse naše obiskovalce pa je pustolovski park, ki smo ga postavili v lanskem letu,« je še dodala gospa Janc.

Gostišče Jelka

očitniški dom Jelka leži na južni strani Pohorja na nadmorski višini 980 metrov. Obdan je z mogočnimi pohorskimi gozdovi, od tam je enkratni pogled na Dravsko polje ter Slovenske gorice in Haloze, ki ga obdajajo.

Dom je zgrajen v planinskem stilu. Čudovita okolica vabi na krajše in daljše izlete, nabiranje gob, kondicijske priprave



Domačnost in pohorska gostoljubnost vabi je doma pri Jelki.



*Se vam ob pogledu na tako estetsko pripravljeno hrano kaj pocedijo sline?
In kako je ta gobova juha šele dobra!*

športnikov, šolo v naravi, praznovanje obletnic in tudi na družinski dopust. Pri nas lahko igrate namizni tenis, odbojko in kegljate na ruskem kegljišču ter si priredite piknik v naravi. Pustite se presenetiti s specialitetami – gobovo juho z ajdovimi žganci ter z rezkom in ploščo Jelka.

»Na tej koči sva že 35 leto,« sta povedala Marta Špešič in Janez Rudl, ki skrbita za dom Jelka. Gospod Rudl še dodaja: »Promet se je v primerjavi z ostalimi leti izboljšal, saj imamo asfaltirano cesto sedaj do doma. Po šestih letih lastništva tudi lažje kaj prenovimo. Zimska sezona je slaba, za šolo v naravi smo premajhni – nekoliko predaleč v stran, za penzijske goste pa je malo povpraševanje za Pohorje. Nikoli se ne ve, če bo sneg ali ne, saj tisti, ki prihajajo od daleč, si morajo že vnaprej rezervirati in potem je sama žalost, ko ni snega, če pridejo na Pohorje pozimi, pa je tukaj spomladansko vreme.« Gostom pa ponujajo tudi sobotna in nedeljska kosila. Letos so organizirali tudi silvestrovanje. Gospod Rudl je pojasnil: »Vendar je sedaj vse drugače kot nekoč, včasih so ljudje ostali po tri dni pri nas, zdaj smo lahko veseli, če pridejo silvestrovat. Za prihodnje smo si zadali cilj, da najprej uredimo še sobe; vse skupaj je devet sob, za 24 ljudi. Če hočejo ljudje mir, potem smo mi pravi kraj.«

Andrejev dom Pajk

Nahajajo se v osrčju neokrnjene narave Mariborskega Pohorja, malo nad prvo točko SPP, na nadmorski višini 1110 metro



Od Andrejevega doma se pogosto sliši živahna glasba, prostora je dovolj zunaj in v koči.



**Kdor išče cilj, bo ostal prazen,
ko ga bo dosegel, kdor pa najde pot,
bo cilj vedno nosil v sebi.**



Nejc Zaplotnik

in kljub temu le 20 minut vožnje iz Maribora.

Planinski dom Andrejev dom – Pajk ima bogato zgodovino, in sicer sami začetki segajo celo več kot pol stoletja nazaj v preteklost, ko je Andrej Kamerički pričel z gostinsko dejavnostjo na Rogli. Kot upravnik je najprej prevzel Planinski dom Glažuta na Ruškem Pohorju. Več kot 25 let se je Glažuta razvijala, bogatila s svojo ponudbo. Leta 1997 pa je prevzel Pajkov dom nad Mariborsko kočo in ga preimenoval v Andrejev dom – PAJK. Že isto leto je Andrejev dom gostil prve vrtce in šole v naravi. Svojo ponudbo pa dopolnil z razno raznimi paketi za društva, odrasle, sindikate, invalide, s celodnevniimi pikniki v naravi itd. Ker je Andrej danes vesel in poskočen upokojenec, njegovo tradicijo nadaljuje hči Katjuša. Skupaj na planinskem domu, ki se nahaja v osrčju pohorskega gozda, ob dobri hrani in pijači, rada razveseljujeta goste, ki se vedno zelo radi vračajo. Vendar, ne glede na to, da je z novo generacijo zapihal nov veter, ki je prinesel nove ideje, zamisli, se še vedno povsod ohranja pristno pohorsko gostoljubje, prijaznost in občutek domačnosti.

Mojca Rakovič

Arhiv posameznih koč



Igrala in možnost za športne aktivnosti- privlačna ponudba Andrejevega doma.

Pohorje pozitivno vpliva na nas

Predstavlja se nam direktor občinske uprave Občine Hoče-Slivnica mag. Peter Cokan, strojnik, pravnik in še kaj, predvsem pa Korošec, mož in oče treh sinov

Teče že tretje leto, kar ste direktor občinske uprave na Občini Hoče-Slivnica. Ker niste domačin, je prav, da vas malo bolje spoznamo. Od kod so vaše korenine?

»Čas beži in ne morem verjeti, da teče že tretje leto. Počutim se dobro, dela je veliko in čas hitro beži. Otroštvo in najstništvo sem preživel na Koroškem, natančneje v Šmartnem pri Slovenj Gradcu. Moja širša družina je številčnejša in z veseljem se med vikendi vračam na Koroško na družinske obiske. Družina mi veliko pomeni in ponosen sem na svoje korenine. Večkrat rečem, da prihajam z 'druge strani' Pohorja in ponosen sem, da lahko sedaj delam v kraju, ki me spominja na dom.

Študijska in službena pot me je pripeljala na drugo stran Pohorja, na Štajersko. Da se v Hočah počutim kot doma, pa je najbrž krivo to, da prihajam iz podobno velikega kraja na drugi strani štajerskega hribovja. Menim, da na nas pozitivno vpliva prav Pohorje. Lahko najdem podobnost tako v značaju, še posebej v pristni prijaznosti in domačnosti ljudi. Podobnost med obema krajema vidim tudi v tem, da oba kraja mejita na mestno občino.«

Da ste Korošec, izdaja tudi vaša pojoča govorica. Je v vas tudi veliko tiste pregovorne koroške klenosti?

»Nikoli ne skrivam, kdo sem in od kod prihajam. Pravijo, da je neumen tisti ptič, ki se sramuje svojega gnezda. Ko človek ve, kaj hoče, in ve, kaj je prav in pravično, je pomembno, da sledi cilju in ne vrže puške v koruzo ob raznih preprekah. Sam ocenjujem vztrajnost kot eno od ključnih lastnosti uspešnih ljudi in upam, da mi jo bo uspelo privzgojiti tudi mojim trem sinovom.

Danes živite med Štajerci, v Mariboru. Nam lahko malo predstavite svojo poklicno pot.

»Moja osnovna izobrazba je avtomehanik. Šolanje sem nadaljeval za strojnega tehnika ter za inženirja strojništva. Do danes sem zaključil tri študije s smeri strojništva, dva študija s področja prava ter preko petdeset usposabljanj za učinkovitejše delo. Prvi študij na strojništvu sta mi omogočila starša, za kar sem jima neizmerno hvaležen, še posebej, ker sta me vzgojila, da sem že od mladih nog moral znati stati na svojih nogah in sprejemati odgovorne odločitve. Že kot dijak in študent sem opravljal številna dela, da sem lahko bil samostojen in da sem si lahko plačal ostalih pet študijev in vsa usposabljanja, ki so me osebno bogatila.

Moja prva redna zaposlitev je bila na delovnem mestu direktorja Evropskega inovacijskega centra Univerzum Minerva, ki je trajala deset let. Moja želja je, da vsakih deset let menjam delovno okolje, da sem v tem primeru bolj produktiven, poln energije in delovnega elana. Pred to zaposlitvijo na občini sem prav tako deset let opravljal številna odgovorna dela in naloge, saj sem bil predsednik izobraževalnega društva, prodekan in senator na Fakulteti za strojništvo, sekretar ter svetovalec na študentski organizaciji – in še bi lahko našteval ...«

Kakšen izziv je bila za vas odločitev, da sprejmete to nič kaj hvaležno delovno mesto občinskega direktorja?

»Osebnostno sem bil počaščen, ko me je župan dr. Soršak povabil v svojo ekipo. Povabilo sem sprejel, ker sem verjel, da lahko



Sodelovanje je ključ do uspeha.



dodam del mozaika uspešne zgodbe. Menim, da smo z županom in upravo že večkrat dokazali, da imamo miselnost zmagovalne ekipe, kar se odraža tudi v rezultatih.

Za vse zaposlene na občini je čast, da lahko delajo za ljudi in z ljudmi. Trudimo se, da smo na pravi poti in da smo zares v službi ljudi. Osebnostno jemljem to kot veliko odgovornost, saj lahko s svojim delom veliko prispevam, da imajo občanke in občani zagotovljeno kakovostno bivanjsko okolje in dobre pogoje za preživljanje prostega časa, službenega časa ali otroci šolskega časa, počitnic. Prav tako mi je pomembno, da so ustvarjeni dobri pogoji za gospodarstvo, kulturo, šport ... Ob vsem delu želim, da me ljudje ocenjujejo po moji strokovnosti.«

Marsikdo med občani si niti ne predstavlja, kakšna je vloga direktorja na občini. Nam lahko vsaj v grobem prikažete, katera področja morate pokrivati.

»Občinska uprava samostojno opravlja upravne, strokovne in druge naloge v okviru pravic in dolžnosti občine. Osnovna naloga direktorja je vodenje občinske uprave oz. strokovnih služb. Naloga direktorja je, da na operativni ravni organizira in delegira delo strokovnim službam ter da kot profesionalni skrbi, da uprava zakonito opravlja upravne, strokovne in druge naloge v okviru pravic in dolžnosti občine.

Pomembna naloga je tudi sodelovanje z občinskimi upravami drugih občin, nosilci javnih pooblastil, državnimi organi, zavodi, podjetji, družbami in drugimi organizacijami z izmenjavo mnenj in izkušenj ter podatkov in obvestil ter delovanje preko skupnih delovnih teles.

Naloga uprave je tudi, da pridobi podatke in razpolaga s podatki, ki so pomembni za odločanje župana in občinskega sveta, ter da pripravi odloke in druge strokovne podlage, na osnovi katerih odloča župan ter občinski svet.«

Ključno za vaše delo je sodelovanje z županom. Kako to izgleda v praksi?

»Rad imam primerjave s tehniko, zato si bom na tem mestu privoščil eno, ki upam, da bo pomagala razumeti vlogo župana in direktorja pri izvrševanju proračuna.

Za primer vzemimo veliko ladjo, na kateri je veliko občank in občanov Občine Hoče-Slivnica. Vsi potniki in potnice imajo vsak svoj pogled na to, kam bi šli na dolgo potovanje, skupno jim pa je to, da želijo živeti dobro.

Županova naloga je, da predlaga cilj ter da prepozna interese večine in dobi soglasje občinskega sveta, v katero smer naj pelje ladja, kakšen je namen poti ter kdaj se gre na pot in kdaj se naj pot zaključi.

Direktorjeva naloga pri tem pa je, da s pomočjo strokovnih služb oz. uprave uredi vse potrebno, da se varno in zakonito prispe na cilj, tako v finančnih kot časovnih okvirih, ki so določeni s strani župana in občinskega sveta.

Županova naloga na samem potovanju je tudi, da sproti daje navodila občinski upravi, kam se naj gre, in določa morebitna odstopanja od prvotno načrtane poti ter usmerja delo uprave in jo nadzoruje.

Naloga direktorja pa je, da poskrbi, da na operativni ravni pride do realizacije ciljev, ki jih sprejmejo občinski svet in župan. Da s pomočjo strokovnih služb zagotovi varen odhod in prihod ter v sodelovanju z županom in občinskim svetom poskrbi, da se bo izbrala pot do cilja, kjer bo ladja s potniki in potnicami lahko kljubovala vsem viharjem in neurjem.«

Ne bom spraševala, kaj vam povzroča največ problemov – po-

vejte nam raje, kaj vas najbolj veseli.

»Najbolj uživam v uspešno zaključenih projektih, ki imajo široko podporo ljudi. Rad delam v kolektivu, ki zna in zmora dosežati spremembe na bolje. V kolektivu, ki ima za cilj uspeh občine. Veseli me delati dobro.

Res pa pri delu naletim tudi na veliko problemov. Še posebej velja to za izvedbo investicij. Če delaš po zakonu, kot je treba, moraš namreč pridobiti številna soglasja. Ravno pridobivanje soglasij predstavlja ozko grlo pri izvedbi investicij zaradi nerazumevanja številnih občank in občanov, da gre v takšnih primerih za javno dobro, ki je pomembnejše od njihovih zamer, koristiljubja, zavisti.

Zato na tem mestu prosim vse občanke in občane, da nam pomagajo s svojo odzivnostjo in pokažejo razumevanje ter podajo soglasja in služnosti, da lahko začnemo z investicijami. Uspešnost izvedbe investicij je namreč največkrat v praksi ogrožena ravno zaradi tega, ker določene osebe ne podajo soglasja.

Tako se je lani zgodilo, da je že dogovorjena in potrjena cesta, ki bi morala iti v realizacijo, zaradi spora med bratoma zamaknila izvedbo vseh cest v občini. Posledice smo čutili vsi. Uprava namreč izda skupen javni razpis za investicije v vse ceste, da ne bi bilo očitka o drobljenju javnih naročil. Ker naš občan ni želel dati ceste v javno dobro, zato ker bi s tem omogočil, da bi se mimo njegove hiše lahko vozil po asfaltirani cesti tudi njegov brat, ki mu je štirideset let nazaj naredil krivico, je zadevo zastavil. To je pomenilo, da smo morali doreči novo cesto, dobiti potrditev s strani krajevne skupnosti, izvesti meritve, naročiti projekt, dobiti soglasja.

Podoben problem imamo pri zagotavljanju oskrbe z vodo, kjer moramo, preden lahko izvedemo investicijo, dobiti tudi do 27 soglasij, ker gre cev preko 27 zemljišč. Prav za pridobivanje soglasij menim, da je najbolj mučen del našega dela, ki pa bi lahko bil veliko učinkovitejši, v kolikor bi pri vseh ljudeh zmagal razum.«

Zdaj občino že dodobra poznate. Kaj pa občane, imate z njimi veliko stikov?

»Trudim se, da sem na tekočem z zadevami, da zvem vsak dan kaj novega o občini in ljudeh. Zaradi narave dela imam največ stikov z občani takrat, ko se zadeve zapletejo in je potrebno najti primerno rešitev ali pa urgirati pri državnih organih. Seveda pa se z veseljem udeležujem tudi številnih aktivnosti, ki jih izvaja občina, ter aktivnosti društev, ki jih je v občini res veliko. Po naravi sem družaben in v veliko veselje mi je tudi poklepetati z občankami in občani.«

Večkrat smo v Utrinkih že pisali o forumih in o mreženju. Verjamem, da sta oba pojma mnogim, ki ne sodelujejo pri tem, zelo tuja. Prosim, čisto preprosto predstavite občanom, kaj prinašajo ta srečanja.

»Mreženje je oblika sodelovanja širše množice ljudi. Namen mreženja je gradnja osebnih stikov, ki omogočajo posameznikom in skupnosti uspešnejše delo. Samo mreženje temelji na zakonu recipročnosti. To pomeni, da se potrudite za druge, da se bodo drugi potrudili za vas in okolje, kjer živite. Gre za to, da je vzpostavljen sistem, da si ljudje, podjetja, društva, institucije pomagajo med seboj, kolikor morejo. Na takšen način lahko namreč uspešnejše izkoriščamo potencialne za razvojni preboj skupnosti praktično na vseh področjih delovanja občine.«

Si sploh predstavljate, kako bi lahko delali brez računalnika ... ali pametnega telefona?

»Menim, da nam nič ne bi manjkalo, kot tudi ni bilo hudo lju-



Direktor občinske uprave Občine Hoče-Slivnica v svojem delovnem okolju.

dem v preteklosti, ko tega niso imeli. Res pa je, da ti dve stvari zelo olajšata delo. Po pravem bi morali sedaj imeti še več časa za druge. Ne predstavljam pa si, da bi moral vsak dopis prepisovati, namesto da le spremenim podatke na odločbah. Meni sta telefon in računalnik orodje, da lahko delam. Zvečer pa jih rad izklopim.«

Kaj ugotavljate po teh letih dela: je bila to prednost, da ste prišli v popolnoma neznano občino?

»Velikokrat je boljše, če zadeve ne poznaš – ob predpostavki, da si se pripravljen hitro učiti. Najtežje za delo in okolje pa je, če ljudje vztrajajo pri svojem napačnem znanju in prepričanju. Zanimivo je, kako hitro ljudje, ko gremo kam že na kratek obisk, takoj opazimo, kaj je v določenem okolju super in kaj bi lahko bilo urejeno še boljše. Sam menim, da je bila to, da sem prišel v neznano okolje, zame prednost, ker sem bil neobremenjen s spori iz preteklosti. To mi omogoča, da sem objektivnejši in da si ne postavljam omejitev, ki jih imajo domačini vcepljene v glavo, kot je npr. delitev občine na več delov. Zame obstaja le ena občina in vesel sem, da tudi vedno več ljudi gleda na občino kot celoto.«

Kakšni so letošnji plani in vaša predvidevanja?

»Letošnje leto je pred nami veliko izzivov in prepričan sem, da bomo lahko ob zaključku leta z novim starim županom dr. Soršakom s ponosom pogledali prehojeno pot ter rezultate dela. Dela, ki nam je naloženo s strani župana, občinskega sveta in svetov krajevnih skupnosti, je res veliko. Eden od izzivov uprave bo zagotovo zagotoviti kvalitetno oskrbo z vodo. Žal imamo stanje, da na določenih delih občine ne zagotavljamo zadostnih količin neoporečne vode. Zato smo v letu 2018 že začeli s projekti in Občinski svet je na predlog uprave jeseni sprejel strategijo. V letošnjem letu pa bomo izvedli nujne investicije v vodovodna omrežja in infrastrukturo v vrednosti 387.300 €, ki bodo v večji meri odpravile probleme. Vlagali bomo tudi v izgradnjo sekundarne kanalizacije Rogoza v višini 75.000.

Veliko bomo investirali v gradnjo in investicije v ceste, in sicer v vrednosti 688.000 €, s čimer bomo izboljšali vsaj del od 150.000,00 metrov cest, ki so v upravljanju občine. Nadaljevali bomo s »premoženjsko-pravnim urejanjem proizvodne cone« za Magno.

Podpisali smo pogodbo za izvedbo investicije v večnamenski objekt Bohova v skupni vrednosti projekta 957.000 €. Slednji bo omogočal boljše pogoje za gasilstvo, civilno zaščito in re-

"

Zame obstaja le ena občina in vesel sem, da tudi vedno več ljudi gleda na občino kot celoto.

"

ševanje ter razvoj društev.

Planiramo ureditev zunanjega fitnesa Slivnica v višini 20.000 € za aktivno preživljanje prostega časa.

Načrtuje se tudi začetek izgradnje nizkoenergetskega vrtca Hoče v skupni vrednosti projekta 1.927.000 €. Planirana je tudi investicija v podružnično šolo Reka-Pohorje z začetkom investicije v letu 2018, v skupni vrednosti 500.000 €.

Poleg teh projektov imamo prijavljenih še 18 projektov na nacionalnem in mednarodnem nivoju, katerih realizacija je odvisna od odobritve sredstev. Ena od pomembnih nalog uprave je tudi vodenje konstruktivnega dialoga z državo z namenom, da država izvede čim več investicij v našo občino, direktno sama iz državnega proračuna ter za sofinanciranje projektov. Prizadevali si bomo za realizacijo investicij v infrastrukturo, za preplastitve in gradnjo državnih cest, pločnikov ob državnih cestah, protihrupnih ograj ob železnici in avtocesti.

Trudili se bomo narediti korake naprej pri prenosih zemljišč iz države na občino ter iz Univerze v Mariboru na občino. Gre za zemljišča za ureditev gramoznice, za ureditev pokopališča v Slivnici, nogometnega igrišča v Slivnici, parka Curlek ter športnega parka v Rogozi, prenos zemljišč v industrijski coni I11 ter prenos zemljišč med območjem industrijske cone I11 in Magno ter v primeru Univerze v Mariboru za prenos okrog osem kilometrov cest, ki potekajo po zemljiščih Univerze, v lastništvo Občine Hoče-Slivnica.«

Kje vidite občino čez deset let?

»Leta 2028 bo Občina Hoče-Slivnica na lestvici, ki ocenjuje kvaliteto življenja ljudi v skupnosti, med 20 odstotki najboljših občin v Sloveniji in med prvimi tremi najboljšimi občinami iz Podravja. V mandatu župana Soršaka smo po kazalcih napredovali in smo trenutno na sredini na 105. mestu od 211 občin. Leta 2028 bo Občina Hoče-Slivnica v navdih in vzgled ostalim slovenskim občinam. Dokaz, da je možen pospešen trajnostni razvoj, če se zna, zmore in hoče.«

In še kakšno misel, prosim, ki bi jo radi napisali bralcem Utrinkov?

»Vsem želim uspešno leto, dosti strpnosti in veliko ljubezni ter prijaznosti.«

Majda Strašek Januš

Iz arhiva občine

Forum vseh forumov

Županovo povezovalno srečanje 2018 je spremljalo sproščeno vzdušje, polno smeha in dobre volje

»Povezovanje, druženje, mreženje, sodelovanje je skupna zgodba o uspehu vseh nas,« tako se je, z besedami dr. Marka Soršaka, župana Občine Hoče-Slivnica, pričelo prvo druženje vseh deležnikov v Občini Hoče-Slivnica. V nabito polni dvorani Kulturnega doma Hoče je v petek, 26. januarja 2018, dr. Marko Soršak voščil vse dobro v začetem letu, jim predstavil opravljeno delo v preteklem letu in načrtal smernice za delo v prihajajočem letu. Izrazil je veselje o skupnem povezovanju, mreženju in opravljenem delu ter se vsem iz srca zahvalil, da so prispevali k odlični zgodbi Občine Hoče-Slivnica. »Bistvo je v sodelovanju in skupnem delu,« je med svojim govorom povedal župan.

Polna dvorana je pričala, da so povezanost, dobra dela, srčni ljudje in uspešnost doma v naši občini. Po uvodnem delu pa je župan predal besedo Županeku, Sašu Županeku, stand up komiku, ki je na zabaven način predstavil prisotnim, kako se spoprijeti s problemi in težavami. Sproščeno vzdušje, polno smeha in dobre volje, je omogočilo, da so se udeleženci po koncu uradnega dela z veseljem še mrežili in navezovali nove

stike in poznanstva za bodoče delo.

Foruma vseh forumov se je udeležilo 156 udeležencev, ki so v preteklem letu prispevali k razvoju občine, obiskovali forume, sodelovali na dogodkih in pomagali, da je občina z vizijo prijazna do občanov in občanov. Prav povezovanje in mreženje je bilo v preteklem letu nagrajeno z več strani in potrjeno, da je to pravi način za gradnjo dobrega poslovnega sodelovanja med gospodarskimi subjekti v občini, nevladnimi organizacijami in občankami ter občani.

Župan dr. Marko Soršak, je povedal ob zaključku prireditve: »Skupaj znamo in zmoremo delati dobro. Verjamem, da bo tudi leto 2018 uspešno in polno novih izzivov. Ob tem sem hvaležen vsem, da prispevate svoj del k razvoju Občine Hoče-Slivnica. Še naprej se veselim odličnega sodelovanja in skupnih dobrih zgodb občine z vizijo.«

➔ Metka Oberlajt

📺 Mediaspeed.net



Sproščen klepet z županom.



Nekdanji župan Jože Merkuš v pogovoru s podžupanjo Anito Arzenšek.



Znanci, prijatelji, podjetniki z istimi problemi - za vse je to druženje prijetno in koristno.



Županov pozdravni nagovor je bil kratek, a učinkovit - in predvsem prijazen.



Saša Županek s konkretnimi napotki.



Študenti z županom - žal jih skoraj polovica manjka. Ni časa - to so pridni dijaki in študentje!



Smeh in sproščeno vzdušje, ki ga je ustvaril gost tega opoldneva, ko je karikiriral naše obnašanje v javnosti ...



Pogovor in druženje - pa še smeh za fotografa, če te že želi ujeti!

Občinska stojnica sredi Budimpešte

Občina in njena društva so se predstavila ob dnevu madžarske kulture Stefania Palota v madžarski prestolnici

Več kot leto dni je minilo od takrat, ko smo naredili prvi korak člani Združenja rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije k uresničitvi ideje o sodelovanju in predstavitvi Slovenije v Budimpešti. Falvak Kulturajaert Alipitvany je organizacija, ki deluje v različnih dejavnostih kulture po celi Madžarski in pri madžarskih manjšinah v vseh sosednjih državah. Mimogrede, podatek, da je Madžarska po prvi svetovni vojni izgubila dve tretjini svojega današnjega ozemlja, je lahko dovolj predstavljen obseg njihovega delovanja. Delo Falvak Kulturajaert Alipitvany sloni predvsem na razvoju dela in promocije kulture na vasi.

Združenje rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije že od leta 2003 sodeluje s to organizacijo, predvsem pri obojestranskem sodelovanju na kiparsko-rezbarskih in slikarskih kolonijah, smo pa v tem času imeli kar nekaj skupnih projektov v drugi kulturni luči. Najodmevnejši je vsekakor organizacija in posaditev cepiča stare trte v zelo turističnem kraju Tihany ob Blatnem jezeru.

S predsednikom Ferencem Nickom sva začrtala pot izvedbe, po kateri se je konec januarja Slovenija in podrobneje Občina Hoče-Slivnica predstavila na prireditvi v čast državnega kulturnega praznika Madžarske v Budimpešti. Seveda tega zaključnega dejanja ne bi bilo, če ne bi potekali pogovori tudi na sedežu naše občine z županom Markom Soršakom in njegovim strokovnim osebjem na eni strani in Ferencem Nickom na drugi strani. S strani našega župana smo dobili popolno podporo, sem pa mnenja, da župana skupaj z obema podžupanjama, Anito Arzenšek in Andrejo Kavaš, Pohorski rogisti, Samotarji, Folklorna skupina KUD Milke Zorec, ansambel Vrežji in bejži, Društvo žena, prevajalka iz Lendave Judit Tornar pa tudi Čebelarsko društvo Slivnica nismo razočarali. Vsem skupaj se tako v svojem imenu kot imenu župana Marka Soršaka zahvaljujem.

Kaj povedati o sami prireditvi? Priložene fotografije so dovolj jasen prikaz, kaj se je dogajalo. Zgodilo se je pa to, da je Robert Kokalj, veleposlanik za Slovenijo v Budimpešti, skupaj z ženo in še ob spremljanju dveh aktivnih s slovenskega veleposlaništva, prisostvoval prireditvi, imel govor, ki ga bom v celoti predstavil, in bil z nami v druženju več kot uro ob stojnici po prireditvi. Pravo živahnost druženja ob stojnici pa je

s svojimi narodnimi vižami ustvaril ansambel Vrežji in bejži. Pritegnil je pravo množico Madžarov, mnogo največji obisk med neke desetimi stojnicami, z vzkliki »Bravo, Slovenija«. Skoraj sem pozabil omeniti tudi pomoč Erike Kiss Koles, parlamentarne zagovornice Slovencev v madžarskem parlamentu. Eriko sem prosil, da je vzpostavila kontakt z našim veleposlanikom in posledično je prišlo do tega srečanja. Par besed na tem srečanju je bilo informacijsko rečeno o možnosti pogovora o skupnem projektu v Monoštru z našimi zamejci, Madžari, Radiem Maribor in nami, sedaj sodelujočimi na kulturnem področju. Mimogrede – projekt je bil predviden že pred leti, potekali so pogovori že v Monoštru, ampak žal ni zaživel, čeprav smo imeli podporo Radia Maribor. Mogoče bo sedaj? Na poti domov, seveda po končani prireditvi, so svoje misli v nekaj besedah strnili udeleženci.

Andreja Kavaš, podžupanja občine Hoče-Slivnica: »Povezovanje in ohranjanje medsosedskega odnosov daje širši pogled na različne kulture in spoštovanje. Današnji dogodek je dobra praksa med dvema državama in ohranjanje prijateljskih vezi. Bilo je sproščeno in izjemno prijetno vzdušje.«

Anita Arzenšek, podžupanja Občine Hoče-Slivnica: »Sodelovanje na dnevu madžarske kulture je dogodek, ki nam je prinesel neponovljivo izkušnjo za vsakega izmed nas. Sodelovanje društev pa pomeni novo povezovanje, izkušnje in spoznavanje nove kulture in novih ljudi. Našo državo in občino Hoče-Slivnica smo predstavili veliki množici obiskovalcev, ki so se udeležili velikega praznika kulture. Dogodku je prisostvoval tudi slovenski veleposlanik, ki je dogodku dal še poseben pečat. Z nami se je zadrževal še v sproščenem pogovoru po sami prireditvi. Lep dan, ki nam bo ostal še dolgo v lepem in prijetnem spominu.«

Boris Komar, KUD Milke Zorec, Hotinja vas

»Posebno zadovoljstvo in ponos je predstavljati našo kulturo na madžarski kulturni praznik sredi Budimpešte. Folklorna skupina KUD Milke Zorec se je predstavila s štajerskim spletom in s tem podala delček bogate slovenske kulture madžarskim prijateljem. Nastopali smo v čudovitem ambi-



Ponosni vitez Srečko Ornik z obema podžupanjama ob občinski stojnici.



Ob tako številnem in hvaležnem občinstvu so se razživele tudi naši godci Samotarji.

entu in pred številnim občinstvom. Zahvaljujem se organizatorju, gostiteljem in celotni kulturno-politični delegaciji Občine Hoče-Slivnica.«

Ida Hriberšek, pevsko-glasbena skupina Samotarji: »Veseli in počaščeni smo bili zaradi vabila na madžarski kulturni praznik. Kljub različnosti kulture smo bili dobro sprejeti in obnem spoznali del njihove kulture. Bila je čudovita, veličastna kulturna prireditev. Odšli smo z lepimi vtisi.«

Neva Dolgoš, tajnica župana Občine Hoče-Slivnica: »Lep in dolg dan za spoznavanje različnosti in podobnosti med madžarsko in slovensko kulturo.«

Mojca Zupan Meglič, Pohorski rogisti: »Z veseljem smo se odzvali na povabilo našega predstavnika viteza kulture Srečka Ornika, da zastopamo in predstavimo našo občino Hoče-Slivnica in Slovenijo na Madžarskem kulturnem prazniku v Budimpešti. V zelo obsežnem kulturnem programu smo imeli čast zaigrati ob drugih melodijah tudi slovensko himno. Spoznali smo tudi našega veleposlanika v Budimpešti Roberta Kokalja in njegove sodelavce; zelo je bil vesel naše udeležbe in predstavitve slovenske kulture. Imeli smo pa tudi priložnost spoznati in videti delček znamenitosti Madžarske, kot je Trg Velikanov, Elizabetin most in se popeljali čez reko Donavo. Preživeli smo lep dan v čudoviti družbi.«

Zvonko Pušnik, tajnik Čebelarskega društva Slivnica: »Sama predstavitev Občine Hoče-Slivnica s stojnico je bila vrhunska. Vrstile so se številne pohvale madžarskih, avstrijskih, slovaških, romunskih in ukrajinskih predstavnikov. Sodelovanje kulturnikov – ansamblov in skupin iz Občine Hoče-Slivnica je močno popestrilo madžarski kulturni praznik. Vse štiri skupine so bile nagrajene z velikim aplavzom. Piko na i pa je prispeval ansambel Pohorski rogisti iz Hoč, ki je vznak prijateljstva in sodelovanja med obema državama na koncu prireditve zaigral slovensko himno. Izredno zadovoljstvo slovenskega veleposlanika g. Roberta Kokalja v Budimpešti kaže na velik uspeh naših ansamblov in skupin ter ugled same občine, ki je ta dan zastopala v Budimpešti našo državo Slovenijo. V imenu Čebelarskega društva Slivnica se iskreno zahvaljujem Srečku Orniku, obema podžupanjama in pa Občini Hoče-Slivnica, ki podpira takšne projekte. V občini obstajajo čudovita društva, skupine in ansambli, ki s svojim delovanjem omogočajo prepoznavnost in napredek občine. Čestitke in še tako naprej.«

ne, ki je ta dan zastopala v Budimpešti našo državo Slovenijo. V imenu Čebelarskega društva Slivnica se iskreno zahvaljujem Srečku Orniku, obema podžupanjama in pa Občini Hoče-Slivnica, ki podpira takšne projekte. V občini obstajajo čudovita društva, skupine in ansambli, ki s svojim delovanjem omogočajo prepoznavnost in napredek občine. Čestitke in še tako naprej.«

Srečko Ornik, predsednik Združenje rezbarjev: »Po vsem vidnem v kulturnem hramu v Budimpešti in v razmišljanju po dogajanju sem prišel do spoznanja – na tej naši zemeljski obli sta nam potrebni obe kulturi, umetniška in preprosta kultura naroda, obe morata biti enakovredno zastopani, se prepletati in spoštovati, le tako bo narod ustvarjal, zadovoljen in srečen. Kultura je odnos do vsega dogajanja, pa če nam je to prav ali ne, zgodovina je to dokazala.«

➡ Srečko Ornik
🇭🇺 Andreja Kavaš



Madžari spoštujejo svojo tradicijo, zato so si z veseljem ogledali štajerske ples KUD Milke Zorec iz Hotinje vasi.



Pohorski rogisti so bili najbolj ponosni na to, da so sredi madžarske prestolnice zaigrali tudi slovensko himno.



Občinska delegacija s kulturniki in slovenskim veleposlanikom na Madžarskem.

Rak – bolezen odnosov

Delavnica, kako pomagamo telesu, da ne zboli oziroma se upre tej bolezni

Zadnji januarski četrtek je v Kulturnem domu Hoče potekala delavnica na temo raka in vzrokov, zaradi katerih se zahrbtna bolezen rak pojavlja. Elena Sofia Seničar se je dotaknila vprašanj, kot so: Zakaj ljudje zbolevamo za to boleznijo? Zakaj je v Sloveniji, kljub dobrim pogojem za življenje, visoka stopnja obolevnosti? Udeleženci so se pogovarjali o izvoru bolezni in o tem, kako sami nezavedno ustvarjamo pogoje za to zahrbtno bolezen. Obenem so se dotaknili tematike, kako lahko preprečimo ponavljajoče se vzorce naše generacije in pomagamo telesu, da ne zboli oziroma se upre bolezni.

Osrednje sporočilo delavnice je močno in bo udeležencem zagotovo odzvanjalo v glavi dalj časa: »Preteklost je pretežka, da bi jo povsod nosili z seboj. Včasih je vredno pozabiti zaradi prihodnosti.«

Elena Sofia Seničar je energetska terapevtka s priznanjem mednarodnega inštituta Bion o energetskem delovanju na človeka in materijo. Poznana je tako doma kot v svetu po svojih močnih in učinkovitih terapijah energetske uglasitve telesa. S svojimi energetskimi terapijami dosega neverjetne rezultate, saj na osnovi matrice mentalnega telesa prebere informacije o fizični okvari telesa in organov in tako usmeri svoje delovanje na tisti del, ki je pomoči najbolj potreben.

Pri svetovanju ljudi usmerja in jim svetuje pri različnih življenjskih situacijah, odnosih, partnerstvu, otrocih, dediščinah, podjetništvu ... Večkrat jo poiščejo tudi podjetniki, ki jim uspešno pomaga pri poslovnih odločitvah. Energetsko podporo daje tudi športnikom in ljudem, katerih delo je fizično ali psihično naporno ali zahteva večurno osredotočenost.

Kot motivatorica uspešno razreši napetosti v kolektivu in ustvari pozitivno vzdušje. Izredne rezultate dosega prek predavanj, na katerih udeležence spodbuja k zavedanju in pozitivnemu razmišljanju. Njeni seminarji, predavanja in delavnice so zelo obiskani, vabijo pa jo tudi v tujino. S svojimi terapijami je prav tako pomagala že mnogim živalim.

Elena Sofia Seničar je tudi avtorica knjižne uspešnice Zavedanje je moč, v kateri predstavlja svojo presunljivo življenjsko zgodbo in opisuje skrivnosti, nauke in uvide, ki jih je pridobila z delom energetske terapevtke. Ljudem nudi zaščito in podporo tudi z linijo lastnega energetskega nakita, meditativnimi treningi ter drugimi energetskimi izdelki.

Zase pravi: »Ne morem spremeniti osebnosti človeka, lahko pa mu pomagam pri spremembi načina mišljenja, ki pomembno vpliva na pozitiven razvoj njegovega življenja.«

Udeleženci delavnice so bili nad predavanjem navdušeni in so se nanjo z veseljem obračali z vprašanji in prisluhnili njenim praktičnim nasvetom. Vsi, ki bi imeli dodatna vprašanja, pa se lahko nanjo obrnejo preko telefonskih števil 051 452 964 ali na mail: elenas.doo@gmail.com. Vesela bo tudi pohval, saj ji to daje energijo za nadaljnje delo.

Vanja Jus

osebni arhiv Elene S. Seničar



Gostja Elena Sofia Seničar: "Preteklost je pretežka, da bi jo povsod nosili s seboj. Včasih je vredno pozabiti zaradi prihodnosti."



Knjižna uspešnica Zavedanje je moč – za vse, ki jim manjka samozavesti ...

Vzbuditi družbeno odgovornost

Občina Hoče-Slivnica je kot prva občina prejela slovensko priznanje za družbeno odgovornost Horus 2017

Občina Hoče-Slivnica je kot prva občina v Sloveniji prejela priznanje za družbeno odgovornost HORUS. Priznanje je občina prejela za projekt gospodarska mreža Občine Hoče-Slivnica. Trud, da je občina aktivna na tem področju, je poplačan in podani so temelji za nadaljnji razvoj družbene odgovornosti. Občina je in še bo vseskozi aktivna na področju družbene odgovornosti. Forumi za gospodarstvo in ustanovljena mreža za gospodarstvo so že od začetka delovali v smeri razvoja družbene odgovornosti v občini. K raziskovanju in razvoju družbene odgovornosti je pomembno prispeval tudi študentski projekt ŠIPK. V okviru tega je bila pripravljena obširna analiza prepoznavnosti družbene odgovornosti v občini in načrt, kako družbeno odgovornost razvijati.

Pika na i tega projekta je bila prijava na Razpis za nagrado za družbeno odgovornost. Kategorija družbeno odgovorna občina ne obstaja, zato smo na razpis prijavili družbeno odgovoren projekt. Izbrali smo projekt Mreža za gospodarstvo. Saj je Mreža za gospodarstvo Občine Hoče-Slivnica nastala z namenom povezovanja, izmenjave dobrih praks, predstavitev podjetij in mreženja. Združuje in povezuje že 165 članic. Pobudniki mreže za gospodarstvo so Občina Hoče-Slivnica, Mariborska razvojna agencija, Univerza v Mariboru in Štajerska gospodarska zbornica. Deležniki mreže pa se srečujejo na rednih srečanjih – sestankih, imenovanih Forumi podjetništva.

Mreža za gospodarstvo je opredeljena kot dolgoročni in namenski sporazum med različnimi podjetji v Občini Hoče-Slivnica, občino, Univerzo, Štajersko gospodarsko zbornico in Mariborsko razvojno agencijo. Poslovnim subjektom in posameznikom omogoča, da obdržijo ali pridobijo prednost pred konkurenčnimi podjetji izven mreže, mladim omogoča iskanje zaposlitvenih možnosti, možnosti za pridobivanje izkušenj, lokalnemu okolju mreža omogoča razvoj družbene odgovornosti: v podjetjih v odnosu do lokalnega okolja. Sodelovanje deležnikov, ki izhajajo iz istega okolja, je ključno za dobro rast in razvoj podjetij, posameznikov, nevladnih organizacij in lokalnega okolja. Mreža organizira redna srečanja, v okviru katerih udeleženci izmenjajo izkušnje, pridobivajo nova znanja in izkušnje.

Pridobljena znanja in izkušnje deležnikom omogočajo, da so še bolj prodorni in da širijo dober glas, krepijo družbeno odgovornost znotraj in izven meja organizacij. Vsi deležniki so združeni v želji povezovanja in delanja v dobrobit družbe. Vodenost se spodbuja razmišljanje o inovativnosti, delovanju in družbeni odgovornosti ter poslovanju občine, podjetij, organizacij in posameznikov. Z aktivnostjo se krepi zavedanje o pomenu povezovanja, krepite družbene odgovornosti in soodvisnosti. Vsak deležnik se zave, da je potrebno biti odgovoren najprej pri sebi, in to odgovornost širiti navzven. Z mrežnimi dogodki svojo odgovornost in inovativno sodelovanje širimo izven mreže in spodbujamo tudi okolje izven občine, da se zave pomena povezovanja in družbene odgovornosti. Ciljna skupina projekta so gospodarski subjekti v Občini Hoče-Slivnica. Pri tem želimo izpostaviti, da so temeljna skupina podjetja in iz njih izhaja sodelovanje na druge deležnike projekta – mlade, ki so iskalci priložnosti in služb/sodelovanja, sodelovanje z iz-

obraževalnimi institucijami, gospodarskimi subjekti in nevladnimi organizacijami. Gre za povezovanje deležnikov v enotno platformo in vzpostavljanje pilotnega projektnega sodelovanja z ciljem razvoja modela družbene odgovornosti v lokalnem okolju in promocijo tega projekta v lokalnem okolju in širše.

Prav to pa je tisto, kar je ocenjevalna komisija prepoznala kot pravo, da podeli Občini Hoče-Slivnica priznanje za družbeno odgovornost. Ocenjevanje je potekalo v več sklopih. Člani ocenjevalne komisije nagrade Horus 2017 so bili razdeljeni v več podskupin in v dva kroga ocenjevanja. Vloge je v vsakem krogu ocenjevalo devet strokovnjakov, skupaj jih je bilo 18, predsednik ocenjevalne komisije je bil Matej Mušič, predsednik Društva za poslovno etiko in etično voditeljstvo. Projekt Mreža za gospodarstvo so ocenili kot primeren za podelitev priznanja za družbeno odgovornost HORUS.

Nagrada Horus je del nacionalne strategije osveščanja za več družbene odgovornosti, ki jo na ta način izvajajo številna strokovno-interesna združenja v sodelovanju z Inštitutom za razvoj družbene odgovornosti – IRDO in PRSS – Slovenskim društvom za odnose z javnostmi. Nagrado Horus podelujeta Inštitut za razvoj družbene odgovornosti – IRDO in PRSS – Slovensko društvo za odnose z javnostmi v sodelovanju s številnimi partnerskimi organizacijami in podpornimi partnerji, kot so Ameriška gospodarska zbornica, CNVOS – Zavod Center za informiranje, sodelovanje in razvoj nevladnih organizacij, Društvo za marketing Slovenije, Društvo novinarjev Slovenije, Slovensko združenje ZN za trajnostni razvoj, Slovensko združenje za kakovost in odličnost, Štajerska gospodarska zbornica, Združenje delodajalcev Slovenije, Združenje Manager ... Projekt sofinancirata Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Urad RS za mladino. Partner klipinga je Press Clipping, d. o. o.

➡ Vanja Jus

🇸🇮 Jan Oplotnik



Ponosni župan dr. Marko Soršak med dobitniki drugih priznanj.

Magnina tovarna že dobila podobo

Naslednji korak bo montaža notranje opreme, vključno s proizvodno linijo, začetek katere je planiran za drugo četrtletje letošnjega leta

Magna Steyr je svoj novi obrat v bližini letališča pričela graditi v oktobru lanskega leta. Gradbene aktivnosti se od takrat izvajajo s polno hitrostjo in glavni tovarniški objekt je praktično že »zaprt«. Hitremu poteku gradnje je bila tudi naklonjena zima, predvsem pa zavzeto, hitro in kakovostno delo izvajalcev, v prvi vrsti podjetja Pomgrad. V kratkem bodo dokončane betonske talne plošče, fasade in strehe. V decembru so se gradbincem v objektu pridružila tudi podjetja za montažo protipožarnega sistema, razsvetljave in električne napeljave, tudi ta dela so sedaj v polnem teku. Naslednji korak bo montaža notranje opreme, vključno s proizvodno linijo, začetek katere je planiran za drugo četrtletje leta 2018.

Hkrati z gradnjo Magna Steyr intenzivno izbira zaposlene za novo tovarno. Ekipa desetih ljudi je že lani pričela z delom v projektni pisarni v Hočah, prvih 40 delavcev za delo v proizvodnji je že izbranih in so od januarja vključeni v program usposabljanja v tovarni v Gradcu. Kmalu bo izbranih dodatnih 80 delavcev za delo v proizvodnji. Trenutno prav tako iščejo bodoče sodelavce za oddelke informacijske tehnologije, računalništva, proizvodnje, upravljanja dobavne verige in kakovosti. V naslednjih mesecih bodo iskali delavce tudi za druge oddelke. V Magni Steyr so zelo zadovoljni z napredkom pri zaposlovanju, na razpise se prijavlja dovolj kvalificiranih kandidatov, posebno poudarjajo tudi, da večina zaposlenih prihaja iz tovarni bližnjega okolja in regije. Pričetek redne proizvodnje je predviden v letu 2019.

»Zavedamo se, da gradnja tako velikega industrijskega obrata sproža različna vprašanja in pobude okolju. V ta namen smo v naši projektni pisarni v Hočah (Miklavška cesta 40, Hoče) odprli info točko, ki jo lahko obiščete ob petkih med 13. in 14. uro. S sodelavci iz projektnega tima bomo odgovorili na vprašanja in prisluhnili vašim pobudam,« pravi David Adam, vodja projekta Magna Nucleus.

➡ S.G. ➡ Arhiv Magne



Magnina tovarna spreminja podobo Dravskega polja; v ozadju je letališče, desno avtocesta proti Ptuj.

Posebna zadnja sobota

Otroci na Pohorski tržnici, ki je bila okrašena cel mesec, pričakali Božička

Lanski december je bil v naši občini pravljichen za vse občanke in občane. K temu je prispevalo decembrsko praznično vzdušje, dobri možje in pester program na Pohorski tržnici. Lokalna društva, krajevne skupnosti in občina so pristopili k enotnemu programu in pripravili pravljичno sodelovanje za vsako soboto v mesecu decembru. Turistična Društva občine in krajevne skupnosti so si porazdelili sobote: popestrijo dogajanje na pohorski tržnici s programom in lokalno kulinariko, obveznim kuhanim vinom in čajem.

Zadnja sobota v letu je bila posebna. Dva dni pred božičem so vsa društva in krajevne skupnosti stopili skupaj in pripravili vrhunski dan. Pohorska tržnica je bila praznično okrašena že cel mesec. Ta dan pa so lučke svetile še posebej lepo, saj so otroci na tržnici in po občini pričakovali Božička. Božiček je svojo pot s konjički in pravljичnim spremstvom pričel pri podružnični šoli Reka-Pohorje, potem nadaljeval obdarovanje otrok na Pohorski tržnici. Pri Domu krajanov v Rogozi so ga že nestrpno pričakovali. Presenečenje je bilo popolno. Nadaljeval je do Hotinje vasi in dalje do šolskega dvorišča v Slivnici. Na vsaki izbrani lokaciji so se organizatorji potrudili in pripravili še pester spremljevalni program, ki je otrokom omogočal, da so lažje pričakali dobrega moža.

Posebnost preteklega decembra je bila to, da so vsi, ki jih je občina povabila k sodelovanju, takoj pristopili k realizaciji in pomagali izpeljati zares čudovito pripravo na božič. Adventni čas se je izkazal v tem letu za čas, ko ljudje stopimo skupaj, si pomagamo in na koncu koncev pripravimo pravljичne praznike zase in za svoje najbližje.

➡ Metka Oberlajt ➡ Andreja Kavaš



Praznično vzdušje na Pohorski tržnici.

Kultura nam podarja praznik

Človek je bitje kulture, čeprav bi ga sodobni svet rad spremenil v potrošniškega robota, zaslužnjega z elektroniko

Kultura? Kaj je že to? Saj vemo – pa je tako težko povedati ... V širšem pomenu je to način našega bivanja, vedenja, medsebojnih odnosov, odnosov do okolja, živali – skratka, kulturni način življenja (ki pa ima nešteto različnih oblik in pogledov!). Sem sodijo vsa ljudska izročila od pradavnine, vsa verstva s svojim izročilom, vse velike in manjše iznajdbe ... Kultura v ožjem smislu pa je omejena na književnost, gledališče, glasbo, ples, likovne umetnosti, arhitekturo – tudi tu skoraj ni meja. Vsak od nas je vpet v kulturo svojega časa, pa če mu je prav ali ne. Človek je bitje kulture, čeprav bi ga sodobni svet rad spremenil v potrošniškega robota, zaslužnjega z elektroniko. Razmišljajmo – saj nam je zato dana sposobnost razmišljanja – koliko smo še ljudje kulturnega načina življenja, ljudje kulture ...



Skozi humor nam Samotarji pogosto 'pokažejo ogledalo', kako v življenju pozabljamo na kulturo v medsebojnih odnosih ...

Kulturni dan – Prešernov dan – pa državni praznik! Poiščite narod, ki ima še tak državni praznik, ki tako časti svojega pesnika, da smo v njegovo čast lahko doma in se posvetimo kulturi ... No, zdaj pa že pretiravam. Mogoče se nas ta dan tudi kaj kulturnega dotakne, predvsem pa smo kulturno prosti. Če smo, če ne delamo v trgovinah, ki so tako vedno odprte!

Pa se vrnimo k državnemu prazniku: so že dobro vedeli, zakaj so se takrat odločili zanj. Kaj je obdržalo slovenstvo skozi tisočletje – gotovo ne vladarji in vojska, saj smo služili tujcem: obdržala nas je kultura v najširšem pomenu. Slovenska beseda, govorjena, peta in zapisana – vse od ljudske pesmi, Brižinskih spomenikov, Trubarja, Vodnika, Prešerna, Slomška, Jurčiča, Cankarja ... Če bi našli vse, ki so prispevali svoj kamenček ali skalo v mozaik slovenstva, bi hitro ugotovili, da smo v šoli omenili le nekaj imen. Veliko jih je bilo in jih je še v književnosti, glasbi, gledališču, likovni umetnosti, kar nepregledna je ta kulturna ravan. Misli, ki so jih širili skozi stoletja, so prežemale naš narod, da je zmogel obstati.

In kdo je širil kulturo pri nas in v vsej Evropi? Najprej je hodila po poti krščanstva, širila se je iz samostanov in preko pismenih duhovnikov med ljudstvo. In potem smo dobili velikega Čopa in Prešerna – ki sta morala obiskovati še nemške šole. Prve slovenske šole je šele vzpodbujal Prešernov sošolec, naš blaženi Anton Martin Slomšek. Ste v šoli kdaj slišali za njegovo knjigo Blaže in Nežica v nedeljski šoli? Pa je bila to knjiga, ob kateri so mnogi postali pismeni, preden se je tudi s Slomškovo pomočjo začelo obvezno šolanje na Štajerskem. Pa ne samo to – Slovenci so začeli brati in razmišljati! Še danes beremo?

Tudi v Hočah je živel v Slomškovem času veliki mož naše kulture: dr. Anton Murko, hoški župnik, ki je s svojim znanstvenim delom za slovenski jezik in črkopis postal tudi Slomškov sodelavec, skupaj s Čopom in Prešernom pa se je boril za enoten črkopis. In uspel je, da se Štajerci nismo ločili z dajnico od drugih Slovencev! Bil je duhovnik, a kulturnik v najširšem pomenu; boril se je za slovensko izrazoslovje v svoji slovnici in slovarju, zbiral je ljudsko blago, ljubil je lepo slovensko pesem. Ni bil naš rojak, toda živel in deloval je v Hočah, zato je prav, da po njem imenujemo novo hoško ulico. Tudi to je kultura, da imena velikih mož ostajajo ohranjena.

➡ Majda Strašek Januš ➡ Igor Porekar



Kako lepo je pogledati, ko se ob kulturni prireditvi napolni dvorana našega Kulturnega doma.

Petnajstletnik bere 8523 besed na minuto

Državno prvenstvo v hitrem branju na Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče se je končalo z državnim rekordom

Tekmovanje je potekalo pri soorganizatorici tekmovanja na OŠ Dušana Flisa Hoče, pod častnim pokroviteljstvom župana Občine Hoče-Slivnica dr. Marka Soršaka. Na tekmovanju je od uvrščenih 64 tekmovalcev (ki so bili najboljši na regijskem tekmovanju), tekmovalo 58 tekmovalcev. Bralci so dosegali neverjetne bralne rezultate. Izstopal je rezultat JUNIORJA 15 letnega Gašperja DIMNIKA, ki je besedilo prebral s hitrostjo 8523 besed na minuto. V kategoriji OTROCI je slavil Marcel URBANIJA, ki je bral s hitrostjo 3485 besed na minuto, medtem ko je v kategoriji ODRASLI slavila Eva NOVAK, ki je brala s hitrostjo 1731 besed na minuto.

Univerzum Minerva® je v soorganizatorstvu z OŠ Dušana Flisa Hoče v soboto, 13. januarja 2018, izvedla 4. državno tekmovanje iz hitrega branja HiBra18. Tekmovalke in tekmovalce je v družbi Alojza Veličkega, ravnatelja OŠ Dušana Flisa Hoče, nagovoril častni pokrovitelj tekmovanja, župan Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršak, ki je prerezal otvoritveni trak državnega prvenstva.

Na državno tekmovanje se je od prijavljenih 198 tekmovalcev iz MemoŠol uvrstilo 64 tekmovalcev iz cele Slovenije. Hitri bralci so tekmovali v branju 3 člankov, ki so bili tematsko zelo različni in so zahtevali visoko stopnjo koncentracije. Tekmovalci so morali vse tri članke prebrati v hitrem tempu in kasneje odgovoriti na zastavljena vprašanja. Zmnožek hitrosti branja in odstotek obnove sta rangirala posamezne

tekmovalce. Tekmovanje je komplementarno tekmovanju Svetovne organizacije miselnih športov, v sklopu katere potekajo svetovna prvenstva v hitremu branju in tekmovanja v pomnjenju ter državno prvenstvo v pomnjenju memoriada®. V kategoriji JUNIORJI je nov državni rekorder Gašper Dimnik iz Osnovne šole Tabor 1 Maribor, ki je bral s hitrostjo 8523 besed na minuto in popravil lanskoletni absolutni državni rekord 3928 besed na minuto, ki ga je dosegla Brina Poropat. Drugo mesto je zasedel Jakob Krajnc iz Osnovne šole Tabor 1 Maribor, s 5751 besedami na minuto. Tretje mesto pa je zasedla Jara Gostinčar iz OŠ Bojana Illica, ki je brala s hitrostjo 5682 besed na minuto.

Državni prvak v kategoriji otroci je postal 12-letni Marcel Urbanija iz OŠ Dragomelj, ki je imel povprečno hitrost branja z razumevanjem 3485 besed na minuto. Drugo mesto je zasedla Manca Grčar iz OŠ Dragomelj s prebranimi 2673 besedami na minuto, tretje mesta pa Kaja Drevenšek iz OŠ Dušana Flisa Hoče, ki je brala s hitrostjo 2104 besed na minuto. Kajo trenira HiBra trenerka Saša Muršec.

V kategoriji odrasli je slavila Eva NOVAK iz Gimnazije Novo mesto s 1731 prebranimi besedami na minuto.

➡ Vanja Jus

📷 Urban Cokan Jus



Pokrovitelj tekmovanja dr. Marko Soršak se je udeležil razglasitve rezultatov.



Tekmovalci so bili razpoloženi - ali pa malo zaskrbljeni ...



Absolutni zmagovalci so prejeli pokale. V hitrem branju ni razlike med spoloma - morda so v starejših letih prodornejša dekleta ...

Podarjena kitara za osnovnošolce

Župan dr. Marko Soršak in njegov soimenjak Marko Soršak Soki skupaj v projektu 20x20

Marko Soršak Soki je s projektom 20x20 razveselil tudi učenke in učence Osnovne šole Dušana Flisa Hoče. Kot gost presenečenja jim je v okviru projekta podaril nepozabno doživetje glasbenega druženja in čisto pravo kitaro.

Marko Soršak - Soki je v slovenskem prostoru znan kot prstovoljec, ki s svojim projektom premika ovire in je s svojim delom vzor za vse nas. Glede na to, da je bila šola iz naše občine že 69. šola, ki jo je razveselil z inštrumenti, je to zares pohvale vredno. Marko Soršak - Soki je bobnar skupine Elvis Jackson. V zadnjih letih je najbolj znan po tem, da je s svojo dobrodelnostjo pokazal Sloveniji, da so šole »podhranjene« z glasbili, zato jih s pomočjo donatorjev poklanja šolam, ki se prijavijo v projekt »20 za 20 – za šole s posluhom«.

Marko s projektom 20x20 donira glasbila številnim šolam po Sloveniji. Predsednik republike Borut Pahor je častni pokrovitelj projekta, ki mlade spodbuja h glasbenemu ustvarjanju. Leta 2015 je Soki za projekt »20 za 20« od predsednika republike prejel posebno priznanje »Jabolko navdiha«, potem tudi medijsko nagrado Žaromet za družbeno odgovoren projekt.

Način, kako otrokom podari glasbilo, je poseben in unikaten. Tudi otroci iz Osnovne šole Dušana Flisa Hoče niso vedeli, kaj jih čaka. Zbrali so se v Večnamenski športni dvorani in uživali ob glasbenem programu, ki so ga pripravili njihovi kolegi. Najbolj so izstopale tri učiteljice, ki so z bobnanjem dvignile razpoloženje in segele roke otrok za Marka Soršaka. Marko Soršak - Soki je prišel in navdušil. Pripravil je pravi šov presenečenja. Povabil na bobnanje več otrok in na koncu še sam zabobnal. Vrhunec dogodka je bila podarjena kitara, ki jo je v okviru projekta kupila Občina

na Hoče-Slivnica. Bobnar Marko Soršak je predal šoli klasične in cajon bobne, ki jih je kupil iz zbranih sredstev. Inštrumente bo lahko šola uporabljala pri pouku.

Marko Soršak SOKI je navdušen glasbenik. Njegova prva ljubezen so bili bobni in tej ljubezni se nikoli ni odrekel. V več intervjujih je poudaril, da so v življenju najpomembnejše sanje. To, da sanjamo in da si želimo tisto, za kar smo prepričani, da je prav in »tisto pravo«. Svojo pot sanj je podprl s tem, da je potrebno tudi nekaj vztrajnosti, upora in zavzetosti za to, da lahko to dosežeš. Prav to ga je pripeljalo do točke, da je sedaj z glasbili opremil že 69 šol v Sloveniji. Velika dejanja velikega glasbenika.

Dogodek je bil prav poseben v naši občini tudi zato, ker se je Soki pridružil soimenjaku: Marko Soršak – župan.

Marko Soršak SOKI nam je povedal, da Projekt »20za20« gre dalje, tudi ko so sanje že presežene. Število podpornikov in prijateljev projekta postaja iz dneva v dan vse večje. Z glasbili je bilo obdarjenih že več kot 25.000 otrok, vendar motivacija ekipe »20 za 20« ni bila še nikoli večja. Želja, omogočiti vsem otrokom glasbeno udejstvovanje, postaja še močnejša.

»Neprecenljivo je, ko vidiš, da lahko glasba tako navduši otroke. Dogodek predaje glasbila je bil slavnosten in obenem poln pričakovanja. Verjamem, da se bo marsikateri učenec ali učenka navdušil nad igranjem kitare, cajon bobnov in klasičnih bobnov, je povedal dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica, ob predaji inštrumentov.

➡ Vanja Jus 📷 Domen Repa



Pred polno dvorano učencev je postal 'novinar', ki intervjuja kitaristko, celo naš župana.



Marko Soršak Soki v svojem poslanstvu in spominska fotografija s soimenjakom, županom.

Otroci pripravili žive jaslice

Tudi v Razvanju je na sveti večer oživila božična zgodba

Bistvo božične skrivnosti so jaslice. Že pred veliko leti je na misel o živih jaslicah prišel sveti Frančišek Asiški. Ta njegova simpatična ideja, kako bi čim bolj približali božični dogodek ljudem, živi še danes.

Tako smo tudi v Razvanju, ki je del hoške župnije, pripravili žive jaslice. Otroci in mladi so z velikim veseljem, letos že četrto leto zapored, s pomočjo staršev pričarali božično zgodbo: seveda ob tem niso manjkale niti žive ovce niti pravi pravcati osliček. Kako zares je osel trmasta žival, smo izkusili v letošnji pripravi, ko se je osliček ustavil meter pred prostorčkom, ki smo ga pripravili zanj in ni hotel ne naprej in ne nazaj; osliček pač ... No, v zadnjih minutah pred igro nam je uspelo oslička spraviti na svoje mesto in začelo se je. Dogodek je napovedal angel z obzidja, pravzaprav sta bila letos kar dva. Sledila je božična zgodba: sveta družina na poti brez prenočišča, velika gneča v mestu Betlehem, kar vedno izkoristijo trgovci, da bi vendarle čim več prodali. V zgodbi niso manjkali pastirji, ki so se gregli ob ognju in ki so sveti družini ponudili nekaj skromnega za pod zob in hlevček, ker drugega niso imeli. In tako se je Jezus, Kralj nebes in zemlje, rodil v štalici. Seveda so malega Jezusa obiskali tudi modri z Vzhoda ali sveti trije kralji, kot jim navadno rečemo.

Sama sem bila v vlogi vodje zborčka angelov, ki so bili krasni. Ko sem vse skupaj opazovala, se mi je za hip zazdelo, da sem skoraj tam, med angeli, ki so tisti večer, ko so nas gledali iz raja, bili zagotovo ponosni na vse nas! Ob koncu igre je angel povabil vse ljudi k »polnočnici«, ki je bila takoj po igri, torej ob 22. uri. Naše žive jaslice so bile tako krasen uvod k bistvu: k praznični sveti maši ob rojstnem dnevu našega odrešenika Jezusa Kristusa.

Ob tej priložnosti se zahvaljujem vsem, ki ste kakorkoli sodelovali in pomagali pri organizaciji te velike prireditve: vodjem in organizatorjem te predstave, igralcem, tistim, ki ste posodili ozvočenje, vsem, ki ste podarili svoje delo, čas in sredstva. Hvala tudi sosednji kmetiji, ki vsako leto posodi oslička in ovce. Skupaj smo vsem pričarali čudovit božič. Vaš trud se je obrestoval, saj je žive jaslice letos v Razvanju obiskalo preko 300 obiskovalcev.

Prepričana sem, da je najlepše plačilo za naš trud vsakoletno veselje otrok – ti namreč kar sijajo od navdušenja!

➡ Marija Magdalena Novak ➡ Tanja Verhovnik

Božični zgodbi ob rob

Ko sem pred dvema letoma prvič videla to razvanjsko božično zgodbo, me je prevzela množica sodelujočih mladih in domiselno pripravljena scena ob cerkvi. Zaradi večjega prostora so sceno prestavili pod cerkveno obzidje, kjer je več prostora za gledalce. In zbere se jih res veliko!

Že sama scena nam pove, da je pri vsem sodelovalo veliko pridnih rok, da je resnično vloženega veliko truda in veselja – in da je imela katehistinja Marinka, kakor jo vsi kličemo, dobre sodelavce in sodelavke. Seveda pa je ona duša te božične zgodbe. Marinka, Marija Magdalena Novak iz Rogoze, je diplomirana teologinja, več let že poučuje verouk otroke v Razvanju. Navadila se je te starodavne cerkvice, ki je v zadnjih letih zasijala z obnovljenimi oltarji. Podružnična cerkev sv. Mihaela z Razvanjem je že od nekdaj del hoške župnije, kakor je bil včasih tudi sam kraj naravno vezan na Hoče, dokler ga niso priključili mestni občini.

Hvala vsem mladim, vsem staršem in katehistinji. Naj vam bo takšno sodelovanje še dolgo v veselje in zadovoljstvo, da ste naredili nekaj zase in za svoj kraj. Naj ostanejo te razvanjske božične zgodbe tradicija, tako kot so pohodi in žive jaslice pri cerkvi sv. Lenarta.

➡ Majda Strašek Januš



Sveta družina s tremi kralji in pastirčki – mladi, ki jim ni težko hoditi na vaje in sodelovati v božični zgodbi.



Lepe so kot angeli – in res so z veseljem zaigrale anjele ...

Veliko dela za prihodnja leta

Predsednica krajevne skupnosti Reka Pohorje Zdenka Trinko potegnila črto pod minulo leto in optimistična zre v prihodnost

Ob pogledu na minulo leto 2017 smo v Krajevni skupnosti Reka Pohorje lahko kar zadovoljni, čeprav smo veliko neizpolnjenega prenesli v leto 2018, oziroma bolje rečeno v naslednja leta. Pa vendarle se mi zdi prav, da javno pohvalim aktiviste Turističnega društva Reka Pohorje, KORK Reka Pohorje, AMD Pohorje, učence in učiteljice podružnične osnovne šole Reka-Pohorje, člane Sveta krajevne skupnosti, da se javno pohvali kot tudi zahvali vsem vam, vsakemu posamezniku, ki ste v kakršni koli obliki sodelovali pri naših prireditvah, dogodkih in pomagali k razvoju in prepoznavnosti našega kraja, naše KS, ki se razprostira po obronkih Pohorja.

Snega smo imeli res malo, pa še ta je padel ravno na nedeljo, ko smo pri adventnem venčku v Zg. Hočah prižigali drugo svečko, vendar nastopajočih pevcev Mešanega pevskega zbora KUD Hoče ni motilo, v plesu belih snežink, pod vejami starega oreha, ob svečki adventa je čudovito zvenela njihova božična pesem. Hvala vam, bili smo kot v lepem božičnem filmu, v soju snežink se je poigral zvok pesmi, v zraku in v prisotnih pa se je naselil mir, medsebojno prijateljstvo, povezanost in spoštovanje.

Vsako nedeljo smo se srečali, prižigali svečko, si nazdravili z



Adventni venec, ki v decembru zbira ob nedeljah krajsane, je nekoga motil ...

Vreclovim kuhančkom, kajti vsako nedeljo so »ta mladi Vreclovi« prišli s kuhančkom, pa še s kakim presenečenjem, tudi Šternova Anica je prispevala svoje čudovite potičke. Toda po božiču pa je nekoga motil lepi venček in se je malo »poigral« s svečkami, očitno so ga motile – ali jih je rabil ali pa je samo svojo jezo znesel za prvim ovinkom, vendar kdorkoli je že to naredil, naj ve, da to ni lepo in da bomo letos na istem mestu in ob istem času zopet postavili venček, se družili ob pesmi in lepi besedi. Božička na kočiji smo pričakali pri reški šoli, kjer je skupina TD Reka-Pohorje pričarala poučno zgodbo o dežniku in gozdnih živali.

Seveda ne smemo pozabiti na tradicionalni »božični pohod« do svetega Lenarta, letos bilo je verjetno do zdaj največ obiskovalcev. Župan dr. Marko Soršak je pripeljal celo svojo družinico, tako da je tudi najmlajši, seveda v vozičku z njegovo pomočjo, »prehodel« celo pot. Med potjo so nas ustavili zvoki Pohorskih rogistov, pri sami cerkvi pa je dramska skupina Samotarji s predsednico TD Martino pripravila kratko predstavitev »Jezusovega rojstva – žive jaslice«. V cerkvi z obnovljenimi oltarji pa je bila sveta maša – »polnočnica«.

26. decembra smo letos prvič v Reki organizirali »žegnanje konj«. Bili smo prijetno presenečeni nad dobro udeležbo tako konj kot tudi obiskovalcev. Na kmetiji Domadenik-Gomaz se

je zbralo 10 konj, župnik Alojz Petrič je s pomočjo Gomazovih fantov opravil obred, TD, KS in 3nko sound, pa so poskrbeli za glasbo in manjšo pogostitev vseh obiskovalcev. Rekli smo, da tako začnemo novo tradicijo.

Toliko o zadnjih prireditvah v letu 2017, saj se je celo leto nekaj dogajalo, o čemer pa smo pisali sproti. Zdaj pa še nekaj besed o



Le kje je tisti fotograf, ki je konjičke in g. Petriča ter njegove 'pomočnike' posnel s spodnje strani ...

razvoju kraja, kajti ko tako hodim po kraju, me krajsani ustavljajo in mi rečejo: »Zdenka, v naši KS pa nič ne naredite, pogledjte Hoče, Rogozo, Bohovo, Slivnico, vsepovsod kaj novega, v Reki pa nič, pa smo včasih imeli vse ...« Moj odgovor je vedno enak: »Pa saj bomo tudi v Reki kaj naredili, pogledjte, saj pa se vseeno nekaj dela, cesta do šole, pa nekaj manjših cest, pa dela se na Pohorju ...« Zavedam se, da smo velika KS v veliki občini, pa vendarle me vedno prešine misel, se je v preteklosti res premalo dalo na naš kraj, morda smo res preskromni in zadovoljni z vsako drobtinico, morda bi morali biti vztrajnejši. V pisarno KS me pride obiskat kar nekaj krajanov, vsi z isto zgodbo: »Glejte, že pred petimi ali več leti, smo dali prošnjo za asfalt, za cesto, za cestno razsvetljavo..., pa do zdaj nič ...« Moj odgovor pa je v glavnem enak: »Prav je, da ste ponovno prišli, bom pisala na občino, bom šla na občinsko upravo, bom povedala županu, toda saj veste, vse gre po planu in potem se delajo prioritete, čas pa tako hitro mine«. Predsednica in svet KS res zbiramo predloge, prošnje, mnenja, jih posredujemo naprej, predlagamo za občinski plan, toda sito ima tako velike luknje, da v skupnem planu ostane le nekaj naših predlogov. Toda prepričana sem, da bomo v naslednjih letih vseeno asfaltirali makadamske ceste po celotnem Pohorju, saj bomo s tem znižali stroške vzdrževanja cest, da bomo poskrbeli za javno razsvetljavo, da bomo v Reki pridobili večnamenski prostor za medgeneracijsko druženje, da bomo na Pohorju razvijali turizem, da bomo poskrbeli, da ostanejo kmetije, da bomo poskrbeli za starejšo generacijo kot tudi za mladino, da bo ostala v tem lepem delu naše občine. Naj zaključim z željo, da se vsem izpolnijo njihovi plani – bodimo strpni in pomagajmo si med seboj, kajti le-tako, bomo lažje dosegali svoje cilje in uresničitev želja. Pred nami je volilno leto in morda bo ravno to tisto leto, ko se bo naredilo kaj, kar se v vseh teh letih še ni naredilo – in bo tudi v naš kraj prineslo še dodatno kaj novega.

➡ Zdenka Trinko

Moči združili pevci, glasbeniki in igralci

S pesmijo, glasbo in besedo v napolnjeni dvorani Kulturnega doma v Hočah pozdravili praznike

V veselem prednovoletnem času je bila v Hočah pestra izbira prazničnih dogodkov, vrednih ogleda. Kljub temu da smo blizu Maribora, Hočani radi obišejo domače prireditve. V času praznovanja božiča, dneva samostojnosti in novega leta je Kulturno-umetniško društvo Hoče pripravilo prireditev »Pozdrav praznikom«. V nedeljo popoldan so domačini prav zares napolnili dvorano Kulturnega doma v Hočah in prisluhnili glasbi, pesmi in besedi vseh, ki v Hočah ljubiteljsko delujejo kot pevci, glasbeniki in igralci. Program prireditve je pripravila Majda Strašek Januš, ki je ponovno dokazala, da je vir neusahljivih idej.

Zvoki rogov Pohorskih rogistov so nas s svojo posebno glasbo pozdravili in naznanili začetek prireditve. Skozi program sta nas popeljali Barbara in Vikica, ki sta z Jurčki, otroškim zborčkom Katoliškega društva dr. Antona Murka, predstavili pevske vaje in priprave na božič. Ob spremljavi kitare nas je otroška pesem popeljala v svet otroškega pričakovanja božiča. Otroci se ob praznikih veselijo obdarovanja in so bili še posebej veseli, ko nas je iz Rusije obiskala stara Babuška in jim iz svoje košarice delila dobrote. Na odru je prisluhnila Ljudskim pevkam Katoliškega društva, ki so prav za njo zapele Pesem o Babuški.

Decembra praznujemo tudi dan samostojnosti, praznik naše lepe domovine. Vsi v dvorani smo prisluhnili lepi domovinski pesmi mešanega pevskega zbora Kulturno-umetniškega društva Hoče. Tudi hoški tamburaši so zaigrali in zapeli lepe slovenske melodije. Zvoki tamburic so nas pobožali in pričarali pravo praznično vzdušje.

Da je božič družinski praznik, nam je zaigrala dramska skupina Samotarji. Na šaljiv način so pokazali, kako je v družini, če si ne vzamemo časa drug za drugega. Vse v dvorani so nas dobro nasmejali. V starih časih so v krogu družine ob praznikih prepevali pesmi, ki so pripovedovale cele zgodbe. Ljudske pevke so zapele stare pesmi v svoji ljudski preobleki. Prisluhnili smo pravim starim zgodbam.

Jurčki so na odru klepetali o dobrih možeh, ki nas obišejo decembra. Miklavž obiše verne otroke, Božiček je maskota iz reklam, Dedek mraz pa prihaja iz pravljic s svojimi zajčki in srnicami. In otroci so zapeli in v dvorano priklicali Božička. Prišel je v svoji značilni rdeči obleki, z rdečo kapo in se hudoval nad množico božičkov. »Vsi in povsod nosijo rdeče kape. Ljudje so obsedeni z nakupovanjem tudi ob nedeljah. Povsod se igrajo in slišijo same angleške pesmi.« Ko ob odru vidi pevce, jih prosi, naj zapojejo lepo božično pesem. Sede, prisluhne in uživa ob lepih božičnih pesmih cerkvenega zbora sv. Jurija. Božiček bi rad slišal tudi kako veselo vižo, saj je božič praznik veselja za vse ljudi. Naprosil je Ljudske godce Samotarje, da zaigrajo in zapojejo. Prisotni v dvorani smo z godci veselo ploskali.

Jurčki so se na odru pogovarjali, da je bil Božiček smešen in da je Božič lep v družini in ne v trgovinah. Lepa božična pesem doma, v cerkvi ali na prireditvi je vedno prijetna za uho in pogreje srce. In KUD-ovci so zapeli lepi božični pesmi. Božične vaje naših Jurčkov so bile pri kraju. Jurčki so prižgali svečke, luč v dvorani je ugasnila in vsi zbori skupaj so zapeli najlepšo božično pesem. V pravem božičnem vzdušju smo Sveto noč zapeli vsi prisotni v dvorani. Ko je pesem izzvenela in se je v dvorani prižgala luč, so prisotni z velikim aplavzom nagradili nastopajoče.

Preživeli smo lep večer z nastopajočimi iz Hoč, ki so nam s pesmijo, glasbo in besedo v prijetnem vzdušju pričarali praznične dni in zaželeli vse dobro v novem letu.

➡ Breda Germ

📷 Igor Porekar



Ponovno smo na oder pripeljali Babuško, ki dokazuje, da so tudi ženski liki dobrote v božičnem času lahko lepa tradicija.



Sveta noč ob svečkah v temi te prav lahko popelje v skrivnost božiča.

Uporabne rastline danes že pozabljene

Arheološke raziskave v Čreti nad Slivnico in nove možnosti za lokalni turizem na temeljih arheološke dediščine

Severovzhodne Slovenije in južne avstrijske Štajerske ne družijo le podobne naravne danosti, temveč se je tukaj primerljivo razvijalo tudi kmetijstvo. Rezultati so med drugim regionalne posebnosti v prehrani, njihov razvoj pa je predmet raziskav projekta PalaeoDiversiStyria: paleokrajina Štajerske in njena biodiverziteteta od prazgodovine do odkritja Novega sveta. Projekt, ki je financiran iz sredstev evropskega programa Interreg SI-AT 2014–2020, izvaja avstrijsko-slovensko partnerstvo pod vodstvom Univerzalnega muzeja Joanneum iz Gradca. V projektu povezujemo najnovejša znanstvena spoznanja arheologije, arheobotanike in arheozoologije s kmetijstvom in turizmom. Zato smo v slovenskem delu partnerstva svoje moči združili Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije (ZVKDS), Fakulteta za kmetijstvo in biosistemske vede Univerze v Mariboru (FKBV UM) in Občina Hoče-Slivnica.

Raziskovanje (pra)zgodovine nad površjem in pod njim

V letošnjem letu smo arheologi ZVKDS s študenti arheologije Univerze v Ljubljani raziskovali vzpetino Čreta nad Slivnico. Najdišče smo najprej preučili z nedestruktivnimi arheološkimi metodami. Ena teh je lasersko snemanje iz zraka oz. LiDAR, s katerim opazujemo na površini ohranjene strukture, kot so jarek in nasip okoli naselja ter grobne gomile ob vznožju hriba. S pomočjo geofizikalnih metod smo ob tem preučevali tudi arheološke ostanke pod površjem.

Raziskave so se nadaljevale z arheološkimi izkopavanji na natančno določenih lokacijah, kjer smo po predhodnih raziskavah pričakovali največ novih podatkov. Z izkopanima jarkoma smo potrdili, da je na vrhu hriba stala utrjena naselbina oz. gradišče. V njeni notranjosti smo odkrili ostanke stavb in z glino premazano ognjišče iz starejše železne dobe (konec 9. do sredine 6. stol. pr. n. št.). Z analizami keramičnih posod in predvsem pooglenelih organskih ostankov smo prišli do pomembnih podatkov o življenju te naselbine v tem obdobju. Nekaj manj vemo o poselitvi naselja v rimski dobi, saj je najdb iz tega časa na najdišču mnogo manj.

Od arheologije k arheobotaniki in arheozoologiji ...

Vzorci zemeljskih plasti, ki smo jih zbirali med izkopavanji, smo nato flotirali oz. mokro sejali, s čimer smo pridobili drobne ostanke, ki jih med izkopavanji ni mogoče zbirati. Iz tako obdelanega gradiva smo s pomočjo povečevalnega stekla izločili pooglenele organske ostanke (npr. oglje, žita ...), ki so jih v nadaljnje arheobotanične analize prevzeli specialisti z FKBV UM. Odkrite živalske kosti smo posredovali v podrobno analizo arheozoologu. Ker so takšne analize dolgotrajen proces, so trenutno še v teku, a po prvih podatkih si lahko obetamo mnogo novih spoznanj.

... ter naprej do uporabe nekdanjih rastlin v današnjem času. Naše delo pa s tem še zdaleč ni končano. Prehajamo v najpomembnejšo fazo, ko bomo rezultate naših raziskav prenesli v današnje življenje. V Botaničnem vrtu FKBV UM tako že drugo leto zapored na poskusnem polju sejejo stare vrste žit, urejajo pa tudi zbirko semen in gensko banko starih rastlin.

Mnoge odkrite vrste starih uporabnih rastlin so danes že pozabljene, zato želimo v projektu PalaeoDiversiStyria vzpodbuditi ponovno oživljanje njihove pridelave in predelave. S tem bi lahko vsi skupaj povezali čas, ki ga živimo, z našo preteklostjo ter iz nje s ponosom črpali znanja in izkušnje. Novi prehranski proizvodi na kmečkih turizmih, oplemeniteni z zgodbami iz preteklosti, so samo ena od številnih možnosti.

Obiskovalci jesenskih dogodkov, kot sta bila Dan evropskega sodelovanja 2017 na Pohorju ali pa Življenje, običaji in kulinarika v Botaničnem vrtu FKBV UM na Pivoli, so potrdili, da je zanimanje za tovrstna spoznanja iz naše preteklosti veliko. Srečevanje z dediščino ob mizi, polni domačih dobrot? Ljubezen gre pregovorno skozi želodec. Zakaj torej ne tudi ljubezen do lastne kulturne dediščine?

➡ Matija Črešnar, Anja Vintar ZVKDS



Izkopavanje temeljnega jarka stavbe iz starejše železne dobe na Čreti nad Slivnico.



Sortiranje pooglenelih organskih ostankov.



Predstavitve projekta PalaeoDiversiStyria na Dnevu evropskega sodelovanja 2017 na Pohorju.

Raziskovanje halštatske kulture

Mednarodni projekt Iron-Age-Danube bo stal poltretji milijon evrov, levji delež bo prispevala EU

S pričetkom letošnjega leta smo uspešno pričeli z raznovrstnimi aktivnostmi v sklopu projekta Monumentalizirane krajin starejše železne dobe v porečju Donave (»Monumentalized Early Iron Age Landscapes in the Danube River Basin«) ali na kratko Iron-Age-Danube.

Projekt je nastal v sodelovanju vodilnega partnerja Univerzalnega muzeja Joanneum iz Gradca ter desetih projektnih partnerjev in devet pridruženih partnerjev iz Avstrije, Slovenije, Hrvaške, Madžarske ter Slovaške. Kot partnerji iz Slovenije sodelujemo Univerza v Mariboru (Fakulteta za kmetijstvo in biosistemske vede), Univerza v Ljubljani (Filozofska fakulteta) in Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije ter kot pridruženi partnerji še Pokrajinski muzej Maribor, Dolenjski muzej Novo mesto ter Slovenska turistična organizacija. Projekt je sofinanciran s strani Evropske unije v okviru transnacionalnega programa Podonavje (Interreg Danube Transnational Programme). Celoten proračun projekta obsega približno 2,5 milijona evrov, od katerih Evropski sklad za regionalni razvoj prispeva dobrih 2,1 milijona evrov. Projekt bo trajal 30 mesecev in se bo zaključil 30. junija 2019.

Zakaj projekt »Iron Age Danube«?

Čas od približno 800 do 450 pr. n. št. na območju od severovzhodne Francije do severozahodnega Balkanskega polotoka opredeljujemo kot t. i. halštatsko kulturo. To je obdobje, ko se je med drugim kot pomembna surovina, predvsem za izdelovanje orožja in orodja, uveljavilo železo. Bilo pa je le eden izmed mnogih elementov, ki so v tem času vplivali na številne globoke družbene spremembe. Ena izmed novosti tega časa je oblikovanje družbenih elit, ki jih prepoznamo med drugim po utrjenih višinskih naselbinah (gradiščih) z monumentalnimi nasipi in po bogato opremljenih grobovih v zemljenih gomilah, ki prav tako v nekaterih primerih dosegajo izjemne velikosti. Prav kovinske in keramične najdbe iz teh naselij in grobišč lahko pogosto štejemo med najdragocenejše ostanke evropske prazgodovine, ki mnogokrat predstavljajo najprivlačnejše predmete v muzejih. Kljub temu pa je bilo do danes le malo poskusov, ki bi obravnavali halštatsko kulturo ali starejšo železno dobo kot širši vseevropski pojav in kjer bi lahko rezultate raziskav uporabili za ustvarjanje transnacionalnega programa za turiste.

Projekt zajema številne aktivnosti, od arheoloških raziskav najdišč in krajin v sklopu mednarodnih taborov, razvoja novih digitalnih in analognih orodij za turiste v izbranih mikroregijah, razvoja digitalne raziskovalne podatkovne baze z odprto kodo, revitalizacije arheoloških parkov in poti, oblikovanja novih programov za obiskovalce muzejev, mednarodno promocijo najpomembnejših pokrajin v starejši železni dobi do razvoja strategij za nadregionalno raziskovanje, zaščito, promocijo in trajnostno turistično uporabo arheoloških krajin.



Estetsko, z umetniškimi upodobitvami - ter nadvse praktično: to so pravi dokazi kulturnega bivanja na slovenskih tleh.

Projektni partner:



Mednarodni promocijski tabor bo v Sloveniji potekal od 7. marca do 29. junija 2018.

Več informacij najdete na uradni spletni strani projekta: <http://www.interreg-danube.eu/approved-projects/iron-age-danube>.

Da boste pravilno obrezovali drevesa

V mesecu februarju v Botaničnem vrtu in okolici več praktičnih prikazov rezi sadnega drevja

Botanični vrt Univerze v Mariboru se bo za individualne ogledde odprl konec meseca marca 2018. Za vodene ogledde v zimskem času pokličite Branko Veber na telefonsko številko 031 592 162. V Botaničnem vrtu bo v mesecu februarju na sporedu kup izobraževalnih predavanj.

Torek, 13. februarja 2018, ob 13.00 uri, sadovnjak v botaničnem vrtu; praktični prikaz rezi dreves pečkatega sadja (hrušk in jablan).

Strokovno predavanje s praktičnim prikazom rezi bosta vodila dr. Stanislav Tojnkó in mag. Andrej Vogrin s katedre za sadjarstvo FKBV. Zbirališče udeležencev bo pred vhodom v botanični vrt, od koder se bomo skupaj sprehodili do sadovnjaka v botaničnem vrtu. Letos bomo poleg osnov spomladanske rezi pečkarjev spoznali tudi vzgojno rez dreves v mladem sadovnjaku. Vstopnina je 10 evrov.

Sobota, 17. februarja 2018, ob 10.30, sadovnjak v botaničnem vrtu; praktični prikaz rezi dreves pečkatega sadja (hrušk in jablan).

Strokovno predavanje s praktičnim prikazom rezi bo vodil Matjaž Lerš, vodja sadjarstva na Univerzitetnem kmetijskem posestvu Pohorski dvor. Zbirališče udeležencev bo pred vhodom v botanični vrt, od koder se bomo skupaj sprehodili do sadovnjaka v botaničnem vrtu. Letos bomo poleg osnov spomladanske rezi pečkarjev spoznali tudi vzgojno rez dreves v mladem sadovnjaku. Vstopnina je 10 evrov.

Sreda, 14. februarja 2018, ob 18.00, predavalnica Milana Erjavca, FKBV

Stopili smo v Evropsko leto kulturne dediščine. Z nami bo dr. Tanja Simonič Korošak, krajinska arhitektka, ki nas bo popeljala skozi bogastva slovenske vrtné kulturne dediščine. Primerno za ljubitelje vrtov, kot tudi za profesionalne vrtnarje in urejevalce vrtov. Predavanje bo v 1. nadstropje prizidka gradu Hompoš, na sedežu Fakultete za kmetijstvo in biosistemske vede, Pivola 10, 2311 Hoče.

Vstopnine ni!



Botanični vrt nas zopet vabi s svojo bogato raznovrstnostjo ponudbe.

Torek, 20. februarja 2018, ob 13.00, nasad koščičarjev, UKC; praktični prikaz rezi dreves koščičastega sadja (slive, breske in češnje).

Strokovno predavanje s praktičnim prikazom rezi bosta vodila dr. Stanislav Tojnkó in mag. Andrej Vogrin s katedre za sadjarstvo FKBV. Letos zadnjič prikaz poteka v nasadu koščičarjev pod gradom Hompoš. Zbirališče udeležencev bo na parkirišču pod gradom (Pivola 11, 2311 Hoče), od koder se bomo skupaj sprehodili do nasada koščičarjev. Vstopnina je 10 evrov.

Sobota, 24. februarja 2018, ob 10.30, nasad koščičarjev, UKC; praktični prikaz rezi dreves koščičastega sadja (slive, breske in češnje).

Strokovno predavanje s praktičnim prikazom rezi bo vodil Matjaž Lerš, vodja sadjarstva na Univerzitetnem kmetijskem posestvu Pohorski dvor. Letos zadnjič prikaz poteka v nasadu koščičarjev pod gradom Hompoš. Zbirališče udeležencev bo na parkirišču pod gradom (Pivola 11, 2311 Hoče), od koder se bomo skupaj sprehodili do nasada koščičarjev. Vstopnina je 10 evrov.

Člani društva prijateljev botaničnega vrta Univerze v Mariboru se lahko vseh prireditvev udeležijo brezplačno z veljavno člansko izkaznico za tekoče leto. Prisrčno vabljeni!

Za več informacij pokličite na 031 310 330 ali pišite na: botanici.vrt@um.si.



➡ Meta Šepić

📁 Arhiv Botaničnega vrta



Samo tako se lahko naučimo pravilnega reza, da strokovnjaku 'dolgo gledamo pod prste'!

Zasadili skoraj 25 tisoč dreves

Hortikulturno društvo Maribor ob bližajoči se 150. obletnici društva

Olepševalno društvo v Mariboru je bilo ustanovljeno 1869. leta in se je skozi zgodovino svojega delovanja razvilo v regijsko društvo z imenom Hortikulturno društvo Maribor.

Predsednik društva leta 1869 je bil takratni podžupan, več občinskih svetnikov pa je bilo odbornikov društva. Poglavitna naloga društva, ki danes nosi ime Hortikulturno društvo Maribor, je bila nasaditev in ureditev parkov, drevoredov in parkovnih gozdov. Društvo je dalo od leta 1886 do leta 1905 zasaditi del sedanjega Tomšičevega kostanjevega drevoreda, ki leži pod znanim mestnim hribom Piramida, od parka do Partizanske ceste. Leta 1895 je društvo na Kalvariji odkupilo 5 oralov privatnega opuščenega vinograda in zasadilo 19 tisoč smrek in pet tisoč drugih dreves. Isto leto je bil na podarjenem zemljišču s strani škofije zasajen tudi kostanjev drevored na Vrbanški cesti, ki velja danes za priljubljeno sprehajališče ali pešpot do bližnjih KS Kamnica in Brestrnica, ki zao krožata mesto Maribor v smeri Koroške.

Ob ustanovitvi prevzeti mestni park je nastajal ob mestnem drevoredu na zemljišču, ki ga je mestna občina leta 1871 odkupila od grofa Brandisa, in na Badlovem zemljišču na severu mestnega parka. Leta 1883 je društvo odkupilo od barona Twiksla trikot v severnem delu parka proti Trem ribnikom ter vogal Tomšičevega drevoreda. Društvo je delovalo s sredstvi, ki sta mu jih v tistih časih dodeljevali mestna občina in mestna hranilnica, ter s sredstvi zbiralnih akcij.

Novi del mestnega parka, levo od promenade, je bil zasajen v letih 1889 do 1896. V parku so postavljali razne spomenike. Že leta 1882 so v starem delu parka postavili spomenik avstrijskemu cesarju Jožefu II. V novem delu parka so leta 1900 postavili »turnerski« spomenik F. L. Jahnu, ki so ga leta 1927 spremenili v spomenik zedinjenja SHS. Na koncu promenade na platoju nasproti novega bazena je nekoč stal doprski kip Edvarda Kardelja. Glavni mestni park so v desetletjih dograjevali in širili z novimi zasaditvami.

Po prvi svetovni vojni se je društvo prenovilo in razširilo svoje delovanje tudi na turizem ter na okolico mesta Maribor z novim imenom »Olepševalno in tujsko – prometno društvo za mesto Maribor in okolico Maribora«. Društvo je bilo leta 1926 soustanovitelj tujsko prometne zveze v Mariboru. Društvo je dobilo v takratni Koroščevi, sedaj Mladinski ulici števil. 29, svojo lastno vrtnarijo, prav tako pa je imelo v oskrbi dva ribnika pri Treh ribnikih, ki so ju pozimi uporabljali za drsališče, poleti pa za vožnjo s čolni. Glede obratovanja ribnikov je imelo društvo posebno pogodbo z lastnikom bližnje gostilne »Kliček« in Ribarskim društvom za Štajersko in Podravje. Zlasti čolnarjenje se je v organizaciji Olepševalnega društva in gostinskih organizacij z vmesnimi presledki ohranilo do leta 1970, ko so na dravskem jezeru nad hidroelektrarno Mariborski otok nastale nove, sodobne čolnarne.

Društvo je v mestnem parku prirejalo koncerte in z izkupičkom krilo del stroškov za vzdrževanje nasadov v parku. Strogi čuvaj v parku je bil nameščenec društva. Prvo osrednje otroško igrišče v parku je pripravilo olepševalno društvo in je bilo

odprto 22. julija 1952. Istočasno je bila odprta tudi promena da kot glavna atrakcija parka. Leta 1957 se je društvo preimenovalo v »Hortikulturno društvo Maribor«, ki ga je na začetku vodil inženir Oskar Tinta. Njegova zasluga je med drugim, da so v letih 1961 in 1962 skupaj s podjetjem Florina poimenovali drevesa v mestnem parku v slovenščini in latinščini.

Društvo je prav tako delovalo in širilo tudi turizem ne le v mestu, ampak tudi v regiji. Danes deluje društvo na področju turizma ter varovanja in ohranitve okolja s partnerji v 17 okoliških občinah. Prav tako je društvo član Štajerske turistične zveze, Občinske turistične zveze Maribor ter v fazi pridobivanja članstva v Turistični zvezi Slovenije. V društvu smo v aktivnih pripravah na prihajajočo 150. obletnico delovanja, ki jo bomo obeležili leta 2019. V prihajajočih dveh letih bomo izvedli številne aktivnosti, s katerimi želimo zaokrožiti častljivo obletnico najstarejšega tovrstnega društva v Sloveniji.

S projektom Zlata vrtnica, ki bo v tem letu obeležil že 55. obletnico, povezujemo 17 okoliških občin, kjer občani s svojim urejenim okoljem pozitivno vplivajo na počutje vseh občanov in širše tudi turistov. Ponosni smo, da lahko med zveste in zanesljive partnerje štejemo tudi Občino Hoče-Slivnica in Fakulteto za kmetijstvo in biosistemske vede, v prostorih katere se zadnja leta odvija podelitev nagrad in priznanj v okviru vsakoletne prireditve Zlata vrtnica.

Pohorska tržnica, kot osrednji prostor, kjer se lahko ponudniki postavijo s svojimi pridelki in izdelki, ter Botanični vrt Univerze v Mariboru – Pivola, kjer uspevajo številne avtohtone in tuje vrste dreves, grmov in cvetic, ponujata širši javnosti poglobljen vpogled in zanimive informacije glede varstva narave, še zlasti rastlin ter rastlinske pridelave. Vse zainteresirane vabimo, da nas obiščejo na naši spletni strani: <http://www.hortikultura-mb.si/> ali v društvenih prostorih v Tkalskem prehodu 4 v Mariboru, kjer ima društvo pisarno.

➡️📷 Borut Ambrožič, ml.



Lepota pomladi, poleti in jeseni – v Mariborskem parku in v Botaničnem vrtu.

Župan podelil 15 štipendij

Nagrajena nadarjenost, še bolj pa pridnost in ustvarjalnost mladih

Občina Hoče-Slivnica vsako leto zagotovi v proračunu sredstva za štipendiranje najboljših dijakov, dijakinj oziroma študentov in študentk v občini. Na podlagi Pravilnika o štipendiranju, ki opredeljuje kriterije in pogoje za pridobitev štipendij za nadarjene dijake in študente Občine Hoče-Slivnica, je bilo v tem šolskem letu podeljenih 15 štipendij: 8 dijakom in 7 študentom. Prejemniki štipendij so slavnostno prejeli pogodbe o štipendiranju na sprejemu župana dr. Marka Soršaka, ki je bil 26. 1. 2018 v Kulturnem domu Hoče. Vsem prejemnikom čestitamo in jim želimo uspešno šolanje.

➡ Vanja Jus

📺 Mediaspeed



Štipendisti Občine Hoče-Slivnica ob slovesni podelitvi štipendij.

Kakovost je pomemben dejavnik

Občinski šoli in vrtca so se povezali pri naročanju hrane, v bodoče želijo uvesti enkrat mesečno enak jedilnik za vse enote

Mariborska razvojna agencija je v okviru projekta Samooskrba Podravja med ciljnim skupinami svojo pozornost še posebej posvetila javnim ustanovam: vrtcem, osnovnim šolam, dijaškim domovom, zavodom, domovom upokoјencev in bolnišnicam. Javne ustanove naročajo hrano po sistemu javnih naročil. Da bi to področje bolje spoznali, smo najprej organizirali skupna srečanja z organizatorji prehrane po posameznih ustanovah in območjih v Podravju. Sledila so srečanja posebej s ponudniki, nato pa še skupna srečanja med organizatorji prehrane in ponudniki. Le-ta so pripeljala do dodatnih povezav med ustanovami in ponudniki.

Občina Hoče-Slivnica je finančno podprla projekt. S tem so omogočili, da je skupno delo organizatorjev prehrane, ponudnikov in koordinatorice projekta prispevalo k večji vrednosti naročil v ustanovah in uresničevanju kratkih lokalnih dobavnih verig. Nastale so tudi dobre povezave med organizatorji prehrane, ki izmenjujejo svoja znanja in izkušnje na skupnih sestankih. Vodstvo in organizatorke prehrane iz Osnovne šole in vrtca Dušana Flisa Hoče ter Franca Lešnika Vuka Slivnica so se odločili, da bodo izvedli skupno javno naročilo obeh ustanov. »Ideja za pripravo skupnega javnega naročila je nastala na pobudo mag. Danijele Kocuvan na srečanju organizatorjev prehrane, ki ga je organizirala v okviru projekta Samooskrba Podravja, na katerem smo imele možnost spoznati nekaj primerov dobre prakse priprave javnih naročil in lokalnih ponudnikov. Sodelovanje se nam je zdelo kot dobra ideja, saj smo videle povezanost že pri iztekajočem javnem naročilu, za katerega smo menile, da je potreben prenovi. Sledile so ure, popoldnevi, ko smo skupaj sedele in ugotavljale, pregledovale, izločale, dopolnjevale obstoječe sklope. Povezale smo se z Gospodarsko zbornico Slovenije, Katarino Jevšjak in Jano Ramuš, ki sta nam s svojimi bogatimi izkušnjami pri sestavi javnih naročil zelo pomagali pri vsebinski sestavi sklopov. Potrebno je bilo natančno določiti sklope, pri čemer smo želele dati možnost

čim več lokalnim ponudnikom, s katerimi smo že do sedaj zelo dobro sodelovale. Pomembna se nam je zdela tudi kakovost, ki je bila zraven cene pomemben dejavnik.

Po nekaj mesecih priprav smo v marcu 2017 začeli z izvedbo novega javnega naročila. V prvi fazi lahko rečemo, da smo opravile veliko delo. Med organizatorkami je stekla zelo dobra komunikacija. Lažje nam je, saj lahko računamo na medsebojno pomoč. Pojavile so se že kakšne pomanjkljivosti, ki jih skupaj rešujemo na tedenskih sestankih, kjer planiramo skupno nabavo pri nekaterih lokalnih ponudnikih. V bodoče želimo uvesti enkrat mesečno enak jedilnik za vse enote ter povečati mrežo lokalnih ponudnikov,« pravi Danijela Kocuvan, lokalna koordinatorica za samooskrbo.

Projekt Samooskrba Podravja je dolgoročen projekt in hkrati proces, s katerim želimo doseči trajnostne učinke samooskrbe (socialno-ekonomski in okoljski učinki). Želimo si, da bi bile ustanove zadovoljne z izbranimi lokalni dobavitelji, da bi postali dolgoročni dobavitelji in da bi med njimi steklo dolgoročno partnersko sodelovanje.

➡ Mag. Danijela Kocuvan, Mateja Biluš



Umirimo promet v okolici vrtcev in šol

Občina zopet prejela merilnik hitrosti in podpisala sporazum za povečanje varnosti v cestnem prometu

Občina Hoče-Slivnica je s strani Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa zopet brezplačno prejela merilnik hitrosti. Preventivni prikazovalnik hitrosti bo postavljen na odsek, kjer je izkazana večja ogroženost ranljivih skupin udeležencev v prometu.

V Občini Hoče-Slivnica je prisotno zavedanje, da je vsako življenje dragoceno in je že ena nepotrebna smrtna žrtev manj velik dosežek. Ponovno je bilo vzpostavljeno sodelovanje z Javno agencijo Republike Slovenije za varnost prometa – brezplačni najem prikazovalnika hitrosti za namen preventivnega zmanjšanja hitrosti.

Agencija za varnost prometa želi s preventivnimi akcijami spodbuditi večjo varnost na lokalni ravni, saj se skoraj polovica prometnih nesreč zaradi hitrosti zgodi znotraj naselij (48 %), sledijo pa regionalne in glavne ceste (29 %). Med vozniki in potniki osebnih avtomobilov so najbolj ogroženi in najbolj ogrožajo mladi med 18. in 24. letom ter starejši od 50 let. Pogosto so žrtve prometnih nesreč z vozili tudi ranljivejši udeleženci v prometu, predvsem pešci in kolesarji.

Upoštevanje cestno-prometnih pravil, prometne signalizacije, razmer na cesti, predvsem pa strpnost in sodelovanje med udeleženci v prometu lahko preprečijo marsikatero nesrečo. Veliko k prometni varnosti prispevajo tudi prikazovalniki hitrosti. Na razpisu Javne agencije RS za varnost prometa je bila zopet uspešna tudi Občina Hoče-Slivnica in je brezplačno prejela merilnik hitrosti. Občina Hoče-Slivnica bo prikazovalnik hitrosti postavila na »prometno nevarna mesta«, in bo tako prispevala k večji prometni varnosti. Merilnik bo postavljen na regionalno cesto, kjer je bilo ocenjeno najvišje tveganje.

Javna Agencija za varnost prometa spodbuja občine, da se vse pogostejše odločajo za postavitev teh prikazovalnikov, ki na prijazen način brez kaznovanja umirjajo promet ter tako izboljšujejo prometno varnost. Zavedati se moramo, da lahko že samo 10 km/h nad omejitvijo hitrosti (50 km/h) pomeni, da se naša pot ustavljanja podaljša kar za 12 m, kar pa je lahko znotraj naselja usodno. Zato je za doseganje večje varnosti v cestnem prometu

pomembno, da znotraj naselij in na regionalnih cestah znižamo povprečne hitrosti. Z znižanjem povprečnih hitrosti za samo 1 km/h bi znotraj naselja število prometnih nesreč padlo za 4 %, izven naselja pa za 2 % (rezultati tujih raziskav).

Na to, da je počasneje tudi zares varneje, kaže tudi podatek, da je verjetnost smrti pešca ob trku pri hitrosti 50 km/h kar 85-odstotna, pri hitrosti 30 km/h pa se verjetnost, da bo pešec zaradi trka umrl, zmanjša na manj kot deset odstotkov. Hitrost je ključni dejavnik tveganja za najbolj ranljive skupine udeležencev (pešce, kolesarje, starejše in otroke), pomembna pa je tudi pri teži posledic voznikov in potnikov v vozilih. Na avtocestah je hitrost pogosto povezana tudi s prekratko varnostno razdaljo med vozili.

»Skrb za prometno varnost je pomembna in trdno sem prepričan, da lahko s preventivnimi akcijami veliko pripomoremo k boljši prometni varnosti v občini. Še posebej je to pomembno, da promet umirimo v okolici vrtcev in šol,« je povedal dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica.

➡ Vanja Jus

📍 Stanko Rafolt



Merilnik hitrosti umiri večino voznikov. Na tem nevarnem odseku Pohorske ceste je zelo dobrodošel.

Petošolci o varnem kolesarjenju

V petek, 27. januarja 2018, so Občino Hoče-Slivnica obiskali učenci in učenke, petošolci Osnovne šole Dušana Flisa Hoče, ki sodelujejo v projektu Varno na kolesu. Učenci in učenke pod mentorstvom Silvije Tkalec v okviru projekta pripravljajo tudi nalogo, v katero so vključeni podatki, kako občina skrbi za prometno varnost. Učenci so na srečanje prinesli tudi filmčke o varnosti ter o nevarnosti, s katerimi se srečujejo kolesarji učenci na cesti. Aktivnosti, ki spodbujajo otroke, da se aktivirajo pri projektih vezanih na vzgojo v cestnem prometu, so vedno dobrodošle. Še posebej so pomembne so informacije o cestnem prometu za petošolce, ki v skladu z zakonodajo ob koncu šolskega leta opravljajo kolesarki izpit in vstopajo v promet še bolj aktivno kot pešci.

➡ Vanja Jus

📍 Domen Repa



Otroci so kritični in ustvarjalni, posebej pa je hvalevredno, da so polni idej. Samo prisluhniti jim je treba!



Pristali na evropskem festivalskem zemljevidu

Krajevna skupnost Rogoza ponosno pogleduje na preteklo leto 2017

V začetku leta 2017 so potekali načrti investicij in usklajevanja z društvi glede letnih programov dela v Krajevni skupnosti Rogoza in društvih. V mesecu februarju smo v soorganizaciji z Vrtcem Sonček izpeljali prireditev »Veliko pustno rajanje«. Pridružili so se nam tudi lokalni »kurenti«, ki so uspešno pregnali zimo. V mesecu marcu smo v soorganizaciji z Vrtcem Sonček, RK Rogoza ter DU Rogoza izpeljali prireditev »Pozdrav pomladi«. Kulturni program je potekal pod vodstvom Miloške Ozmec, kateri se srčno zahvaljujemo za kvaliteten kulturni program. Na prireditvi smo gostili tudi kulturno-umetniško skupino iz Starš. Nastopili so tudi otroci iz vrtca Sonček, ki so prikazali odličen program. Na tem mestu bi se zahvalil celotni ekipi vrtca Sonček za izdelavo daril, ki smo jih namenili gostom prireditve.

Eko dan ni zaman

V mesecu aprilu smo izvedli skupno čistilno akcijo Občine Hoče-Slivnica, »Eko dan ni zaman!« Čistilne akcije se je udeležilo veliko krajanov, vključena so bila tudi vsa društva, ki so urejala svoje prostore in okolico. Ob tem gre zahvala vsem prostovoljcem in društvom, da urejamo svoj kraj in ne obremenjujemo okolja. Prav tako smo v aprilu izvedli »Tečaj prve pomoči« pod strokovnim vodstvom Marka Bombeka, ki je predstavil postopke oživljanja s pomočjo defibrilatorja. Predavanje je bilo zelo zanimivo in poučno. V mesecu juniju je vrtec Sonček izvedel zaključno prireditev in naši mladi upi, ki so obiskovali zadnji oddelek v vrtcu, so se v septembru podali na novo življenjsko pot v šolo. Iskrena zahvala vsem vzgojiteljicam za uspešno šolsko leto in dobro sodelovanje z lokalno skupnostjo. Prav tako smo konec meseca junija izpeljali prvi in največji festival elektronske glasbe »Stellar Beat Music Festival« v gramoznici. Dvodnevnega glasbenega spektakla se je udeležilo več kot 4.500 obiskovalcev, ki so bili navdušeni nad prireditvenim prostorom, glasbenimi izvajalci in kulinarčno ponudbo. Festival je postavil Občino Hoče-Slivnica na festivalski zemljevid Evrope ter povečal prepoznavnost kraja ter občine.

Spektakel v gramoznici

V mesecu juliju smo v Športnem parku Rogoza odprli novo igrišče za odbojko na mivki. Na tem mestu najprej zahvala vsem krajanom in donatorjem, ki ste s pomočjo sredstev, zbranih na srečanju, doprinesli k novi športni infrastrukturi v našem kraju. Posebna zahvala tudi Občini Hoče-Slivnica za finančno pomoč ter Športnemu društvu Rogoza za izvedbo del. Konec meseca avgusta je potekal Krajevni praznik Rogoze, v okviru le-tega so se izvedle različne kulturne in športne prireditve v organizaciji DU Rogoza, RK Rogoza, ŠD Rogoza in KS Rogoza. Imeli smo razstavo ročnih del, turnir v odbojki in kegljanju z vrvico ter zaključno proslavo pred stavbo KS Rogoza. Na proslavi so nastopile ljudske pevke iz Hoč ter dramska skupina pod okriljem Miloške Ozmec. Zahvala vsem nastopajočim, da prispevajo h kulturnemu razvoju kraja. Prireditev »Rogoška noč 2017« je bila žal zaradi gradbenih del v Športnem parku Rogoza odpovedana in se vrača v leto 2018 v dvodnevni izvedbi. V mesecu septembru je RK Rogoza s pomočjo donatorjev in prispevkov krajanov nabavil defibrilator in ga podaril Občini Hoče-Slivnica v upravljanje. Zahvala vsem, ki ste prispevali k nakupu defibrilatorja, ki je nujno pomemben v kraju in bo nudil prvo pomoč. Defibrilator je postavljen pri stavbi KS Rogoza.

Največji šotor

V zadnjem trimesečju leta so potekala intenzivna dela v Športnem parku Rogoza, kjer bo kraj dobil največji konstrukcijski šotor v Sloveniji, v katerem sta dve nogometni igrišči po »futsal« merah, igrišče za badminton in odbojko ter gostinski lokal. Konstrukcijski šotor je namenjen vsem nogometnim društvom v občini, kjer bodo izvajali redne treninge v zimski sezoni. Zahvala investitorju podjetju Lunta inženiring, d. o. o., za zaupanje ter investicijo v športno infrastrukturo, ki bo omogočila tudi mednarodno prepoznavnost kraja ter občine. Vabilo za uradno otvoritev »Multisport arena Rogoza« boste prejeli po pošti in je predvidena v drugi polovici meseca februarju 2018.

Pogostili in obiskali smo starejše krajanove nad 70 let. Srečanja se je udeležilo približno 60 ljudi, potekal je tudi kratek kulturni program. Izvedli smo tudi investicijo izgradnje kanalizacijskega omrežja v Cesti na Skoke. Tukaj bi želel tudi pojasniti izvedbo gradbenih del, ki so se nepredvideno zavlekla v leto 2018. S strani krajanov smo prejeli pobudo za izgradnjo plinskega sistema v ulici Cesta na Skoke. Občina Hoče-Slivnica je že pri načrtih izvedbe izgradnje kanalizacijskega omrežja v mesecu juniju pozvala in obvestila vsa javna podjetja o investiciji, a žal se nobeno podjetje ni pozitivno odzvalo. Po pobudi krajanov je Plinarna Maribor, d. d., ponovno preučila možnosti izgradnje plinskega sistema, a žal smo konec januarja 2018 prejeli negativno obvestilo za izgradnjo plinskega sistema v tem delu Rogoze. Izvedla se je tudi sanacija parkirišča pred stavbo KS Rogoza.

S pomočjo Občine Hoče-Slivnica smo nabavili tudi drugi defibrilator, ki ga bomo postavili v Športnem parku Rogoza v spomladanskem času. Donacijo v obliki materiala je prejel tudi vrtec Sonček (material za otroke), DU Rogoza (gradbeni material za izolacijo kegljišča) in RK Rogoza (gradbeni material za sanacijo društvenih prostorov).

Izvedli smo tudi tradicionalno prireditev »Božičkovanje 2017«. Obiskal nas je Božiček, ki je pridne otroke obdaroval z darili. Na tem mestu bi se zahvalil nastopajočim iz vrtca Sonček, ki so Božička pričakali s kulturnim programom.

Smeli načrti

V letu 2018 bomo končali izgradnjo kanalizacijskega omrežja v Rogozi, uredili pešpot ter kolesarsko stezo iz Rogoze do Miklavža na Dravskem polju, nadaljevala se bo sanacija stavbe KS Rogoza ter Športnega parka Rogoza, odprli bomo Medgeneracijski center, izvedli bomo številne kulturne ter športne prireditve (Rogoška noč 2018, Stellar Beat Music Festival 2018 ...), izvedli čistilno akcijo ter kraj razvijali s pomočjo raznih mednarodnih in slovenskih razpisov.

Vljudno vabljeni tudi vsi krajanje s pobudami in težavami, da se oglašite v času uradnih ur, vsako sredo med 17. in 19. uro v prostorih KS Rogoza. Verjamem, da nam samo z konstruktivnim sodelovanjem in povezovanjem lahko uspe priti do zelenih skupnih ciljev. V imenu KS Rogoza ter svojemu imenu bi se zahvalil vsem krajanom, ki pripomorete k razvoju in kvalitetnejšem življenju v našem kraju Rogoza.

➡ Uroš Blažič

»Jem drugače, jem domače!«

Nov projekt, ki bo povečal osveščenost otrok in njihovih staršev glede pomena lokalno pridelane hrane

LAS Lastovica, kamor je vključena tudi Občina Hoče-Slivnica, je v partnerstvu s še štirimi drugimi LAS uspešno kandidirala na javni razpis Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano za projekt sodelovanja med LAS ter pridobila sofinanciranje projekta »Jem drugače, jem domače!«. Projekt bo izveden v letu 2018, njegovi cilji pa so:

- povečati osveščenost otrok in njihovih staršev glede pomena lokalno pridelane hrane,
- povečati usposobljenost ponudnikov za uspešnejši nastop na trgu,
- povečati prepoznavnost lokalnih ponudnikov in njihove ponudbe,
- dvigniti zavest ter spreminjati nakupovalne navade lokalnega prebivalstva.

V okviru projekta bomo na podlagi identificiranih potreb območja izvajali konkretne aktivnosti s konkretnimi deležniki, zato pričakujemo dobre rezultate in zadovoljstvo vseh vključenih ciljnih skupin. Izdelani moduli za izobraževanje, e-katalog s predstavitevjo lokalnih ponudnikov po posameznih LAS, opolnomočeni ponudniki ter ozaveščeni prebivalci bodo omogočali in zagotavljali trajnost projekta tudi po njegovem zaključku.

V okviru projekta, ki je prvenstveno namenjen promociji uporabe lokalno pridelane hrane, je bistven del namenjen tudi lokalnim pridelovalcem oziroma predelovalcem, ki imajo svojo dejavnost ustrezno registrirano. Zanje bodo organizirani:

- trije izobraževalni moduli z naslednjimi vsebinami: trženje in prodaja, oblikovanje zgodbe ter javno nastopanje,
- individualno svetovanje predavateljev,
- možnost za udeležbo na dogodkih v okviru vseh vključenih LAS (predvideva se možnost za uporabo stojnice na dogodkih, kot so npr. Dobrote slovenskih kmetij na Ptuj, Podo-be bistrških domačij v Slovenski Bistrici ipd.),
- sodelovanje na dogodkih na lokalnih tržnicah,

- možnost predstavitve v okviru dogodkov za otroke in starše v lokalnih osnovnih šolah in vrtcih,
- sodelovanje in promocija na zaključnem posvetu in novinarski konferenci, ki bo organizirana ob zaključku projekta.

Predavatelji se bodo posvetili vključenim ponudnikom in jim pomagali pri vsebinah glede na njihove potrebe in želje. Ponudniki bodo z njihovo pomočjo izdelali konkreten akcijski načrt, kjer bodo opredeljeni koraki za izboljšanje uspešnosti oz. doseganje ciljev vključenih ponudnikov.

Število udeležencev je omejeno, načrtovana je udeležba petih ponudnikov iz območja Občine Hoče-Slivnica. Sodelovanje pri projektu je za udeležence brezplačno, vendar se od njih pričakuje aktivno sodelovanje pri projektnih aktivnostih.

Vas zanima še kaj več? Predstavitve izobraževalnih modulov bo za celotno območje LAS Lastovica organizirana v mesecu februarju. Več informacij, vključno z objavo termina in kraja predstavitve, bo dosegljivih na spletni strani LAS Lastovica: www.lastovica.si, na FB profilu projekta, za več informacij pa nam lahko pišete na las.lastovica@mrta.si ali nas pokličete na tel. št. 02 / 333 13 17.

➡ Vesna Gorjup Janžekovič

LASTOVICA

PROGRAM
RAZVOJA
PODEŽELJA



Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje

Šesterica govorcev navdušila študente

V decembrski številki Utrinkov se je v besedilo prispevka Šesterica govorcev navdušila študente prikradel tiskarski skrat. Nepopolno je zapisano ime sodelujoče fakultete.

Dogodek je 12. decembra lanskega leta v sodelovanju z Občino Hoče-Slivnica pripravil Alumni klub Fakultete za gradbeništvo, prometno inženirstvo in arhitekturo Univerze v Mariboru.

Prilagamo tudi fotografije z dogodka. Avtor fotografije je asist. ZORAN PUČKO, univ. dipl. gosp. inž.

Za neljubo tiskarsko napako se vsem sodelujočim iskreno opravičujemo.

Uredništvo



Predstavitvi projekta Magna je vedno zanimivo prisluhniti.

Podpisana pogodba za novi dom

Po sedmih letih truda in dela se bo tako pričela izgradnja gasilskega doma na Bohovi

Pa smo le dočakali. Gradnja gasilskega doma se prične v kratkem. 18. januarja smo v gasilskem domu gostili vodstvo občine, izvajalca in nadzornika, ki so svečano ob prisotnosti domačih gasilcev, občinskih svetnikov, predstavnika Gasilske zveze Maribor in gostov podpisali pogodbe. Župan Marko Soršak je orisal trnovo pot – od predstavljene ideje domačih gasilcev še pri takratnem županu Jožetu Merkušu, izdelave študij, projektiliranja in gradbenega dovoljenja.

Po sedmih letih truda in dela se bo tako pričela izgradnja gasilskega doma. V teh letih smo imeli dve predstavitvi za občinske svetnike, kjer smo jih "prepričevali" o skupnem dobrem, obiskovali smo občinske seje – vse v veri, da nas podprejo. Nekateri so nam takoj prisluhnili, poslednji pa v začetku septembra 2017, ko so na občinskem svetu podprli financiranje.

Lani v juniju je bila občina uspešna na razpisu Ekosklada in tako pridobila finančna sredstva v višini 128.000 evr. Finančna konstrukcija se je zaključila in pričeli so se javni razpisi. Konec leta so tako bili izbrani izvajalec in nadzornik.

Treba je poudariti, da bodo novi prostori koristili vsem nam – tudi krajanke in krajani boste posledično od tega imeli več, saj bomo vadili in se izobraževali v novih prostorih in ne ob prometni cesti. Vaši otroci, ki nam jih zaupate, ne bodo več stopili iz garaže direktno na prometno cesto, in še bi lahko naštevali. Mislim, da ne pretiravamo, če zapišemo, da smo si boljše pogoje dela zaslužili.

Na koncu se zahvaljujemo vsem simpatizerjem, vodstvu občine ter svetnicam in svetnikom, da ste nas podprli. Iskrena hvala.

➡ Boštjan Frangež 📷 Iz arhiva društva



Slovesen podpis pogodbe v gasilskem domu.



Zadovoljni gasilci z županom in gosti.

Od junija z dvema novima voziloma

Hoškim gasilcem staro gasilsko vozilo Mitsubishi ni več omogočalo normalnega dela na intervencijah

V lanskem letu smo gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Hoče posredovali na 15 različnih intervencijah, ki so v večini bile pomoči tehničnega značaja (na primer vetrolom), manj pa je bilo požarov. Želimo si, da bi posredovali še manjkrat, vendar nam zadnje čase narava velikokrat pokaže zobe. Za požarno preventivo pa lahko vsi poskrbimo tudi sami, sploh sedaj – na višku kurilne sezone.

Letošnje leto je za nas posebno leto, saj obeležujemo 130 let delovanja društva in varovanja skupnosti pred požari in drugimi nesrečami. Že zdaj vas vabimo, da se nam konec junija pridružite na druženju ob slavnostni obletnici. Takrat bomo na svečani prireditvi krstili tudi dve novi gasilski vozili. Zamenjali smo kombi za prevoz moštva, zamenjali pa bomo tudi gasilsko vozilo Mitsubishi, saj nam staro ni omogočalo normalnega dela ob intervencijah, ki postajajo vedno bolj tehnične narave

in vse zahtevnejše. V zadnjih letih namreč beležimo vse manj gozdnih in travniških požarov, kot so bili v času nabave starega vozila za gozdne požare. Se pa je močno povečalo število naravnih ujm (padla drevesa, zalite kleti, prelomljena drevesa).

Veseli bomo vsakega vašega finančnega prispevka za pomoč pri nakupu novih vozil, saj jih sami ne bomo uspeli docela odplačati in opremiti. Nakupiti je namreč potrebno tudi vso pripadajočo opremo (črpalke, orodja ipd.), s katero bodo vozila izpopolnjena in nam bodo omogočila priskočiti na pomoč v primeru stiske. Vnaprej se vam iskreno in najlepše zahvaljujemo za razumevanje in vašo nesebično pomoč.

➡ Iris Samastur

Lani Bohovljani, letos Hočani

Še vedno odmeva veselica z ansamblom Modrijani, a prihaja nova, saj hoški gasilci letos slavijo zavidljivih 130 let

Leto mine kot tren. Gasilci Bohove, Hoč in Hotinje vasi smo vam v decembru potrkali na vrata in vam s koledarjem voščili vesele praznike. Povsod ste nas lepo sprejeli. Gasilci smo še tisti »inkasanti«, ki nas radi vidite in ne zapirate vrat pred nami. Verjetno nas toplo sprejmete, ker vedno priskočimo na pomoč. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem, ki nam pomagata s finančnim prispevkom. Naj poudarim, da smo gasilci prostovoljci, ki vso energijo in prosti čas porabimo za humanitarna dejanja, za pomoč v nesreči. Seveda ne bi bili tako uspešni, če za nami ne bi stale žene, punce, partnerke. Enako velja za naše članice. Še enkrat hvala vsem!

V lanskem letu smo imeli na nivoju gasilskega poveljstva, tako kot prejšnja leta, kar nekaj skupnih aktivnosti. V začetku leta naredimo plan, ki se ga skušamo čimbolj držati. Skupne vaje in predavanja so namenjena za medsebojno spoznavanje in složnost gasilcev. Na intervencijah je potrebno delati v ekipi in takrat ni časa za spoznavanja. V zadnjih letih, ko smo to uvedli, so napredki očitni in posledično rezultati vidni. Na Bohovi smo preizkusili skupni kontejner, ki smo ga predelali za potrebe gasilskih vaj. V starih zaporih pri Euro-parku smo pod vodstvom inštruktorjev vadili na treh delovnih točkah: od napadov preko lestve, preko stopnišč, do gašenja kletnih požarov. V zadnji vaji se je zakurila slama, ki sprosti veliko dima. Takrat pride v poštev termo kamera. Le-te imamo sedaj vsa tri društva.

Lani je 85-letnico praznovala PGD Bohova. Proslava ob dnevu državnosti in ob obletnici društva je bila 24. junija v Športnem parku Bohova. Še zdaj odmeva velika veselica z ansamblom Modrijani. Letos pa ima okroglo obletnico PGD Hoče. Zavidljivih 130 let!

Letošnje leto je volilno leto. Vsakih pet let je kongres Gasilske zveze Slovenije (GZS). Tokrat bo v naši bližini, in sicer sredi maja na Ptuj. Na kongresu se izvoli novo vodstvo GZS. Prav tako se na občnih zbora izvoli novo vodstvo gasilske zveze, gasilskih društev in občinskih poveljstev. V Bohovi bo občni zbor v januarju, v Hotinjski vasi konec februarja, v Hočah pa kot po navadi v začetku marca.

V decembru 2017 je bil zaradi pojave verižne nesreče, ob hkratnem pojavu hitrega taljenja snega, obilnega deževja in močnega vetra, na območju države aktiviran Državni načrt zaščite in reševanja ob poplavah. Neurje, ki je povzročalo katastrofalne posledice zaradi vetroloma in poplav, je povzročilo obsežen izpad oskrbe z električno energijo, onemogočilo prevoznost cest ter puščalo druge posledice. Smo pa tokrat imeli srečo v naših koncih. Razen odstranitve dreves s cest ni bilo večjih intervencij. Še pomnite, kaj je bilo januarja in februarja 2014? Žled. Cel teden smo bili ujeti v led. Takrat smo pa res bili popolnoma izčrpani.

V začetku članka sem pisal o prostovoljstvu ... Januar se je že začel z intervencijo. V Rogozi v stanovanjski hiši je zagorela notranja elektroomarica. Na srečo se je otrok zbudil, nato je zbudil še starejšega brata, le-ta pa je preprečil večji požar. Vsa tri društva in Gasilska brigada Maribor smo prihiteli na kraj dogodka, prezračili prostore in odprli del stropa ter vse pregledali s termo kamero. V vsako stanovanje po en ročni gasilni aparat!

Gasilske sirene se v naši občini aktivirajo daljinsko iz Regijskega centra za obveščanje (ReCo). Sicer se aktivirajo samo ob večjih intervencijah. Občane naprošam, da so uvidevni in da v tistem času ne kličejo na 112 in sprašujejo »kaj se dogaja«, saj so takrat telefonske in radijske zveze preobremenjene, operater pa je preveč zaposlen z nami.

➡ Boštjan Frangež

📷 Iz arhiva društva



Tudi električne napeljave je dobro kdaj preverjati, da ne nastanejo takšne posledice.



Lahko bi nastala velika nesreča, a se je zaradi prisebnosti mladih vse srečno končalo.

Za zaključek leta trening vseh generacij

Za igralke mlajših selekcij OK Formis je bil trening s svojimi vzornicami velika nagrada za pridno in uspešno delo v minulem letu

Odbojarski klub Formula Formis je uspešno športno leto zaključil zadnjo decembrsko soboto, ko so se v Večnamenski športni dvorani Hoče zbrale igralke vseh generacij in skupaj trenirale. Za igralke mlajših selekcij je bil trening s svojimi vzornicami velika nagrada za pridno in uspešno delo v prejšnjem letu. Tudi članice so se srečanja s svojimi naslednicami veselile in trening vzele čisto zares. Igre mešanih generacij so bili prava paša za oči, ob zaključku pa smo si obljubili, da bomo tudi v leto 2018 naredili vse, da uspehe preteklega leta vsaj ponovimo ali celo izboljšamo.

Medtem ko so bile deklice 1 na mednarodnem turnirju v Zagrebu, so se deklice 2 merile s tekmicami iz drugih držav v Ljubljani. Kar nekaj naših deklic je prvič igralo z nasprotnicami iz tujine in izkušnja je bila neprecenljiva. Ne le izkušnja, tudi rezultati so bili odlični. Deklice 1 so v Zagrebu dosegle vrhunsko 3. mesto med 26. ekipami, deklice 2 pa v Ljubljani 9. mesto med 24 ekipami. V OK Formula Formis tudi s takšnimi projekti uresničujemo naše poslanstvo, ki je mnogo več kot le treningi in rezultati na tekmah. Mladim želimo približati šport kot sestavni del življenja, ekipni duh kot nekaj, kar je pomembno za življenje tudi izven igrišča in širino, ki jo dekleta pridobivajo tudi s spoznavanjem vrstnic iz drugih držav, njihove kulture, in nemalokrat so prav takšna srečanja tista, ki stkejo nova prijateljstva za vse življenje. Ob odlični igri naših deklet gre zahvala staršem, ki so dekleta spremljali in bučno navijali, da je igra naših še bolj gladko tekla.

V Šempetru so organizirali 1. odprto prvenstvo Slovenije v mini odbojki za dečke in deklice (letnik 2007 in mlajši). Pri deklicah je začelo s tekmovanjem 33 ekip, ki so bile razvrščene v 8 skupin, prvouvrščeni ekipi iz vsake skupine sta se uvrstili v osmino finala oz. na tekme na izpadanje.

Formiske so premagale vrstnice iz Ljubnega in ekipo Rovinj III in si s tem že zagotovile napredovanje v skupini. V osmini finala so bile naše nasprotnice zmagovalke skupine H, ekipa OK Daruvar, ki pa so jo naša dekleta gladko premagala, in že smo se veselili uvrstitve v četrtfinale in selitve v Šempeter.

Prvi niz četrtfinalne tekme z ekipo iz Mozirja so gladko dobile naše mlade odbojkarice, v drugem nizu pa smo spremljali napet boj za vsako točko, na koncu so več zbranosti pokazale Formiske, ki so si z zmago zagotovile še dve tekmi. V polfinalu je sledil dvoboj z ekipo Vital Ljubljana I, ki je bil izjemno napet, a so več želje po uvrstitvi v finale pokazale Formiske, ki so si z zmago že zagotovile tako želeno medaljo. Finalni dvoboj proti ekipi iz Ankarana je bil v obeh nizih do 10. točke dokaj enakovreden, nato pa so Ankarančanke pokazale predvsem več zbranosti v napadalnih akcijah ter so oba niza zanesljivo pripeljale do končne zmage ter pokala za 1. mesto na 1. odprtem prvenstvu Slovenije v mini odbojki. Formiske so bile odlične druge. Čestitamo!

➡ Mojca Lubanjšek Pehant

📷 Boštjan Glodež



Deklice so se merile na mednarodnih turnirjih, med drugim so se pomerile z vrstnicami iz Torina.



Zaključni trening leta je bil druženje vseh generacij Formisa.

Hoške odbojkarje bo vodil Iztok Kšela

Nekdanji selektor slovenske moške reprezentance se ponovno vrača v rojstno vas

Odbojarski klub Hoče, senzacija lanske sezone v prvi slovenski moški odbojarski ligi, se je uspel dogovoriti za sodelovanje s priznanim trenerjem, da prevzame mesto trenerja prve ekipe. Potem ko so se Hočani v sezoni 2015/2016 uspeli po 54 letih ponovno uvrstiti v prvo ligo, so lani pod taktirko trenerja Aleša Andloviča zelo uspešno nastopali in osvojili končno četrto mesto v Sloveniji. Hočani pa niso uspešni samo na tekmovalnem področju, temveč so po letu 2012, ko so dobili sodobno športno dvorano, ki je pomenila preskok v razvoju kluba, uspešni tudi pri organizaciji večjih odbojarskih prireditvev. Tako so organizirali turnir reprezentanc z eminentnimi udeleženci, ki krojijo svetovni vrh odbojke (reprezentance Bolgarije, Kanade in Slovenije), prijateljsko tekmo Slovenija – Iran in nenazadnje v decembru 2017 tudi Derby finalni turnir pokala Slovenije. Gornilna sila vseh teh projektov je športni direktor kluba Aleš Andlovič, ki s svojo ekipo dela »čudeže«, po vrhu vsega pa je do sedaj kot trener nadvse uspešno vodil prvo ekipo.

Zaradi vseh obveznosti in želje po še boljši organiziranosti kluba je že dalj časa tlela želja po pridobitvi dodatne moči na klopi prve ekipe. In v sklopu te želje se je Hočanom uspelo dogovoriti s priznanim strokovnjakom Iztokom Kšelo, da bo v nadaljevanju prvenstva vodil prvo člansko ekipo OK Hoče.

Iztoka Kšele odbojarski javnosti ni potrebno posebej predstavljati, pa vendarle ne moremo mimo omembe njegovih največjih uspehov. Iztok, ki je svoje otroštvo in mladost preživel v Hočah in ga je nato študij odpeljal v prestolnico, kjer je kasneje ostal, je v svoji karieri uspešno vodil že kar nekaj slovenskih ekip. Na reprezentančnem nivoju pa je potrebno izpostaviti, da je od leta 2006 do 2008 uspešno vodil moško člansko reprezentanco. Z njo se je uvrstil na evropsko prvenstvo v Rusiji in na zaključni turnir evropske lige, kar je do takrat ob še enem

sodelovanju Slovenije na prvenstvih stare celine predstavljalo največji uspeh moške reprezentance. V nadaljevanju je Iztok nadvse uspešno vodil mladinsko reprezentanco Slovenije, ki je leta 2015 osvojila 4. mesto na evropskem prvenstvu na Češkem in Slovaškem. Uspešno pot z to generacijo pa je sklenil z osvojitvijo 7. mesta na svetovnem prvenstvu leta 2016 v Mehiki. V tem trenutku je Iztok selektor zelo nadarjene kadetske reprezentance Slovenije.

Z imenovanjem Iztoka Kšele za trenerja prve ekipe so Hočani naredili še en korak k svojim ciljem, da z dobro organiziranostjo dvignejo uspehe kluba še na višji nivo in obdržijo priključek vrhu slovenske odbojke ter ga v prihodnosti poskušajo tudi osvojiti.

➡ Matej Savec



Članska ekipa odbojarskega kluba Hoče gre v nadaljevanje prvenstva z novim strategom.

Kljub zimi ne počivajo

Mladi motokrosisti Akademije Sašo Kragelj utrjujejo celo telo

Člani Motokros Akademije Sašo Kragelj so aktivni tudi v zimskem obdobju. Ker je za vožnjo z motorjem potrebna dobra fizična pripravljenost, se priprave za novo sezono pričnejo že pozimi. Letos smo v svoje društvo povabili tudi državnega prvaka v kategoriji 50 ccm, Miho Vrha, ki nas bo zastopal na tekmah državnega prvenstva, na kar smo zelo ponosni.

Pod mentorstvom Saša Kraglja se v njegovi telovadnici izvajajo treningi za otroke in odrasle. S prilagojenimi vajami za to vrsto športa se tako utrjuje celo telo. Člani dobijo občutek za pravilno izvajanje vaj in individualni pristop trenerja. Ob tem je zagotovljena še dobra družba in obilica dinamičnih aktivnosti. Kmalu se vidimo na poligonu in na pozabite »Vozi z glavo za zabavo«!

➡ Sašo Kragelj



Vsak šport zahteva veliko treninga!

Najmlajši član je star štiri leta

Nogometna šola Hoče-Slivnica je v preteklem letu osvežila trenerski in strokovni kader

Leto je naokrog, zato smo se odločili, da vam na kratko predstavimo naše delo v letu 2017. V preteklem letu smo se srečevali z veliko izzivi, katere smo bolj ali manj uspešno reševali. Aktivnosti v Nogometni šoli Hoče-Slivnica so potekale skladno z načrtom dela, ki smo si ga zastavili v prejšnjem letu. Osvežili smo trenerski in strokovni kader in tako je lahko delo potekalo v skladu s pričakovanji. Ob rednem tekmovalnem programu, katerega so uspešno zaključile vse naše selekcije, smo izvedli dva zimska turnirja, kakor tudi 19. Lukov memorial. Tudi v letu 2018 nas čaka veliko nalog, katerim se bomo posvetili še z večjo vnemo in željo, da našim igralcem zagotovimo boljše pogoje.

Kaj smo dosegli v letu 2017?

- Organizirali smo zimska turnirja v VŠD Hoče.
- Izpeljali smo projekt priprave Umag 2017, kjer je približno 48 igralcev 4 dni treniralo v odličnih pogojih v hrvaški Istri.
- Organizirali smo Lukov memorial v mesecu juniju, kjer je nastopalo veliko ekip.
- Izpeljali smo projekt Nogometni kamp NŠ Hoče-Slivnica, katerega se je udeležilo veliko igralcev, tudi iz drugih klubov.
- Nabavili smo nove rekvizite.
- Organizirali smo kosanjev piknik s starši v mesecu oktobru.
- Ogledali smo si stadion Ljudski vrt.
-

Trenutno v NŠ Hoče-Slivnica trikrat tedensko trenira približno 80 mladih nadobudnežev v petih selekcijah. Že drugo leto izvajamo nogometni vrtec (U-5), kjer je najmlajši član star 4 leta. Ekipo sestavljajo dečki letnik 2012 in 2013. Selekcija šteje trenutno 8 dečkov teh starosti. Poudarek dajemo na otroških elementarnih igrah, kjer spoznavajo osnove nogometne igre in predvsem ljubezen in veselje do tega športa.

V selekciji U-7 nastopajo fantje letnik 2011 in 2012. Skupina šteje 12 fantov, v ekipi vlada veliko prijateljstvo med vsemi fanti. V največje zadovoljstvo nam je, da je v času treninga pri vseh videti nasmeh na obrazu, kar pomeni, da igrajo nogomet

z veseljem in veliko ljubeznijo.

V selekciji U-9 trenirajo otroci, rojeni v letih 2009 in 2010, trenutno je v proces treninga vključenih 20 igralcev. Treninki so namenjeni predvsem upravljanju z žogo, tehniki teka, učenja tehničnih prvin in razvijanju vseh motoričnih sposobnosti – tukaj otrokom nudimo široko paleto različnih gibanj, ne smemo pa pozabiti, da so to otroci in jim mora biti nogomet užitek.

V selekciji U-11 trenira 23 igralcev, rojenih v letu 2007 in 2008. V tej kategoriji želimo spodbuditi kreativnost posameznih igralcev, obenem pa jih želimo naučiti, da je v tej igri potrebno sodelovanje celotne ekipe. V ospredju je dolgoročni razvoj igralcev, nikakor pa ni v ospredju rezultat. Otroke navajamo na red, disciplino, organiziranost, spoštovanje med vrstniki, pripadnost klubu; najpomembneje pa je – želimo, da uživajo v nogometu. V selekciji U-13 nastopajo fantje, rojeni 2005 in 2006. Igra se po sistemu 9 : 9. S tem se igralci že privajajo na sistem, kjer se igra čez celo igrišče. Tako lahko spoznavajo dolžino in širino igrišča ter se privajajo na taktične zamisli trenerja. Igralce v tej selekciji želimo razviti fizično kakor tudi umsko. V samem procesu treninga dajemo poudarek na tehničnih elementih brez žoge, pa tudi z žogo. Z različnimi igralnimi oblikami ustvarjamo moštveni duh in osvajamo taktične elemente igre.

NK Slivnica se ponaša že s 55-letnim delovanjem društva in naši člani so v svoji dolgi zgodovini nastopali tudi v 1. slovenski ligi. Člansko ekipo NK Slivnica v letošnjem letu sestavlja, tako kot že nekaj zadnjih let, ogrodje iz domačih igralcev ter nekaj "tujcev", ki pa so se že zelo udomačili. S selektivnim procesom zadnjih let so pri nas ostali tisti tujci, ki so v ekipi začutili neko domače okolje in se radi vračajo na stadion pri gradu. Želje za leto 2018 v članski ekipi so predvsem: manj poškodb ter v ekipo zvabiti še nekaj igralcev, da se poveča konkurenca. Rezultatsko pa je plan uvrstitev med prvih pet, kar je ekipa v idealnih pogojih definitivno sposobna.

➡ Živan Gagovič ➡ iz arhiva društva



Najmlajši! Le kaj se bo nastalo iz njih?



Videti so nekam plahi - ali pa utrujeni ... Še veliko treninga bo potrebnega, če bodo le vzdržali ...

Pohorje zeleno, bodi pozdravljeno!

Planinci PD Skalca se zavedamo, da je treba izkoristiti tudi 'našo hišno goro'

Kdaj ste šli nazadnje peš iz Hoč ali Slivnice do Jelke? Pa ne recite, da ne veste, kje je to! Tam na jasi nad Tiso, prav lepo je vidna že iz doline, do nje vodi sedaj že asfaltirana cesta. Spomladi boste ob potoku pod kočo odkrili še zadnje norice, poleti lahko ob potoku nad kočo najdete globoko senco, malo višje pa pridete do izvira tega Rečkega oz. Hočkega potoka. Kaj pa jeseni, to vsi veste – samo ne pobirajte gob preblizu koče, tiste ima g. Janko za svoje gobove juhe!

Naše Pohorje, tako blizu nam je, pa vendar za premnoge tako oddaljeno. Dosegljivo nam je peš, če ne gre drugače, pa tudi z avtom, vzpenjačo, za bolj korajžne tudi s kolesom. Kakorkoli že – samo da ga vsaj kdaj obiščete, zadihate pohorski zrak – in okusite tudi katero od dobrot, ki jih ponuja.

Ta naša zelena planina je lepa ob vsakem letnem času in po njej vodi toliko poti, da nikoli ne bomo vseh prehodili. Tudi pri PD Skalca smo se letošnjo zimo dvakrat podali na pot kar peš od doma: Slivničani po svoji poti, Hočani po svoji – skupaj pa smo nadaljevali od Križne kapele. V začetku decembra smo šli v neznano – in prišli smo do kmečkega turizma Grašič-Gradišnik, prvi januarski izlet letos pa smo speljali do Jelke. Decembra po globokem snegu, januarja po travi!

Letošnja zima je ponovno skopa s snegom, zato smo enkratno izkoristili novozapadli sneg, ki smo ga po cesti proti Grašiču kar lepo gazili. Ni bil pretežek, zato je bila hoja pravi užitek, čeprav malo naporna. Ob dobrem kosilu pa smo pa ves napor hitro pozabili in kar najhitreje nadoknadili izgubljene kalorije ... Pa je tudi v tem lepota naših poti in druženj! Naši vodniki so nam pripravili tudi presenečenje, obiskal in obdaril nas je celo božiček z jelenčkom. Tudi večerna pot z lučmi do lovskega doma, kjer nas je čakal avtobus, je bila nekaj posebnega. Hvala za tak lep izlet v neznano. Vodniki so bili hvaležni vsem, ki se nismo prestrašili vremena ...

Če hočeš hoditi vse leto, se moraš zgodaj podati na pot. Zato smo se planinci podali na pot že s tremi kralji. V soboto, 6. januarja 2018, se nas je po priključitvi vseh pohodnikov zbralo kar 48 – in vsi smo junaško prišli do Jelke. Saj veste, da imajo tam že od nekdaj dobro hrano, ki jo hitrih rok in nog streže

g. Janko. Bilo nas je toliko, da so nekateri sedeli kar zunaj – in ker je bil dan nenavadno prijetno toplel za januar, so celo uživali. Nam pa je bilo ob bograču ali gobovi juhi z ajdovi-mi žganci že kar vroče, saj je sonce pripekalo skozi okna kot pozno pomladi. Dobro, da nas je čakala še pot domov in smo se po obilni hrani še precej razgibali. Tako smo ponovili pot do Jelke, ki smo jo lani februarja opravili tudi s seniorji. In če k temu prištejem še kar nekaj poti, ki jih mnogi ubiramo tudi sami, potem lahko verjamete, da nam je Pohorje zelo domače.

In zakaj pišem o hrani in o ponudbi naših pohorskih gostincev? Da bi vas premaknila in bi tudi sami kdaj izkoristili katero od pohorskih ponudb. Povsod pečejo dobre jabolčne zavitke, pri Arehu tudi borovničevega ... Veste, še vedno drži, da na takšnih poteh ali samo sprehodih vsakdanje skrbi zgubijo svojo težo – mi pa tudi, če vzamemo gibanje resno!

➡ Majda Strašek Januš



Komaj smo se stlačili pred vhod na Jelki za fotografijo, preden smo se podali v dolino. (Foto: Cveto Meglič)



Močnejši so prvi utirali pot po globokem snegu in kolona skoraj štiridesetih je bila zelo dolga. (Foto: Stanko Jakomini)

Tečaj, ki bo trajal vse leto

K slivniškim upokojemcem na tečaj izdelovanja okrasnih predmetov iz pergamano papirja

Pri Društvu upokojemcev Slivnica nas je obiskala Nežka Belca. Ponudila nam je strokovno pomoč pri izdelovanju okrasnih predmetov iz pergamano papirja. Pergamano papir je podoben peki papirju, vendar je trši in kvalitetnejši. Najlepši je v prosojni beli barvi. Obstajajo pa tudi vse druge barve. Za izdelavo izdelkov iz tega papirja potrebujemo še posebno orodje za embosiranje in mehko podlago, na kateri se izvaja embosiranje. Drugi pripomočki za to delo so še škarje, beli flomaster, bela barvica, lepilo in vzorci, ki jih bomo izdelovali. Embosiranje orodje je podobno svinčniku, ki ima na koncu močno kovinsko konico. Orodja je več vrst in vsako ima drugačno obliko. Nekatera so na koncu zaobljena in imajo okroglo konico različnih debelosti. Druga orodja imajo precej ostre konice z eno ali več konicami, različnih oblik: enojna ali dvojna konica, konica v obliki lune, zvezde ...

Na prvi vaji smo izdelovali rožico. Nežka nam je vsem razdelila pergamano papir in vzorce. S posebno tehniko smo vzorec prisale na pergamano papir. Z orodjem smo nato rožice nekoliko obarvale ali osenčile. Na prav poseben način smo modelčke izrezale. Nato smo oblikovale cvet ter ga prilepile na leseno majhno škatlico. Z zelo marljivim delom nam je cvet uspelo izdelati v dobrih dveh urah. Pri vsakem srečanju nam uspe osvojiti kakšno novo tehniko, vsakič pa napravimo tudi nov izdelek. Nazadnje smo izdelovale angelčke. Ker za delo tega izdelka potrebujemo od pet do šest ur, smo izdelek dokončale doma.

Tečaj bo trajal skozi vse leto. Srečevale se bomo vsak drugi četrtek v mesecu in vselej se bomo naučile kaj novega. Ta tehnika

dela zahteva veliko časa, natančnosti in potrpežljivosti. Vendar ko je izdelek končan, z zadovoljstvom ugotavljamo, da je bilo vredno našega truda. To delo nas je tako prevzelo, da z veseljem napravimo še kakšnega same doma. Tečaj nas obiskuje sedem tečajnic: Rozika Razdevšek, Mira Mlakar, Marija Renčelj, Matilda Viltušnik, Anica Jakolič, Martina Čelan in Simona Šifrar. Nežki pa smo zelo hvaležne za nesebično razdajanje znanja in pomoč tudi tedaj, ko včasih česa ne napravimo najboljše.

➡ Simona Šifrar



In takšni so naši angelčki!

Najboljše Rogožanke in Hočani

Božično-novoletni turnir v kegljanju na vrvi tokrat v Slivnici

Vsako leto ob zaključku starega leta kegljači priredijo božično-novoletni turnir. Gostovanje turnirja priredi vsako leto drugo društvo upokojemcev v občini. Letos je to tekmovanje izvedlo naše društvo, Društvo upokojemcev Slivnica. Na turnir se je prijavilo pet moških in pet ženskih ekip. Moške ekipe so predstavljali: DU Slivnica, DU Rogoza A, DU Rogoza B, DU Fram in DU Hoče. Ženske ekipe pa so bile iz naslednjih društev upokojemcev: DU Slivnica, DU Rogoza, DU Hoče, DU Rače in DU Orehova-Hotinja vas. Tekmovanje je bilo konec decembra v prostorih DU Slivnica.

Kegljači so se pričeli zbirati malo pred deveto uro. Najprej je bil prijazen sprejem tekmovalcev. Ob kavi in aperitivu smo poklepetali, nato pa smo začeli s tekmovanjem. Tekmovanje je trajalo približno do dvanajste ure. Sledila je razglasitev zmagovalcev. Pri ženskah je bila najboljša ekipa iz DU Rogoza, pri moških pa DU Hoče. Med posamezniki je bil najboljši pri moških Franc Gostinčar s 118 podrtimi keglji, med ženskami pa se je najbolje izkazala Helena Pernat, ki je prav tako podrla 118 kegljev. Čestitamo!

Ob zaključku turnirja pa smo si še privoščili okusno malico, za katero je poskrbela gostilna Lobnik. Privoščili smo si še malo veselega druženja, nato pa smo se razšli s pristrčnim voščilom in lepimi željami za novo leto.



Po turnirju se je treba poveseliti - to je pomemben del našega druženja!

➡ Simona Šifrar

Z glasbo je vse mogoče

Lansko leto je Društvo Alkimisti zaznamovalo aktivno povezovanje, letošnje leto nadaljujejo s prepevanjem Slakovih viž

Umetniško društvo za razvoj kulture Alkimisti s Hočkega Pohorja je še mlado društvo, deluje sedem let. Člani društva se imenujejo kar »alkimisti«. Morda poznate zgodbo romana Alkimist, ki ga je napisal brazilski pisatelj Paulo Coelho? Alkimist (1988) je postal svetovna uspešnica ter najuspešnejše Coelhoffovo delo. Gre za simbolično spiritualistično zgodbo, ki želi bralca prepričati, da naj sledi svojim sanjam. Popotnik je ugotovil, da, kdor verjame v svoje sanje in jih uresničuje, mu življenje stoji ob strani in da v svetovni duši vse povezuje ljubezen. Od tod tudi ime društva. Želimo slediti svojim sanjam, razvijati področje kulture v domačem okolju. Vsekakor roman priporočamo v branje vsem, ki ga še ne poznate.

Društvo Alkimisti smo z Ansambлом Glas kot prejšnja leta tudi v letu 2017 bili zelo dejavni; od veselja, koncertov do gostovanj in ostalih glasbenih dogodkov. Najbolj odmeven je bil nastop v Nemčiji 14. oktobra 2017 v organizaciji slovenskega pevskega in kulturnega društva Slovenski cvet, ki je praznovalo 40. obletnico delovanja. Delujejo kot mešani pevski zbor Slovenski cvet iz Moersa v Nemčiji, ki že 40 let širi slovensko pesem v Porurju. Pomembno obletnico delovanja so proslavili s pestro prireditvijo, ki je zbrala veliko množico slovenskih rojakov in tudi nemških obiskovalcev iz Severnega Porenja Westfalije. Praznovanje je bilo preprosto, pestro ter sproščeno. Dvorana za 350 ljudi je bila povsem polna. Med gosti je bil tudi nekdanji domačin s Hočkega Pohorja Štefan Hrašovec s svojo družino, saj njegova žena Bernarda poje v tem zboru. Za pestrost programa so zraven Ansambla Glas poskrbeli tudi drugi gostje: 12-članski zbor Lavrencij iz Rake pri Krškem, iz Stuttgarta je prišla folklorna skupina Slovenskega kulturno-umetniškega društva Triglav in svetovni prvak na igranju na diatonično harmoniko Robert Goter iz Velenja. Predsednik Društva Alkimisti, pevec Ansambla Glas Ivan Rakovič, je ob tem dogodku povedal: »Vožnja v Nemčijo je bila dolga, kar 12 ur v eno smer, vendar smo si jo popestrili z domačo glasbo. Vse odtehta, ko vidiš in začutiš, kako zelo je cenjena slovenska glasba in beseda daleč od doma. Ko zazvenijo Slakove Čebelice, se utrne tudi kakšna solza ganjenosti. Ko sem se pogovarjal z ljudmi, ki že leta živijo v Nemčiji, pravijo, da niso doma ne tukaj ne tam. In da naj cenimo to, kar imamo v Sloveniji. Vsekakor je razlika v nastopu – dvorana v tujini utihne, ko zasliši slovensko pesem, zraven zapoje, na nastopih v Sloveniji pa se je že enkrat zgodilo, da so nas, ko smo zapeli, s pogovorom o drugih temah skoraj preglasili. Lepa izkušnja za Ansambel Glas, ki nam bo za vedno ostala v spominu.« Helena Horžen, aktivna članica v društvu Slovenski cvet, je ob srečanju povedala: »S pevskim zborom, če le zmoremo, se odzovemo na vsako povabilo v Slovenijo. Z veseljem pridemo iz Nemčije zapet v domače kraje.« Kdo ve, morda jih povabimo, da pridejo zapet tudi k nam, v Občino Hoče-Slivnica.

V novembru smo sodelovali tudi kot koncertni ansambel Lojzeta Slaka. Prvi Večer glasbe Lojzeta Slaka sta v dvorani Prežihovega Voranca na Ravnah na Koroškem organizirala Glasbena šola Rošer in Zveza za kulturo, šport, turizem in mladinske dejavnosti Ravne na Koroškem. Večer je bil posvečen godcu vseh godcev Lojzetu Slaku in njegovemu legendarnemu ansamblu, saj so se v letu 2017 praznovale kar tri oble-

tnice: 85 let mineva od takrat, ko se je rodil Lojze Slak, 60 let mineva od njegovega prvega nastopa v radijski oddaji Pokaži, kaj znaš, in 55 let, odkar pojo Fantje s Praprotna.

Večer je bil zasnovan kot biografska glasbena prireditev, skozi pesmi in besedo pa je bila predstavljena celotna glasbena pot Lojzeta Slaka in njegovega ansambla. V vlogi moderatorja se je odlično znašel Jernej Brilej, tudi sam odličen muzikant, medtem ko so koncertni ansambel, ki je presenetil s pristnim zvenom Slakove glasbe in kakovostnimi izvedbami vseh njegovih največjih uspešnic, sestavljali inštrumentalni trio s harmonikarjem Klemenom Rošerjem na čelu, kitaristom Borisom Golavškom, basistom in baritonistom Andrejem Sušcem, Slakove uspešnice pa so prepevali člani Ansambla Glas, ki so vse prisotne zelo navdušili. Vidno ganjena sta bila tudi Andrej Bergant, ustanovni član Fantov s Praprotna, in Robert Slak, sin Lojzeta Slaka, ki je pomagal pri organizaciji. Ker je koncert bil zelo odmeven, bo sledila turneja po Sloveniji. Drugi koncert bo 18. 3. v kulturnem domu Gorica pri Slivnici. Vabljeni na večer glasbe Lojzeta Slaka, kjer bodo člani Ansambla Glas kot del koncertnega ansambla Lojzeta Slaka prepevali Slakove viže.

V Občini Hoče-Slivnica smo sodelovali novembra tudi na dobrodelnem koncertu Karitas, kjer smo domačine ogreli z domačo glasbo. Med javnimi nastopi, pa je nekaj tudi takih, ko Ansambel Glas preseneti slavljenca za rojstni dan. Tako so nas povabili že letos v začetku leta na drugo nedeljo v letu 2018, ko je domačinka iz Gozdne ulice v Hočah, Pavla Koser, rojena 11. 1. 1928, praznovala 90-letnico s širšo družino. Presenetili smo jo, česar je bila zelo vesela, zraven je tudi zapela. Gospa Pavla pa je za svoj 90. rojstni dan zaplesala tudi s sinovi. Želimo ji veliko zdravja in vse dobro še v prihodnje. Že Platon je zapisal: »Glasba je moralni zakon. Glasba daje dušo veselju, krila umu, polet domišljiji in šarm ter veselje do življenja.« V letu 2018 vam želimo, da bi bilo to leto leto briljantnih dosežkov. Naj vam dobra glasba prežene vse skrbi in polepša vsak dan v letu.

➡ Mojca Rakovič

📁 Arhiv Društva Alkimisti



Večer je bil posvečen godcu vseh godcev Lojzetu Slaku.

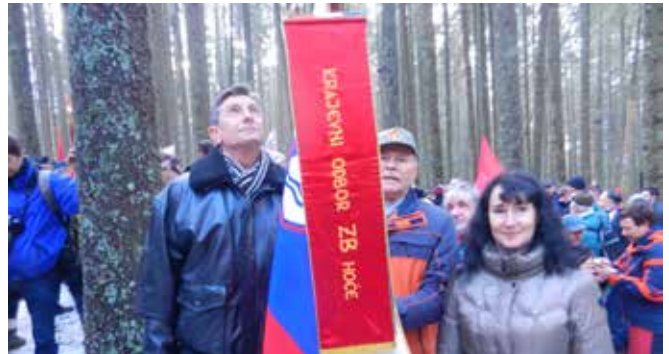
Najstarejši član praznoval 90 let

Člani Društva borcev za vrednote narodnoosvobodilnega boja Hoče na proslavi ob 75-letnici zadnjega boja Pohorskega bataljona

Tudi v letošnjem letu smo člani Društva borcev za vrednote narodnoosvobodilnega boja Hoče nadaljevali z aktivnostmi. Že na začetku leta smo imeli slavljenca. Naš najstarejši še živeči član Mirko Čibej je 5. januarja praznoval častitljivih 90 let. Na ta dan sta ga na domu z skromnim darilom obiskala naša člana Darko Kokolj in Jože Merkuš, z dobrimi željami za obilo zdravja, da bi bil še dolgo med nami.

Že kar naslednji dan, v soboto, 6. januarja, pa smo se nekateri člani podali na pot do Osankarice, kjer je bila pri Treh žeblih spominska slovesnost ob 75-letnici zadnjega boja Pohorskega bataljona. Prijetno, a nič kaj zimsko vreme, je na prizorišče zadnjega boja Pohorskega bataljona privabilo množico mladih in starih, ki še spoštujejo in častijo partizanski boj proti okupatorju. To množico je nagovoril slavnostni govornik, predsednik države Borut Pahor, med ostalimi gosti pa so bili tudi Dejan Židan, Andreja Katič ter še kar nekaj ljudi iz poslanskih vrst. Po govoru in kratkem kulturnem programu pa so delegacije položile vence k spomeniku padlih borcev. Tudi naše društvo, kot že vsako leto, je zastopala delegacija in položila venec. Prav tako pa je med velikim številom prisotnih praporov bil tudi naš društveni. Srečanja in pogovori med udeleženci so se nadaljevali tudi pred domom na Osankarici, kjer so člani Slovenske vojske za vse udeležence pripravili topel obrok.

➤ Drago Ornik



Na prizorišču boja Pohorskega bataljona.



Naša ekipa z vencem, ki smo ga položili na Tihčevo spominsko obeležje sredi tragičnega tabora Pohorskega bataljona.

Knjige nostalgije – spominske knjige

Na prijetno druženje prinesli »porumenele« spominske knjige, stare šestdeset ali več let

Naš literarni večer je tokrat potekal v znamenju nostalgije. Prostor so krasili plakati z verzi iz spominskih knjig, tako da so ob vstopu v prostor takoj privreli na dan spomini. Na to prijetno druženje smo prinesli s seboj naše že »porumenele« spominske knjige, nekatere stare šestdeset ali več let. Prave zakladnice spominov. Spominske knjige so, ko odrastemo, prav to, kar pove njihovo ime, knjige spominov, knjige nostalgije.

Za knjige spominov so bili na prvi strani značilni verzi, kot na primer »Moja knjiga lepo prosi, da jo čista roka nosi«.

Knjige so nekoč bile zelo priljubljene med dekleti, tam nekje do dvanajstega leta starosti. Te knjige so deklice dajale v pisanje in risanje sošolkam, prijateljicam, najbližjim sorodnikom, pa tudi učiteljem, fantje so bolj v ozadiju.

Spominske knjige niso več popularne, zdaj se v glavnem zbirajo albumi z nalepkami.

Ko so naše knjige krožile od enega do drugega, smo kakšen verz tudi na glas prebrali: »Bodi pridna in poštena, pot v življenje ti bo uglašena.« »Ne tisti, ki s tabo se smeje, ne tisti, ki joče s teboj, le tisti, ki s tabo občuti, pravi prijatelj je tvoj.« Četudi sem na zadnji strani, vseeno v srcu me ohrani.«

Še veliko verzov smo prebrali. Nekateri v sebi »pestujejo« kakšno ljudsko modrost, drugi poučen nauk za življenje, nekateri verzi so nas spomnili na kakšen še posebno ljub dogodek.

V 19. stoletju in v začetku 20. stoletja so si v srednjih šolah in in-

ternatih dijaki in učitelji pogosto sposojali verze Gregorčiča, v samostanskih šolah pa so učiteljice in kateheti radi posegali po Slomškovih mislih. Po drugi svetovni vojni so se našli zapisi Cankarja, Župančiča in tudi verzi svetovnih pesnikov. Tudi v naših knjigah so se našli stari nasveti spominskoknjižnih verzov (Navaja Tomažičeva, etnologinja v slovenskem etnološkem muzeju).

Ob listanju svojih knjig smo ugotovili, da so bile spominske knjige največkrat božično ali novoletno darilo, tako namreč kažejo datumi zapisov.

Ja, lepo je bilo prebrati te lepe verze in obupati spomine na tista leta, ko naše knjige še niso bile porumenele in zaprašene.



➤ Milojka Ozmec

To soboto pustna povorka

Prve tri najbolj izvirne skupine bodo prejele lepe nagrade

Turistično društvo Hotinja vas prireja v soboto, 10. februarja 2018, ob 13. uri tradicionalno pustno povorko pod naslovom Fašenk 2018. Prve tri najbolj izvirne skupine, ki jih bodo izbrali gledalci z glasovalnimi lističi, bodo prejele lepe nagrade. Zbrali se bomo med 12. in 12.30 uro pred Mesarijo Fingušt. Povorka bo krenila izpred Mesarije Fingušt po Hotinjski cesti do prireditvenega prostora na vaški gmajni v Hotinjski vasi. Podelitev nagrad in predstavitev skupin bo na vaški gmajni. Prireditelj bo vodil Samo Tuš – Korl. Vse prijavljene maske oz. skupine bodo dobile malico. Prijave sprejemamo na telefon 051 343 039. Prisrčno vas vabimo, da se nam pridružite kot maska ali pa na ogled povorke.

➡ TD Hotinja vas 📷 Iz društvenega arhiva



Prav gotovo bo tudi letos veliko izvirnih mask s še bolj izvirnimi idejami!

Zimski Fit izziv

Novoletne zaobljube o izgubi odvečnih kilogramov so še aktualne

Potem ko so nekatere novoletne zaobljube še kako aktualne, se občani lahko vključijo na Fit izzive za boljše počutje, več energije in zdravo telesno sestavo. In vse to se upravičeno rima na »lepšo postavo«.

Izzivi vključujejo Delavnice zdrave prehrane (kuhati zdravo, kupovati z glavo) ter vadbo za vse generacije ob ponedeljkovih zvečer v dvorani Kulturnega doma Hoče. Udeleženci lahko v takšnih izzivih odložijo v funkciji zdravja od dveh do šestih kilogramov odvečne telesne teže mesečno.

Projekt potrebuje nove trenerje za vadbo, kandidati se oglasi-te čim prej. Koordinatorke projekta sta Metka Klajderič Kobler (telefon 041 331 167) in Darja Hlade (telefon 031 609 299).

➡ Društvo Vulcano Events
Moja fit postava

📷 Iz društvenega arhiva



Skupina na enem od ponedeljkovih večerov.

Rdeči križ išče sodelavce

Vljudno vabimo vse zainteresirane krajanke Krajevne skupnosti Hoče, da se nam pridružijo pri humanitarnem delu, ki ga opravljamo v naši KORK. Prostovoljno delo je zanimivo, pestro in omogoča pridobitev številnih izkušenj. Predvsem pa je pomembno to, da z dušo in srcem pomagamo sokrajanom, ki so potrebni pomoči.

Vse dodatne informacije so na voljo 031 329 167 ali preko elektronske pošte: zdenka.gajzer@triera.net ali zdenka.gajzer@gmail.com.

Neverjetno, kako malo je potrebno, da s prostovoljnim delom oplemenitimo sebe in damo veliko darilo tistim, ki potrebujejo pomoč.

➡ Zdenka Gajzer

Samozavestno premagali tekmece

Trije mušketirji iz OŠ Franca Lešnika-Vuka Slivnica nastopili v oddaji Male sive celice

Po uspešno prestatem predtekmovanju za uvrstitev v oddajo Male sive celice, ki je potekalo septembra 2017, so se Leo Geissler, Izak Jakolič in Mateo Paulec uvrstili naprej in svoje znanje pokazali še pred televizijskimi kamerami. Snemanje je potekalo v četrtek, 11. 1., ob 17.30 uri na RTV Slovenija. Tekmovali so proti osnovni šoli Dob pri Domžalah. Ekipi sta se podali na dogodivščino zabave, zanimivih vprašanj in družjenja. Naši Trije mušketirji so ekipo nasprotnikov premagali samozavestno ter se tako uvrstili v osmino finala.

Navijači smo naše tekmovalce spodbujali in uživali v njihovem nastopu. Za vsako dobro oddajo je pomemben tudi dober voditelj. To je 24-letni igralec, rekorder v recitiranju števila pi in državni prvak v pomnjenju, Nik Škrlec.

Znanje, ki smo ga odnesli s kviza, je neprecenljivo tako za tekmovalce kot za navijače. Oddajo si lahko ogledate tudi vi – 10. februarja dopoldan na prvem programu televizije Slovenija. Čestitke tekmovalcem, navijačem za spodbudo in pomoč pri sestavljanju besede pri igri Labirint in mentorici Petri Havaj.

➡ Eva Štern

»Vesel, a vseeno malo živčen«

»To je bila zelo poučna izkušnja. Bilo je zabavno in smešno. Teh občutkov ne bom nikoli pozabil, saj smo se ob zmagi zelo razveselili in z nasmeški odšli domov.«

Leo, 7. b

»Pred tekmovanjem nisem čutil posebne napetosti, a se je nato stopnjevala. Med tekmovanjem sem se je znebil, mislim, da nam je to pomagalo do zmage.«

Izak, 8. b

»Ko smo se peljali tja, sem bil vesel in malo živčen. Najbolj sem bil napet, ko se je vse skupaj začelo. Vprašanja so bila težka, a hkrati zanimiva. Ko smo videli, da nam gre dobro, smo bili veliko bolj sproščeni. Na koncu smo bili zelo veseli in srečni, da smo zmagali. Pot domov je bila veliko udobnejša.«

Mateo, 9. a

»Najbolj mi je bilo všeč skupinsko vzdušje.«

Maša, 6. a

»Najbolj mi je bilo všeč to, da smo se imeli zelo fajn. Bilo mi je všeč tudi to, da smo glasno navijali in bili tako dobri.«

Enya, 6. a

»To je bila poučna izkušnja. Izak, Leo in Mateo so zelo pаметni, po njihovih zaslugah smo tudi zmagali. Menim, da bi lahko prišli v finale. Mi smo jim dajali pozitivno energijo.«

Anej, 8. a

»Izkušnja z navijanjem v oddaji mi je bila zelo zabavna. Mislim, da smo vsi prišli na tekmovanje prestrašeni, saj nikoli ne veš, kaj pričakovati. Na koncu smo bili vedno bolj samozavestni tako tekmovalci kot navijači. Mislim, da nas je to pripeljalo do zmage.«

Ela, 8. a

»Na tekmovanju so se naši tekmovalci zelo dobro odrezali. Od nasprotnikov so bili veliko boljši. V pomoč jim je bilo tudi navijanje navijačev, saj smo jih ves čas spodbujali. Bila je nepozabna dogodivščina.«

Lara, 8. b

»Meni je bilo zelo všeč in zanimivo. Vesela sem, da sem lahko doživela vse to, kar delajo med snemanjem oddaj. Tekmovalci naše šole so bili bistveno boljši in zato so tudi zmagali. Pokazali so svoje znanje in se z zmago uvrstili v osmino finala. Na svojo šolo sem ponosna. Komaj čakam na naslednje snemanje.«

Amelie, 8. b

»Na snemanju oddaje mi je bilo zelo zanimivo, ker sem izvedela več o tem, kako snemajo te oddaje. Seveda moram pohvaliti naše tekmovalce, ker so zmagali. Bilo mi je zelo všeč in komaj čakam na naslednje snemanje.«

Neja, 8. b

»To tekmovanje je bilo najboljšje tekmovanje, ki sem ga kadarkoli doživela. Zelo smo se zabavali, zmaga pa je bila samo še pika na i.«

Lara, 8. b

»Meni je bilo zelo všeč, posebno doživetje. Navijači smo zelo dobro spodbujali naše tekmovalce, ki so se uvrstili v osmino finala. Velika zahvala pa gre tudi naši mentorici Malih sivih celic, Petri Havaj. Čestitke tekmovalcem!«

Tjaša, 8. b



"Trije mušketirji" v rumenem - sončni in bistri, kot so lahko samo mladi ...

Poznate vse »Pasti današnje vzgoje«?

Osnovna šola Dušana Flisa Hoče leto začela poučno za starše

»Številne spremembe, ki smo jih doživeli v zadnjem obdobju, vključno z globalno krizo, puščajo posledice na vseh področjih našega funkcioniranja, tudi vzgoje in izobraževanja. Priča smo hudemu razslojevanju, odtujevanju, spremenjenim vlogam in odnosom, pa tudi vzgojni nemoči. Današnji starši so v svoji starševski vlogi soočeni s številnimi pastmi, v katere se mnogi ujamejo, posledice pri otrocih pa so lahko prav katastrofalne,« je povedal predavatelj Heliodor Cvetko, univ. dipl. psiholog, psihoterapevt in supervizor, iz Svetovalnega centra za otroke, mladostnike in starše Maribor. OŠ Šola Dušana Flisa Hoče je organizirala predavanje v večnamenski športni dvorani v četrtek, 11. 1. 2018, kjer je Heliodor Cvetko predstavil nekaj najnevarnejših vzgojnih pasti in seveda možnosti, kako se jim izogniti.

Polna dvorana je nadobudno spremljala, kako se izogniti pastem sodobne vzgoje. Vsak je s predavanja odnesel tisto, kar je zase potreboval, mi pa bomo poskusili strniti temo v nekaj misli, čeprav je gradiva dovolj za celo knjigo. Glede na to, da je dandanes v ospredju posameznik in s tem »imeti« ne »biti« in da se sprašujemo, katere vrednote postavljajo naši otroci na prvo mesto, je tema za vse aktualna. Znani mariborski psiholog je razkril pasti današnje vzgoje, ki se nagibajo v smer: vzgoja brez vzgoje, dopuščanje pretiranega zadrževanja v virtualnem svetu in sistematično izogibanje naporom in bolečini. Ko govorimo o vzgoji brez vzgoje, je pomembno, da omenimo tudi »prepuščanje otroka njegovemu hotenju« in trenutnim impulzom ter otrokove pravice (in dolžnosti). Otroci imajo veliko pravic in premalo dolžnosti. Tudi pri majhnem otroku lahko razvijamo odgovornost.

»Sodobna tehnologija daje občutek varnosti. Virtualni svet naj bo pri otroku nadzorovan in časovno omejen. Pri vseh teh pasteh pa občutek sreče kar polzi iz rok. In kam to vodi? Iz otrok se lahko razvijejo razvajeni individualisti (egoisti), pojavi se splošna depri-miranost ob soočanju z realnim svetom, preobčutljivost, nemoč, obup, odsotnost smisla. Kako naprej, ko je vzrok že postavljen in so posledice že tukaj?« je na to in številna druga vprašanja odgovarjal predavatelj.

Gospod Cvetko je poudaril, da naj jasno poimenujemo dejstva, vzroke in posledice. Zelo jasno opredelimo cilje. Pomembno je, da vztrajamo.

Za zaključek predavanja, kateremu je sledil drugi roditeljski sestanek po razredih, se je ravnatelj Alojz Velički zahvalil predavatelju za zanimivo predavanje in vsem udeležencem, da so prišli v tako velikem številu. Starši, strokovni delavci šole in vsi tisti, ki jih te teme zanimajo, so odšli domov bogatejši za spoznanje, kako se izogniti pastem sodobne vzgoje. Zagotovo so kmalu imeli že priložnost nove teorije preizkusiti tudi v praksi.

Kot je zapisala Maria Montessori: »Otrok razume disciplino, ko razlikuje dobro in zlo; naloga vzgojitelja pa je poskrbeti, da otrok ne začne napačno povezovati pasivnosti z dobrim, aktivnosti pa s slabim.« Vse dobro!

➡ Mojca Rakovič

📷 Splet in Arhiv šole



Zanimivi predavatelj Heliodor Cvetko.



Je to druženje - ali pogosto le beg pred realnostjo ... (Fotografija je simbolna!)



Hvalevredno, da se Večnamenska dvorana tudi ob takšnem dogodku napolni!



Ko bi le zmogli starši ob vseh obveznostih to zlato teorijo uporabiti v praksi ...

Beseda in o besedi

Metko Lipnik umetnost spremlja kot rdeča nit, po kateri hodi

Prvi koraki Metke Lipnik so se začeli na Vranskem na obrobju Savinjske doline. Od rosnih let hodi njeno življenje z roko v roki z ustvarjanjem. Že v OŠ je sodelovala v dramskem in likovnem krožku, literarno ustvarjala, saj je tudi njena mama Milena pisala in objavljala pesmi v občinskih in drugih glasilih.

Umetnost jo očitno spremlja kot rdeča nit, po kateri hodi. Oče je bil kovač, spremljala ga je v njegovih idejah umetnega kovaštva. Brat je glasbenik, za njim je capljala po poti njegovega glasbenega izobraževanja.

Po šolanju na Srednji družboslovni šoli v Celju, bivanju v internatu, kjer je slikala, pisala, nastopala in se spet in spet vračala v svoj notranji svet, je kasneje na Pedagoški fakulteti v Mariboru, na smeri likovna pedagogika, osvajala poglobljena znanja s področja risane in slikane besede.

Metka Lipnik je ostala in pristala na tem koncu Slovenije. V Radizelu si je z možem ustvarila dom, v njem so doma njune tri hčere, cvetje in kup živali zapovrh.

Besede. Z njimi se je zapletla še bolj, ko se je zaposlila v Mariborski knjižnici. Iz njih črpa navdihe za nove in nove ideje na sliki, v pesmi, v zgodbi. Skozi zgodbe, ki jih pripoveduje, skozi slike, skozi kate-re kuka, skozi razstave, ki jih postavlja, na razstavah (za seboj ima že preko 40 samostojnih in skupinskih, trenutno razstavlja v Delavskem domu v Zagorju), na katerih sodeluje, išče svoj izrazni svet. Je članica DLU Maribor in RULIK-a v Rušah.

V Društvu upokojencev v Slivnici je vrsto let vodila zelo obiskane likovne delavnice, z njimi podajala znanje tudi v knjižnici, galeriji Art in na Mednarodnem kreativnem tednu.

Kot ustvarjalka je svoje izdelke uspešno ponujala na vrsto sejmi-h v Mariboru pa drugod, tudi na novoletnih sejmi-h v naši občini, v Hočah in Slivnici.

Kadar pa se za trenutek ustavi v njihovi skoraj 200 let stari hiši na vrhu hriba, sede med rože, ki jih obožuje, rada poklepeta na levo in desno, skoči še za trenutek v svoj atelje ali pa prisluhne tudi kakšni besedi, ki jo hčerka Vita s pretanjenim peresom zapiše. Pa je spet pri Besed

➡ Metka Lipnik



Metka Lipnik s svojim avtoportretom in umetniškima upodobitvama ženskih likov.



Skromen partizan z junaškim srcem

Mirko Čibej ob svoji 90-letnici delil spomine na NOB



Mirko Čibej je gospod, pri katerem že ob prvem stiku začutiš prijaznost, toplino in domačnost. Bistrost spomina in pripravljenost, da deli spomine na NOB, je že na začetku pogovora presenetila. V svojem domu naju je z Jožetom Merkušem gostil ob visokem jubileju – 90 let. Že res, da letnica rojstva nesporno priča o njegovi starosti, vendar ko se srečaš z njim, pa takoj opaziš, da leta, ki jih ima za seboj, neverjetno skriva. Mogoče je recept v neverjetni povezanosti med njim in njegovo ženo Gretico, ki nam je delala družbo in se ravno ob pravem času vklopila v pogovor, da je zgodba, ki nama jo je Mirko pripovedoval, dobila še tisto pravo čustveno noto.

Mirko je bil rojen 8. januarja 1928 v Predmeji, v okraju Gorica, kot drugi otrok v družini z osmimi otroki. Imel je štiri brate in tri sestre. Oče je bil marljiv gozdni delavec in Mirko mu je že kot otrok pomagal pri pripravi apnenčevega oglja. Trnovski gozd je bilo njegovo prvo igrišče in delovni prostor. Njegova mama je bila gospodinja. Nahriniti osem lačnih ust in skrbeti za dom je bilo naporno in odgovorno delo. Še posebej pa ni bilo lahko, ker je v času, ko so bili otroci še čisto majhni, izbruhnila druga svetovna vojna. Mirko nama je pričel z zanosom pripovedovati, da ni okleval, ko je bilo vprašanje domovine.

Med pogovorom ga je spomin najprej ponesel v leto 1942. Spominja se, da je bila v tem letu izdana četa Janka Premrla Vojka na Nanosu. V istem letu so se preselili v svojo hišo v Colu, ki pa so jo leta 1943 Nemci požgali do tal. V tem času je bil starejši brat tudi že pri partizanih. Prav tako njegove tri sestrične, ki so bile mobilizirane v brigado, kjer so delale kot borke in zdravstveno osebje. »Slavka, Marca in Cvetka,« se spominja Mirko in takoj nadaljuje z zgodbo. Mama je bila po požigu hiše prisiljena z otroki oditi v Ajdovščino, v tako imenovane »fabriške« hiše, ki so bile takrat na razpolago za takšne primere. Očeta in brata pa so okupatorji prisilno odselili v Italijo, saj so jima prišli na sled, da sodelujeta s partizani. Za bratom se je izgubila sled. Oče pa se je oglašal preko pisem. Odpeljali so ga najprej v Pizino in nadalje na Sardinijo. Mirko se spominja, da je kljub temu, da je bil v tujini, njegovo srce bilo za domovino. Domov je preko pisem poslal natančna navodila, kje je skrito orožje in na kakšen način naj ga Mirko preda partizanom. Orožje so oče, Mirkov brat in domačini za-

plenili italijanskim vojakom in ga skrili v gozd. Zaplenjeno je bilo preko 100 kosov orožja in v tistem času je bilo to zlata vredno, saj je orožja primanjkovalo. S spomini se premakneva v leto 1943, ko se je brat na srečo vrnil. Oče še ne. »Ta se je vrnil domov šele po osvoboditvi, s prekomorskimi brigadami – 1945. leta,« je pripomnil Mirko.

Njegova zgodba se je nadaljevala po letu 1943, ko je sledil razpad Italije. Italijani in Nemci so se združili, da bi bili kos slovenskim partizanom. Mirko se posledično te združitve spominja po moči Garibaldijeve brigade in Gradnikove brigade. Na plan privre žalostna zgodba, kako so vojne ujetnike okupatorji pošiljali v prve bojne linije, brez orožja. Zgolj za ščit. Spomni se, da je bil Trnovski gozd povežen od tankov, ki so za sabo puščali žaganje. Takratna fronta je bila številčna, saj se je je udeležilo preko 500 borcev, številni so padli pod streli agresorja. Skrivališč ni bilo in zato je bilo toliko težje preživeti in izboriti zmago.

Beseda zastane in molk pove, da so spomini izpred več kot 70 let še vedno živi in bolijo. Prekine ga s spominom, da je leta 1943 Stalin ukazal, da se nemški vojaki ne bodo mogli vrniti domov, če ne bodo pristopili v slovensko vojsko. Nasmeh se mu nariše na obrazu, ker se Mirko spomni, kako je takrat v tej borbi našel svojega strica, skritega v sodu, ki je bil namenjen za zalivanje trte. Skupaj sta zbežala. Kasneje so se umaknili skupaj z Gradnikovo brigado. S stricem sta bila še posebej zaželena družba, ker sta poznala vse kraje in sta lahko brigadirje vodila in usmerjala. Spominja se tudi, da ga je Janko Premrl Vojko istega leta poslal pogledat, kako je z njegovo domačijo. Pričakal ga je žalosten prizor. Hiša je bila požgana in ljudje postreljeni. Izdala jih je gospa, ki si je bila »dobra« s italijanskim oficirjem. Mirko se je spomnil, da so bili takrat zelo lačni in komandir je dal ukaz, da so napadli žandarmen – in tam so si lahko vzeli hrane, kolikor so hoteli. Pri tem pa niso porabili niti enega »metka«.

Zgodba gre dalje in Mirko nama pove, da je v tistem času prejel ukaz, da mora v Ljubljano. Iz Ljubljane v prekomando v Kovečevje in od tam v Petrinje. Nadalje je prišel direktni ukaz iz Begovgrada, da mora na stražo na Pohorski dvor – stražili so vojne ujetnike (ranjence in oficirje). Tako je prišel na Štajersko. Oči se mu veselo zasvetijo in našemu pogovoru se sedaj pridruži tudi Gretica. Tu, na Pohorskem dvoru, sta se spoznala. Ona je bila kuharica. On mlad partizan. Oba se spominjata, kako je bil dvor zastražen. Nihče ni smel ne notri in ne ven. Pa vendar se je tam rodila njuna ljubezen.

Od tu je odšel v policijsko šolo v Begunje. Pove, da jih je leta 2016 še šel obiskat in obenem v istem dahu nadaljuje, da je šolanje trajalo dve leti. Prikima mu Gretica, ker je bilo to zanj dolgo obdobje, saj so jima na začetku rekli, da bo trajalo samo tri mesece. Spomni se vsakomesečnih izpitov, velikih pol s vprašanji in podvprašanji, ki jih je postavljala vojaška policija. Gretica je želela, da bi zapustil policijo, ven-

dar sta oba vedela, da bi v tem primeru moral povrniti denar za šolanje. Odslužil je svoje in se vrnil v Hoče. Kot policist je delal v stari zgradbi Atmos, kjer je bila policijska postaja. V pokoj je odšel 1959. leta.

V povojnem času je odšel tudi še na parado v Beograd. Bil je in še vedno je zaveden Slovene, in ko so mu predali dotrajani stari prapor, s katerim bi moral predstavljati Slovenijo, je sam z ženo Gretico kupil novega. In ta je še zdaj last Društva borcev za vrednote NOB. Mirko je ustanovni član tega društva in tisti ključni del mozaika, da društvo deluje in daje smiselnost delovanju. Iz društvenega življenja pa je Mirku najbolj ostal v spominu izlet, ko so obiskali vojaški muzej v Pivki. Nasmejal naju je z zgodbo, kako je šel v podmornico in se spomnil, kako je Jože, ki je bil takrat župan, prevzel odgovornost, da ga spravi ven iz podmornice. Pri tem pa se je zamislil in nama zaupal, da bi rad še šel na Sabotin, da obudi spomine. Društvo je lani odšlo na Sabotin, vendar je bil takrat šibkega zdravlja in se izleta ni mogel udeležiti. Verjamem, da ima kot ustanovni član društva kaj besede in bodo v prihodnosti obiskali še ta, zanj, sveti kraj.

Kljub temu da je Mirka zaznamovala 2. svetovna vojna, pa je še danes dobrasrčno nasmejan. Ozrla sem se po kuhinji in na

podlagi fotografij se je Mirko razgovoril še o svoji ljubezni. Ženi Gretici, ki ga je razveselila z rojstvom hčerke. In nadalje rojstvo vnuka in pravnuka. Številne njegove anekdote so povezane z otroki in najbolj se mu je vtisnila v spomin tista, ko je peljal otroke s kolesom na Pohorje. Pobral je vse vaške »pucece« in jih popeljal na Areh. Tam so se najedli in se odpeljali nazaj v dolino. Ta vožnja je bila za vse posebna, saj zavore niso delovale. Mirko pa je vsakemu izmed fantov privezal zadaj veje, ki so zavirale. Ko so se pripeljali do Pohorskega dvora, se je za njimi še dolgo kadilo kot za stavo. Tam so se tudi ustavili, zložili veje in Mirko je vse fante je varno odpeljal domov.

Mirko je bil odličen sogovornik, ki naju je z Jožeton popeljal v čase, ki niso najlepši. Vendar smo tudi z Mirkovo jekleno voljo in njegovo narodno zavestjo lahko ponosni in veseli,

da danes živimo v samostojni Sloveniji in govorimo slovenski jezik. Mirko, hvala za druženje in čudovite, neprecenljive spomine.

Vse najboljše za vaš 90. rojstni dan!

➡ Vanja Jus 📷 Iz družinskega arhiva



Ko ljubezen zadene denarnico

Podarite lepo besedo, objem in svojo družbo. Ne zapirajte se v sobo, da bi znancem, prijateljem in sorodnikom pisali sporočila - obiščite jih

Bliža se 14. februar, ko vse več ljudi praznuje valentinovo kot »praznik ljubezni«. Začne se tekmovanje za to, kdo bo kupil boljše, večje in lepše darilo. Občutek dobivam, da v naše misli prodira prepričanje, da se da ljubezen plačati z darili. Vse »napake«, ki smo jih naredili, bomo popravili z darilom. Vse trenutke, ko svojim partnerjem ali drugim bližnjim nismo izrekli lepe besede, namenili prijaznega nasmeha ali toplega objema, bomo nadomestili z brezglavim zapravljanjem.

Ljubezen, kot čustvo in vrednota, postaja dobra prodajna niša pametnih trgovcev. Sprašujem se, zakaj smo tako dovzetni za te marketinške vplive? Ali res več ne znamo ceniti ljubezni, jo pravilno izkazovati in nenazadnje čutiti?

Kot študentka psihologije sem bila pogosto v kontaktu z ljudmi, ki se soočajo z različnimi težavami. Velik del svojega časa sem namenila prostovoljstvu in psihološkemu svetovanju ljudem v stiski. Vedno znova sem opazala, da imajo vsi nekaj skupnega – večino težav se vrti okrog medosebnih odnosov in komunikacije. Mučijo nas močna čustva, kot so ljubosumje, jeza, žalost ali razočaranje. Počutimo se osamljene, osamljene kljub neprestanemu komuniciranju z ljudmi preko sodobnih tehnologij. Vedno večkrat se prepiramo z bližnjimi, prej zapuščamo partnerje, manj se trudimo za odnose in manj cenimo ljudi, ki jih imamo ob sebi.

Rek govori »Šele ko izgubimo, kar smo imeli, vemo, kaj nam je to pomenilo«, na kar me vedno znova opozarjajo ljudje s svojimi zgodbami. Ljudje, ki so osamljeni, razmišljajo za nazaj, kako jim je žal izgubljenega časa, ko bi svoja čustva še lahko izrazili svojim bližnjim, a tega niso izkoristili. Vsega tega je ogromno. Verjamem, da ste se tudi vi kdaj znašli v takšni situaciji, tudi sama sem se. To je žalosten odraz naše trenutne družbe. Vedeti moramo, da se vse na svetu da spremeniti, če s spremembami začnemo pri sebi (drugih ne moremo in jih nikoli ne bomo mogli spreminjati).

Kdaj ste nazadnje svojim bližnjim povedali, da jih imate radi? Kdaj ste nazadnje objeli starše, otroke, sestre/brate, tete, strice in nenazadnje prijatelje, sosede, sodelavce? Ljudi, s katerimi ste veliko v stiku in vam veliko pomenijo? Zadnje čase je bilo zelo odmevno ime Sanela Banović, ki je govorila ravno o pomenu objema. Zame pa objem ne predstavlja le kemične reakcije v našem telesu, ki nas osrečuje, temveč gre tudi za simbolno dejanje. Smo v svetu, kjer v sporočilu pošljemo več smeškov kot uporabimo besed, kjer moremo na družbenih omrežjih objaviti slikovno ali video gradivo stvari, ki smo jih počeli itd. Živimo v svetu, kjer postaja simbolno pomembnejše kot izražene besede, oziroma pogostejše. Ljubezen, sočutje in sprejemanje lahko pokažemo preko simbola srčka v sporočilu, vendar lahko to pokažemo tudi na osebnejši način. Strinjam se z gospo Sanelo o pomembnosti objemov. Izkoristimo jih tudi kot znak izkazovanja naklonjenosti, ljubezni ... vsem, ki so vam pomembni in so vam blizu.

Zakaj bi morali ljubezen izkazovati na materialni način? Kot ženska morem stereotipno odgovoriti, da so rože lepa pozornost, ki je je vesela vsaka ženska. Ampak, ali res moremo svojo ljubezen ocenjevati s ceno darila, ki ga nekomu podarimo, npr. za Valentinovo? Sprašujem se, ali resnično postajamo tako površinski ali pa postaja vsa sodobna kultura ce-

nena in pozablja na osnovne potrebe in vrednote človeštva?

Sama na rože gledam povsem iz evolucijskega vidika. Predstavljam si naše prednike, ki niso imeli skoraj ničesar. Rože so bile verjetno ena izmed najlepših minljivih oprijemljivih stvaritev narave. Moški so jih verjetno ženskam nosili, ko so prihajali z lova v znak, da so mislili nanje. To je bilo simbolno dejanje, ki je govorilo: »Pomembna si mi!« Ampak ali ni bilo to sporočilo tako posebno ravno zato, ker ni bilo pričakovano, ker je bilo iz srca? Tekmovanje v tem, kdo bo kupil več in lepše vrtnice, gotovo ni izraz tega pomembnega sporočila. Postavimo si drugačno ceno, ceno spoštovanja, ceno ljubezni in ceno sprejemanja. Potrudimo se za ljudi okrog sebe. Ne samo za partnerje. Za vse ljudi. Naredimo kakšno dejanje iz prijaznosti do ljudi. Nenazadnje, srečni smo toliko, kot damo, ne toliko, kot dobimo. Prej kot boste spoznali to, srečnejše in polnejše življenje boste lahko živeli. Ne govorim o materialnih darilih. Podarite lepo besedo, objem in svojo družbo. Ne zapirajte se v sobo, da znancem, prijateljem in sorodnikom pišete le sporočila. Obiščite jih, presenetite jih, razveselite jih, poslušajte jih in z njimi delite svoja občutja.

Smo ljudje – to je največ, kar lahko komu damo, predvsem v tej kulturi, ki žal postaja vse bolj razčlovečena. Nismo stroji, zato se nehamo obnašati tako. Ljubezen je lepo čustvo, ki ga moramo razdajati, saj je to neomejen vir, ki se z razdajanjem veča in ne manjša, tako kot se z razdajanjem manjša, na primer denar. Ne kupujte ljubezni z denarjem, kupite jo s srcem, s pristnostjo in iz sebe. Bodite to, kar ste, takšni ste najboljši. Svet vas ima rad takšne, kot ste, imejte se radi še sami. Vedno znova si recite: »Nikoli ne smem pozabiti: ljubezen se začne pri meni!« Pa ne pozabite podariti še pristrčne-ga nasmeha.

➡ Valentina Čufar





Navdih in opus večja iz leta v leto

Čeprav je pesnica Majda Strnad s pisanjem pričela že v šolskih letih, se je temu povsem posvetila šele ob upokojitvi

V knjižnici Hoče smo že pred časom imeli čast gostiti krajanko, pesnico in pisateljico Majdo Strnad. Na literarnem večeru, ki je potekal konec aprila lanskega leta, je bila predstavljena njena nova pesniška zbirka »V zamahih vetrov«.

Čeprav je Majda Strnad s pisanjem poezije in proze pričela že v šolskih letih, se je šele ob upokojitvi povsem posvetila pisanju pesmi, kratkih zgodb in pravljic. Tako kot njen navdih, se iz leta v leto večja tudi njen pisateljski in pesniški opus.

Že od leta 2000 je članica Literarnega kluba upokojencev Slovenije – Likus, kjer je leta 2013 prejela posebno priznanje za izredne zasluge pri razvoju literarne dejavnosti med upokojenci. Svoja dela že 17 let objavlja v zborniku Likus in zborniku piscev upokojencev Slovenije, v revijah in elektronskih knjigah. Pogosto gostuje na kulturnih prireditvah, radijskih oddajah, državnih srečanjih seniorskih avtorjev in festivalih Tretje življenjsko obdobje. Letos je bila gostja na proslavi ob 25. obletnici delovanja Mariborske literarne družbe, svoje pesmi je predstavila še na občnem zboru Katoliškega društva dr. Antona Murka Hoče, na otvoritvi razstave Babylon in v jubilejnem glasilu ob 120-letnici podružnične šole Reka Pohorje.

Zelo uspešno sodeluje na različnih literarnih natečajih, v letu 2017 se je udeležila srečanja literatov Podravske regije in natečaja literatov severovzhodne Slovenije.

Njen pesniški uspeh potrjuje posebna nagrada, ki jo je prejela leta 2015 – Listina za odlično delo na področju lirike občine Pliberk (Avstrija).

POBEGNEM VASE

V vseh jezikih
govori svetloba.
Udarci bisernih zaves
naznanjajo svetost časa.
Na oknu, na ulici, na nebu
je obešena svetlobna rosa.
Izteka čas, gori v ognju
nemira in pričakovanja.
V mrežo oči naseli zvezdo.

Pobegnem vase.

Mehak dotik se staplja v poljub.
Kožo objame topel hlad čutenja.
V svileni šal zavijem trenutek
tvojega in mojega pogleda.
Besede ljubezni in lepih želja
osvetlijo, ogrejejo ves svet.

Pobegnem vase.

V svetlobni krogli se prikaže ples
v novo leto 2018.

Kot pravi pesnica Majda Strnad, je s svojim literarnim udeleževanjem in pisanjem novih pesmi v letu 2017 zelo zadovoljna. Želimo, da bodo njene pesmi v novi pesniški zbirki kmalu ugledale luč sveta.

➡ Simona Ornik

Med najvplivnejšimi na svetu

Marko Korenjak imenovan za enega od osemnajstih najbolj vplivnih ljudi na svetu na področju eliminacije virusnega hepatitisa

Občan naše občine je tudi Marko Korenjak, podpredsednik Evropskega združenja organizacij bolnikov z obolenji jeter – ELPA – in dobitnik priznanja Economist Intelligence Unit. Gre za imenovanje za enega od osemnajstih najbolj vplivnih ljudi na svetu na področju eliminacije virusnega hepatitisa. Economist Intelligence Unit je raziskovalna enota časopisa The Economist, ki je bil ustanovljen leta 1843 in ima danes okoli dva milijona bralcev.

Marko Korenjak glede svoje nagrade pravi: »Nikoli si ne bi mislil, da bo komisija ovrednotila moje delo tako, da bom pristal v družbi 18 najvplivnejših v letu 2017.« V letu 2017 je prepotoval skoraj cel svet in spoznal zdravstvene sisteme in društva pacientov v Evropi, Ameriki in celo na Kitajskem. O slovenskem zdravstvenem sistemu meni: »Vsak zdravstveni sistem, tudi slovenski, ima veliko pozitivnih in negativnih elementov. Društva pacientov opozarjajo na tiste dele zdravstvenih sistemov in storitev, ki so običajno prezrti. Vsako moje potovanje v drug zdravstveni sistem me vedno znova preseneti. Vsekakor imamo v Sloveniji mnogo elementov, ki jih lahko in moramo izboljšati, sem pa včasih presenečen nad velikim razočaranjem in tudi pritoževanjem.«

Korenjak kot primerjavo zdravstvene urejenosti izpostavlja Filipine, kjer je 16 milijonov ljudi okuženih s hepatitisom B, ki nimajo nikakršne možnosti dobiti cepiva, kaj šele zdravila, na drugi strani pa v Sloveniji poteka program cepljenja vseh otrok proti virusu hepati-

tisa B. V Sloveniji imamo enega najboljših sistemov zdravljenja hepatitisa C na svetu. Nemčija je šele leta 2016 dobila smernice zdravljenja hepatitisa C, v Sloveniji jih ima od leta 1997.

Marko Korenjak aktivno deluje v evropskem združenju organizacij pacientov z obolenji jeter, ki združuje 35 nacionalnih organizacij iz 25 držav evropske regije in Egipta ter Izraela. Skupaj povezujejo okoli 100.000 članov in so del oblikovanja zdravstvenih sistemov in storitev v Evropi že več kot 10 let. Osnovni namen organizacije je izboljšanje dostopa do zdravstvenih storitev, zdravil in svetovanja za vse bolnike z obolenji jeter, ne glede na spol, starost ali bolezen jeter, in njegova odgovornost je diseminacija in komunikacija pri petih projektih, od katerih vsak združuje 10 do 15 najboljših raziskovalnih inštitucij v Evropi. V letu 2018 bodo tudi del programa Evropskega Inštituta za Inovacije in Tehnologijo ter aplikacije na elitni program doktorskega izobraževanja študentov medicine v programu Marie Skłodowska-Curie. Korenjak meni, da bodo v prihodnosti morali še bolj povezati štiri pomembne akterje tega dela – paciente, medicinsko osebje, politike in industrijo. Povezovanje pa predstavlja ključ do izboljšanja stanja – tudi možnosti eliminacije hepatitisa do 2030, kot ga je leta 2016 v strategiji opredelila svetovna zdravstvena organizacija in Slovenija je tudi ena izmed podpisnic tega dokumenta.

➡ Vanja Jus

V TOREK, 13. 2. 2018, VAS VABIMO NA
**VELIKO PUSTNO
POVORKO S PIKO NOGAVIČKO**
PO TOTEM NAŠEM KRAJU ROGOZI

DOBIMO SE NA PARKIRIŠČU
VRTCA SONČEK OB 9. 30 URI.

SKUPAJ SE BOMO ODPRAVILI DO MERCATORJA,
NATO PA PO ULICI ILIJE GREGORIČA IN SAMOVI ULICI
DO KRAJEVNE SKUPNOSTI ROGOZA.
POVORKA NAS BO PELJALA DO ŠPORTNEGA PARKA
IN PO CESTI OB RIBNIKU NAZAJ DO VRTCA,

KJER BOMO OB GLASBI ZARAJALI IN DOBILI KROFE TER ČAJ.

VABLJENI VSI OTROCI, STARŠI IN KRAJANI.
BODITE MASKIRANI.

ZAGOTOVO PRIDITE, PRIČAKUJEMO VAS
PUSTNO RAZIGRANI OTROCI
IN VZGOJITELJICE!



ŠPORTNIK LETA 2017

Občina Hoče-Slivnica in
Športna zveza Občine Hoče-Slivnica

prirejata svečano prireditev Športnik leta 2017.

**PRIREDITEV BO POTEKALA V PETEK, 16. FEBRUARJA 2018,
OB 18. URI V DVORANI KULTURNEGA DOMA HOČE.**

Na prireditvi bomo podelili priznanja najboljšim športnicam in športnikom,
perspektivnim športnikom, ekipam, trenerjem in zaslužnim športnim
delavcem preteklega leta.

Na prireditev s pestrim programom so vabljeni tudi starši,
stari starši ter vsi ljubitelji športa.